

UFO-DEBAT

SUFOI®
ufo nyt

24. årg. Sept/Okt 1982 Nr. 5

**UFOer over
NEW ZEALAND**

Mystiske nattelys

**Nærkontakt fra
SKOTLAND**

**Objekt følger
helikopter over
Ohio**

© 77
AP

Abonnement 95 kr. årligt · Løssalg 18 kr. pr. nummer

ufo-nyt

24. årg. Sept/Okt 1982 Nr. 5

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:

Det dramatiske møde mellem en af det amerikanske luftvåbens UH-1H helikoptere og et UFO over Mansfield, Ohio, tegnet af Henrik Pedersen. Se beretningen side 4.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD:

SIDE

Leder: Hvor blev de af?	3
UFO-klassiker: Kaptajn Coyne, 1973	4
UFO-foto: Mystiske nattelys	10
Indrapporteringer: Danmark	12
Hvad laver de i DDR efter kl. 23?	13
UFO-rapporter: Danmark	14
Nærkontakt: Fysisk overfald af UFO /1	16
Læserkommentarer: Fund af 3. grad /5	22
Observationer: UFOer over New Zealand	28
Ufologi: En vej i labyrinten	37
Notitser: Kort fortalt	42
Emneår 1982: Ufologer - Ethiske regler	44
Debat: Tidsfordriv	45
Kig på himlen: Oktober/november '82	47

SUFOI reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

ABONNEMENT:

UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 95,- for året 1982) til SUFOI, giro nr. 9117725. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 110,00.

COPYRIGHT:

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe sign. artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redakt.).

ADRESSEÆNDRINGER:

bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Box 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED Det Ukendte:

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 25,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1982 plus DET UKENDTE, 4. årg., samlet koster kr. 165,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udvide kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklæres som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Grøftøjparken 155, 2.th., 8260 Viby. Tlf. (06) 28 13 36.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:

Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen,

Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5,

2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17,

5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59,

4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv.,

7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Projektmedarbejder: X. P. Madsen,

Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrånt 3-15A,

2610 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17 B,

2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 92 32.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Blæsingevej 13,

Havrebjerg, 4200 Slagelse. Tlf. (03) 56 72 63.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5.tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Lars Bostrøm, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 32 65.

Repræsentanter på Sjælland:

Arne Edlich, Galgebakken Skrånt 3-13A,

2620 Albertslund.

Lars Bostrøm, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 32 65.

Tommy Christensen, Haderslevgade 22, 1.tv.,

1671 København V.

Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup.

Tlf. (03) 47 63 65.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg.

Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:

Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg.

Tlf. (08) 16 33 19.

Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup.

Tlf. (06) 22 59 20.

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia.

Tlf. (05) 92 00 81.

Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå.

Tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås,

Norge. - UFO-Norges alarmcentral og kontakt for

UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05-28 01 26.

UFO-NYT abonnement:

bestilles på telefon (03) 61 87 38.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LEDER

Hvor blev de af?

Af Per Andersen

I ugen fra den 17. juli til den 23. juli 1982 blev der i Fredericia afholdt et større arrangement om ufoer. Det var arrangementet UFO-82, der er en tilbagevendende sommerbegivenhed. Arrangementet bød igennem 7 dage på et spændende program med mange aktiviteter omkring emnet »ufoer«.

Den første dag var der en paneldebat, hvor personer fra foreningerne SUFOI og IGAP blev udsat for pågående spørgsmål fra en »autoriseret« spørger og fra publikum. Og igennem ugen var der foredrag af så kendte personer som bl.a. journalist Per Borggaard, Torben Birkeholm og Leif Kjær. På 3 eftermiddage var der mulighed for at diskutere emnet »ufoologer« i en debat-gruppe.

Dette program skulle jo nok interessere de fleste aktive i og alle medlemmerne af de forskellige ufo-foreninger. Det er en sjælden lejlighed til at komme og snakke om ufoer med andre interesserede, høre foredrag om ufo-emner samt hygge sig sammen om en fælles interesse.

Men hvor blev tilslutningen af? Til foredragene var der kun i gennemsnit omkring 20-25 tilhørere, hvilket er langt under hvad disse sommer-arrangementer tidligere har kunnet mønstre. Hvor er interessen for ufo-seminarerne blevet af?

Årsagerne til den manglende til-

slutning kan være mange. Det kan være økonomiske årsager, mangel på muligheder for indkvartering, at man ved for lidt om hvad der foregår, at man har indtryk af, at det er et »internt« arrangement (hvad det absolut ikke er), at der er for få foredrag... eller at der simpelthen ikke længere er interesse for at mødes til arrangementer af denne type!

Dette sidste vil jeg meget nødig tro. Jeg tror der stadig er grobund for arrangementer, hvor man mødes, hører foredrag og hygger sig sammen. Men grunden skal måske søges i de andre grunde, eller i årsager, der slet ikke er nævnt her.

I år var UFO-82 arrangeret af Bent Eriksen og Kim Lykkegaard, mens næste års arrangement — UFO-83 — sandsynligvis arrangeres af Torben Birkeholm og undertegnede. Og vi vil gerne afholde arrangementet, så flest mulig har interesse for at deltage i det.

Derfor vil jeg gerne opfordre alle til at sende os en linie om, hvad der ville interessere netop *dig* ved et sådant arrangement, og hvad du vil foreslå af ændringer og forbedringer i forhold til de senere års arrangementer. Så håber vi, at så mange af os som muligt kan mødes næste sommer til UFO-83 — til et arrangement med et bredt og spændende program. □

UFO-KLASSIKER

Kaptajn Coyne, 1973

Af Kim Møller Hansen.

Natten var stjerneklar med en sigtbarhed på 24 km og en temperatur på omkring 6°C. Premierløjtnant Arrigo Jezzi fløj helikopteren, der skød en hastighed på 160 km/t. De befandt sig i 762 meters højde over havets overflade. Landskabet bestod af landbrugsarealer med blandet bevoksning og bakker med en højde på mellem 335 og 366 meter.

Den 18. oktober, 1973, fløj 4 mænd, Lawrence Coyne, Arrigo Jezzi, John Healy og Robert Yanacsek, i en UH-1H helikopter med hjemsted i Cleveland Hopkins luftbasen til Port Columbus, Ohio, for at gennemgå en rutinemæssig lægeundersøgelse. Da undersøgelsen var vel overstået, forlod de klokken 22.00 lægehuset, kørte tilbage til lufthavnen — en afstand på omkring 3,2 km — udfyldte flyveplanen og lettede med helikopteren klokken ca. 22.30.

Nær Mansfield, Ohio, opdagede sergent Healey, som sad til venstre og bag Jezzi, et enligt rødt lys til venstre for helikopteren (mod vest). Lyset fløj mod syd og var kraftigere end navigationslyset på et normalt fly; men eftersom dette eventuelle fly ikke vedkom deres flyvning, nævnte Healy ikke lyset for de andre.

Klokken 23.02, tre eller fire minutter efter Healeys observation, så også sergent Yanacsek, der sad bag kaptajn Coyne i højre side, et konstant rødt lys, denne gang på den østlige himmel. Lyset så ud til at følge helikopteren.

Efter at have betragtet det i måske et minut meldte han det til kaptajn Coyne, der bad ham »holde øje med det«.

30 sekunder senere meddelte Yanacsek, at lyset så ud til at nærme sig helikopteren. Coyne og Yanacsek iagttog nu lyset fra deres pladser, medens Healey rejste sig og bøjede sig frem mellem sæderne for at kigge med. Jezzis ud-syn var spærret.

Lyset nærmede sig hastigt. Coyne overtog styringen af helikopteren og påbegyndte en nedstigning på omkring 152 m/min., og næsten samtidig kontaktede han kontrol-

tårnet i Mansfield, for at høre om der var anden flytrafik i området. Coyne vidste, at en afdeling F-100 jagere var stationeret i Mansfield. Denne type fly må imidlertid ikke flyve så hurtigt i denne lave højde som lyset så ud til at gøre. Efter en indledende svarmelding, hvor Mansfiels-kontroltårnet meldte:

»This is Mansfield Tower, go ahead Army 1-5-triple-4«, blev der ikke modtaget yderligere svar fra kontroltårnet, trods det, at helikopterens radio stadig syntes at fungere.

Det røde lys blev stærkere og

Besætningen på UH-1H helikopteren var:

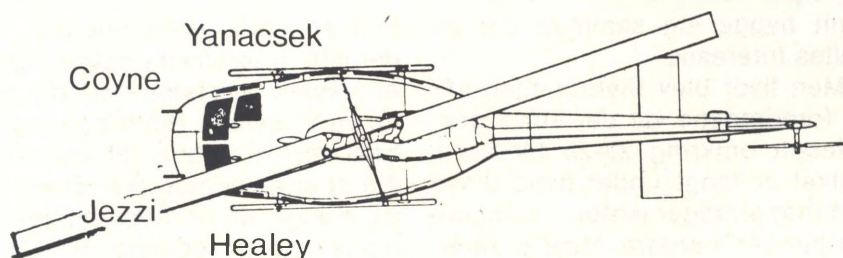
Kaptajn Lawrence J. Coyne, 36 år. Tilknyttet »316th Medivac Unit« i U.S. Army Reserve med rang af fly-, helikopter- og søflypilot. Coyne har tidligere været civilbetjent ved politiet i Cleveland, og har de sidste 19 år arbejdet i Army Reserve.

Premierløjtnant Arrigo (Rick) Jezzi, 26 år.

Helikopterpilot og kemiingeniør af uddannelse. Dette var hans første flyvning med Coyne og de andre.

Sergent John Healey, 35 år. Forhenværende opdager i efterretningsafdelingen ved politiet i Cleveland, med 7 års politierfaring.

Sergent Robert Yanacsek, 23 år. Forhenværende tekniker ved IBM. Har gjort aktiv tjeneste i Vietnam som chef for en helikopterbesætning.

Besætningens placering i helikopteren.

stærkere og så nu ud til at være på en direkte kollisionskurs med en hastighed på omkring 1100 km/t. Coyne forøgede derfor straks nedstigningshastigheden til 610 m/min. Den sidste højde han aflæste på højdemåleren var 518 m over havets overflade.

En kollision syntes nu fuldstændig uundgåelig, men så... lyset stoppede og svævede over og foran helikopteren!

Coyne, Healey og Yanacsek fortalte senere, at lyset havde taget form af et cigar-formet metalgråt objekt, der fyldte hele frontruden. I objektets »næse« sås et rødt lys, i halen et hvidt lys, og fra objektets bageste del udgik der en karakteristisk pyramideformet grøn lysstråle.

Pludselig svingede lysstrålen hen over helikopterens næse, videre gennem hovedfrontruden, og gennem den øverste del af cockpitvinduerne, som er lavet af grønt plexiglas (for at beskytte mod sollyset), hvorved cockpitet blev baded i grønt lys.

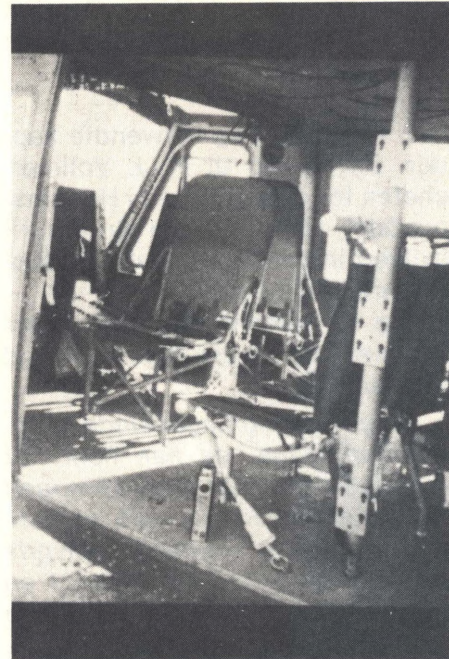
Objektet var helt lydløst, og besætningen mærkede overhovedet ingen uro i luften (turbulens).

Efter få sekunders svæven accelererede objektet og fløj mod vest. Kun det hvide »halelys« var synligt. Coyne og Healey fulgte objektet med øjnene og kunne se, at objektet foretog en tydeligt 45° kursændring mod højre (nordvest). Jezzi bemærkede ikke kursændringen, ligesom Yanacseks udsyn var spærret.

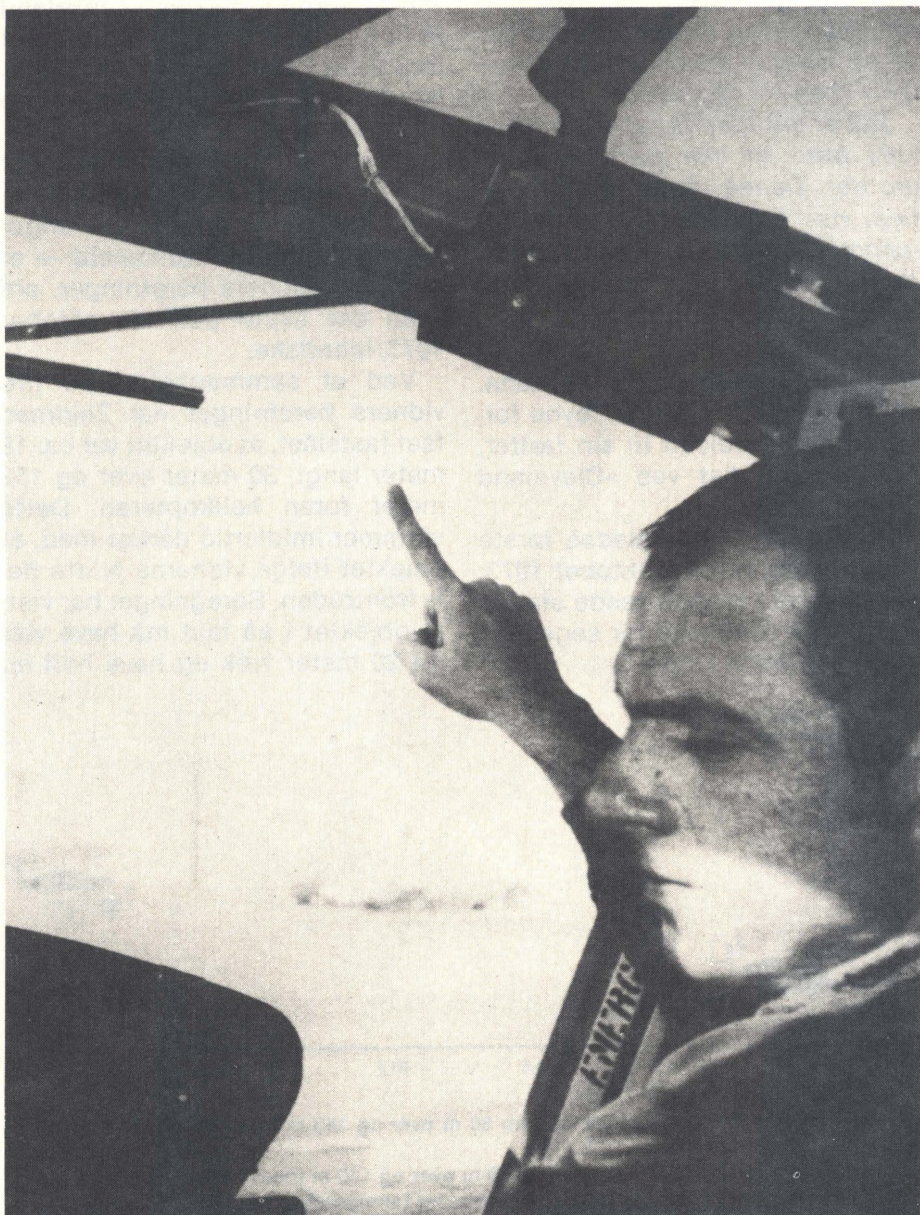
Medens objektet stadig var synligt, aflæste Jezzi og Coyne instrumenterne, der viste, at de befandt sig i 1067 meters højde over havoverfladen med en *stigningshastighed* på ca. 305 m/min. Og stangen til højde-regulering var i nederste position! Coyne hævede den forsigtigt. Helikopteren steg endnu omkring 90 meter, før den igen reagerede normalt, og besætningen mærkede et let »bump«.

Medens objektet fjernede sig forøgedes »halelysets« styrke, samtidig med at objektets hastighed blev større og større. Objektet forsvandt i horisonten mod nordvest efter at have passeret Mansfield og Mansfield lufthavn.

Coyne manøvrerede helikopteren ned til den tidligere rejsehøjde på 760 meter, og de fik uden besvær

Kaptajn Coyne foran UH-1H helikopteren og et kig ind i helikopteren.

Kaptajn Coyne: »... og objektet var lige dér foran os. Jeg kunne se det meget tydeligt.«

radiokontakt med Akron-Canton. Turen fortsatte til Cleveland uden yderligere hændelser.

Den følgende dag henvendte kap-tajn Coyne sig til P. J. Vollmer, chefen for flyveledelsen i Hopkins-området, for at forhøre sig om, til hvilken instans han skulle indrap-portere hændelsen.

Om sit møde med Coyne, siger Vollmer i et senere interview med J. Allen Hynek:

»Jeg vil aldrig nogensinde glem-me den mand, da han kom her ind. Jeg har kendt Coyne i nogen tid, ikke personligt, men person-ligt sætter jeg særdeles stor pris på hans ærlighed og evner. I en sag som denne kender jeg ingen anden, som jeg ville stole mere på. Jeg stoler på hans dømmekraft uden den mindste tvivl. Jeg ved ik-ke, hvad der skete, men én ting ved jeg — jeg kunne mærke det på en svag skælven i hans stem-me — han var chokeret.

Det er mit indtryk, at han inderst inde følte, at han måtte fortælle om det. Denne viden og informa-tion. Han havde behov for at ind-rapportere det et eller andet sted, men han vidste ikke, hvor han skul-le henvende sig.«

P. J. Vollmer kunne imidlertid ikke foreslå nogen officiel instans, så sagen lå stille, indtil Coyne for-talte om oplevelsen til sin fætter, der er journalist ved »Cleveland Plain Dealer«.

Hændelsen blev således første gang omtalt den 21. oktober 1973; men der var tilsyneladende stadig-væk ingen interesse for sagen fra myndighedernes side.

For at få hændelsen registreret udfyldte Coyne en måned senere en såkaldt »Operational Hazard«-rapport — en rapport der udfyldes, når militærpersonel har været ud-sat for fare i forbindelse med bru-gen af fly, helikopter o.lign.

Efterforskningen

Lederen af Center for UFO Stu-dies (CUFOS) dr. J. Allen Hynek og CUFOS-medarbejderen Jennie Zeidman, der i øvrigt var Hyneks assistent under hans første år som konsulent for Projekt Blue Book, har gennem halvandet år under-søgt denne sag meget grundigt, og har bl.a. mange timers båndopta-gelser med alle de involverede personer.

Det første båndoptagede inter-view blev imidlertid ikke foretaget af Hynek og Zeidman, men af en ven til sergent Healey i Cleveland Police Department. Interviewet fandt sted den 19. oktober, 1973, kun 18 timer efter den hårrejsende begivenhed.

Bortset fra små variationer, der er forventelige i vidneudsagn — tænk blot på øjenvidneberetninger der drejer sig om trafikuheld — er de fire personers beretninger, om hvad der skete den 18. oktober 1973, identiske.

Ved at sammenholde de fire vidners beretninger har Zeidman fået fastslået, at objektet var ca. 18 meter langt, 30 meter over og 152 meter foran helikopteren. Dette stemmer imidlertid dårligt med, at objektet ifølge vidnerne fyldte hele frontruden. Beregninger har vist, at objektet i så fald må have væ-ret 20 meter væk og have haft en

længde på ikke mindre end ca. 30 meter.

Objektets hastighed varierede under observationen fra 0 til 1100 km/t., og det var i stand til at ac-celerere og decelerere meget hur-tigt, ligesom der blev iagttaget i hvert fald mindst ét skarpt drej.

Observationstiden varierer, for-di ikke alle havde mulighed for at se objektet i lige lang tid, men det er muligt at beregne en gennem-snitsoverbetningstid på 300 sekun-der med en usikkerhed på 30 se-kunder.

Lad os se nærmere på observa-tionens mest bemærkelsesværdi-ge punkter og de mulige forkla-ringer.

Objektet

Jennie Zeidman har undersøgt, hvorvidt det observerede fænomen kan have været et *højtudviklet fly* eller et *meteor*.

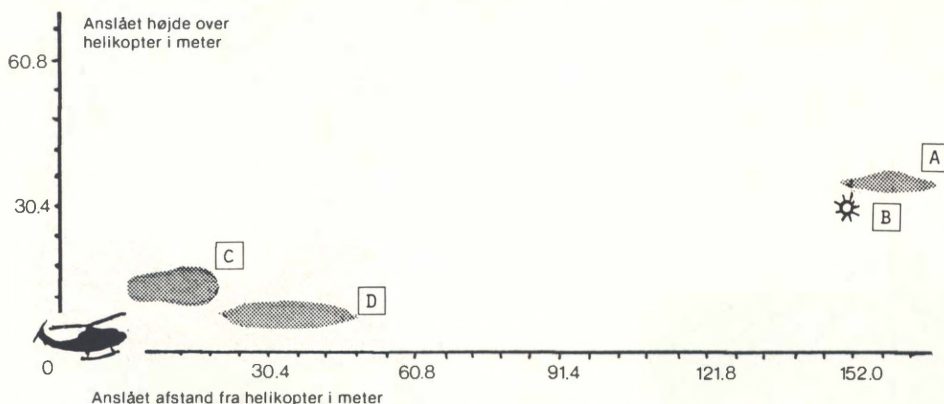
Følgende data fra observations-beretningerne taler *imod* fly-hypo-tesen:

- Objektet kunne decelerere fra høj hastighed til svæven på få sekunder.
- Objektet fløj meget hurtigere end det er tilladt i denne højde.
- Objektet forårsagede ikke turbu-lens og var i øvrigt lydløst.
- Ingen vinger, understel eller lod-rette eller vandrette stabilisato-rer blev observeret på objektet — trods det, at det demonstrerede sin evne til at ændre eller opret-holde højde og retning og at ænd-re hastighed.
- Lysenes placering på objektet passer ikke til lysføringen på no-get kendt luftfartøj — lige meget hvor meget man så end vender og drejer dette luftfartøj. Og i øvrigt var lysene konstante.

En officer fra indflyvningskon-trollen i Mansfield lufthavn har op-lyst, at det sidste F-100 jetfly lan-dede i Mansfield klokken 22.47 — mere end et kvarter før helikop-terens nærkontakt!

Imod meteor-hypotesen taler bl. a. dette:

- Det røde, hvide og grønne lys sad i bestemte positioner på ob-jektet.
- Der blev ikke iagttaget nogen hale eller langvarigt efterbillede eller lign.

A. Coyne og Healy beskrev objektet som 30 m over og 150 m foran helikopteren med en længde på 18 m.

B. Jezzi beskrev en kraftig hvid lyskugle 30 m over og 150 m foran helikopteren.

C. Vidnerne på jorden så helikopteren og objektet i umiddelbar nærhed af hinanden.

D. Beregninger foretaget af CUFOS viser, at objektet må have været 30 m langt og 20 m fra helikopteren.

- Objektets flyvemåde strider imod meteorers flyvemåde.
- Objektet blev iagttaget i ca. 300 sekunder, hvorimod de længstlevende meteorer under de bedste vejrforhold er synlige i 30—40 sekunder.

»Suguet« op af UFO?

Terrænet sydøst for Mansfield er de højeste steder 396 meter over havets overflade. Coyne rapporterede, at da det røde lys nærmede sig og en kollision syntes uundgåelig, var den sidste højde han aflæste 518 meter, med en nedstigningshastighed på 610 m/min. Under efterforskningsarbejdet erfarede Zeidman, at hændelsen fandt sted over Charles Mill Reservoir, der ligger i 304 meters højde, og hvor de omkringliggende træer er omkring 9—15 meter høje.

De 518 meter, som Coyne aflæste, svarer derfor til en faktisk højde over trætoppene på 199—205 meter. Det vil sige, at med en nedstigningshastighed på 610 m/min., ville der kun gå omkring 20 sekunder, inden helikopteren ville blive knust mellem træerne. Dette begrænser også den tid piloterne kan have haft deres opmærksomhed rettet mod det ukendte objekt.

Men helikopteren forulykkede som nævnt ikke. Derom fortæller Coyne:

»Årsagen til at vi ikke blev knust mod jorden, er den, at jeg kunne se jorden. Jeg har nattesyn. Vi var måske nede i 152 meters højde. Men jeg har fløjet i lav højde utallige gange — 60 meter, ja selv 15 meter. Det afhænger af elledninger og andre forhindringer.«

Det vides ikke helt præcist i hvilken højde helikopteren afsluttede dykket og begyndte at stige, men ændringen kan ikke have været brat, for ingen af besætningsmedlemmerne mærkede nogle g-kræfter forårsaget af en pludselig retningsændring. I øvrigt blev helikopteren meget grundigt undersøgt dagen efter hændelsen, og der blev ikke fundet skader forårsaget af en eventuel kraftpåvirkning.

Coyne fortæller, at stangen til højderegulering var i nederste position, da han opdagede, at de rent faktisk steg i stedet for at dykke. Han husker, at hans venstre arm

var strakt, medens han holdt om stangen. Da Jennie Zeidman i et interview med Coyne og Yanacsek påpegede, at hvis Coyne under observationen var tilbagelænet og så op gennem de øverste grønfarvede vinduer, kunne han ubevidst have hevet stangen op, også selv om armen var strakt. Dertil svarede Yanacsek, at han tydeligt husker, at Coyne, der sad lige foran ham, havde krummet sig fremad i en slags forsvarsstilling, og ikke var tilbagelænet. Coyne var enig heri og huskede, hvorledes han instinktivt stivnede og »krummede sig«, idet han ventede på sammenstødet. Hans blik var hovedsageligt rettet ligeud og ikke opad.

UFO-skeptiker Philip J. Klass mener, at den uventede stigning skyldes, at Coyne eller Jezi *ubevidst* under observationen af det svævende UFO har bragt helikopteren ud af dykket og iværksat en stigning, idet de vidste at helikopteren ellers ville blive knust mod jorden inden for få sekunder. Denne ubevidste handling mener Klass er formentlig af en erfaren pilot.

Radio black out

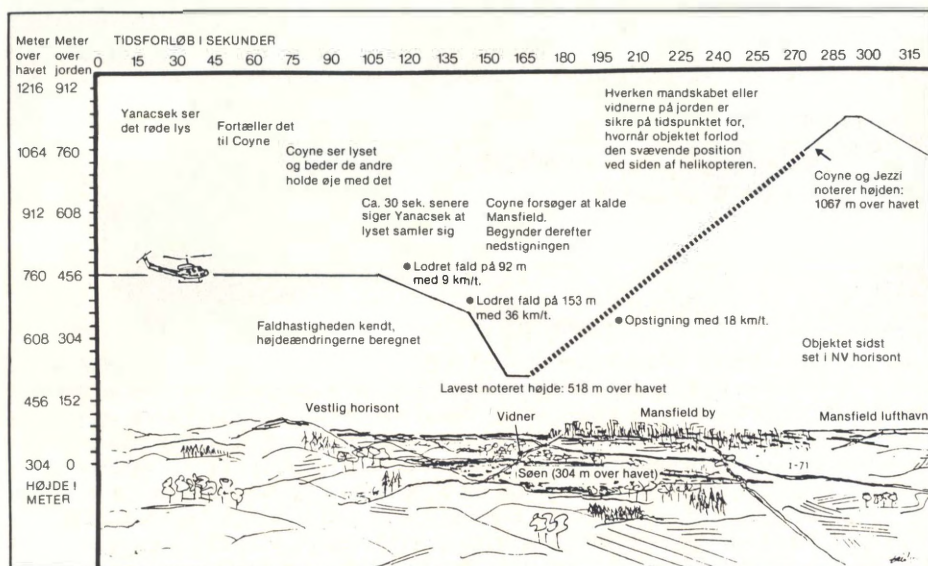
Radiokommunikationen svigtede efter få sekunder, da det ukendte lys nærmede sig. Coyne og derefter Jezi prøvede forgæves radioens forskellige frekvenser flere gange. De kunne høre kanal-tonen, hver gang de skiftede frekvens. Radioen virkede, men der var ingen transmission. Indflyvningskontrollen kunne derfor ikke høre dem.

Men er svigtende radiokommunikation nogen usædvanlig begivenhed, og havde den i dette tilfælde noget med objektet at gøre?

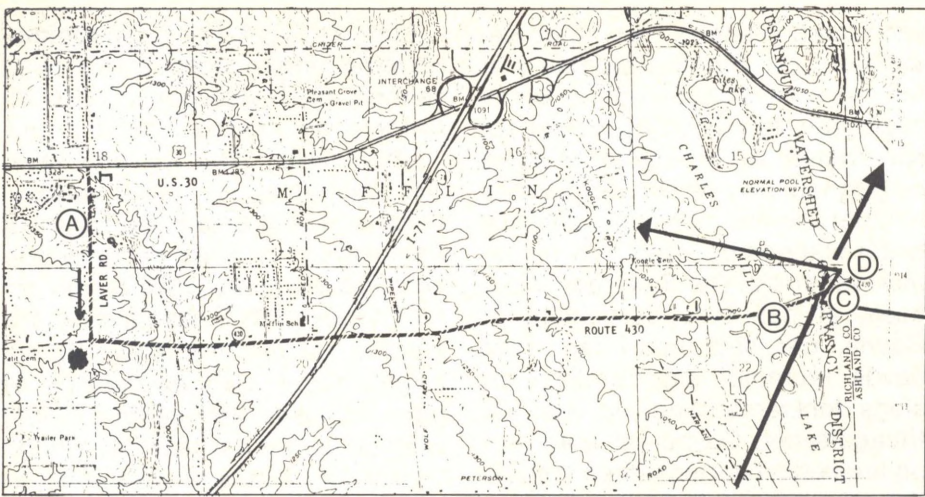
Jezi: *»Nej, ikke for den type. Det sker af og til. Fordi vedligeholdelsen ikke er den bedste. Hvis transmissionen f.eks. er dårlig, kan den lige pludselig blive meget fin for i næste øjeblik igen at blive forkludret. Så jeg ved ikke, om det havde noget med hændelsen at gøre. Vi havde VHF-sender. Nogle af maskinerne har ikke to radioer, og jeg kan huske, at det altid var svært at sende og modtage på UHF, fordi alle foretrak at bruge VHF, men vi prøvede at modtage på VHF og at sende på UHF... Fox Mike... hele molevitten, og vi kunne ikke få kontakt, før vi var nær ved Cleveland.«*

Dagen efter ringede Coyne til kontrolltårnet i Mansfield og bad dem gennemspille båndene fra den foregående nat. Coyne fik at vide, at man i kontrolltårnet havde hørt dem den pågældende aften, men at man ikke kunne finde samtalen på båndene. Heller ikke den indledende samtale, som forløb normalt, er blevet fundet på båndene den dag i dag.

Philip Klass bad under sin efterforskning af sagen kaptajn Coyne om at udføre et forsøg, næste gang han befandt sig på observationsstedet. Coyne skulle prøve at få radiokontakt med kontrolltårnene i Mansfield, Cleveland, Columbus og Akron-Canton.

• De anslåede fald og stigninger tager ikke højde for den yderligere tid, der er nødvendig for acceleration og deceleration.

- Strækningen familien kørte
- Objektets kurs
- Helikopterens kurs
- A. Familien så første gang det røde lys her
- B. Her så familien objektet
- C. Bilen blev parkeret her
- D. Bro

Objektets og helikopterens kurs som beskrevet af vidnerne på jorden.

Ifølge Klass udførte Coyne forsøget og meddelte Klass, at han *ikke* var i stand til at få radioforbindelse med Cleveland, Columbus og Akron-Canton, simpelthen fordi han var uden for deres rækkevidde i denne relativt lave højde. Han kunne imidlertid godt få kontakt med Mansfield.

Klass mener, at der kan være flere årsager til, at Mansfield ikke svarede Coyne den 18. oktober. Eksempelvis fejl ved on-off knappen på mikrofonen, travlhed i kon-

trolltårnet med vejledning af andre luftfartøjer, helikopterens skrog kan have skærmet for helikopterens antenne i retning af kontrolltårnet og for hurtige frekvensskift på helikopterens VHF-radio kan have betydet, at radioen ikke fik den fornødne tid til at stabilisere sig på den valgte kanal.

Kommunikationssvigtet behøver derfor ikke nødvendigvis at have været en mystisk hændelse forbundet med det ukendte objekt.

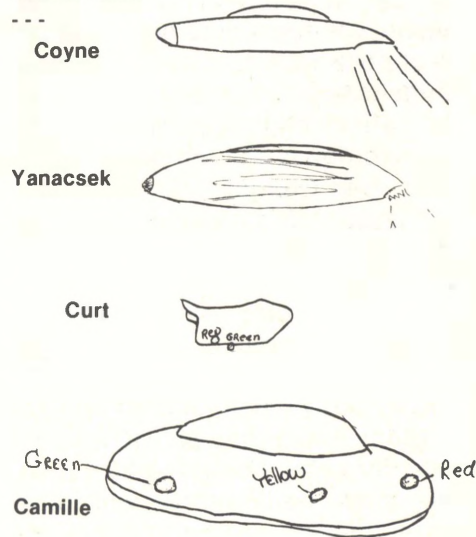

Som udførligt omtalt i UFO-NYT, nr. 2, 1979, blev UFO-problematikken behandlet i FNs Specielle Politiske Komité den 27. november, 1978, på foranledning af premierminister (nu fhv.) Sir Eric M. Gairy, Grenada. Dr. J. Allen Hynek, dr. Jacques Vallee og kaptajn Lawrence Coyne var medlemmer af Grenadas delegation. Hynek og Vallee talte til komitéen, ligesom Coyne (nu oberstløjtnant) berettede om sin oplevelse den 18. oktober, 1973. På dette foto, der stammer fra et møde med daværende generalsekretær Kurt Waldheim den 14. juli, 1978, ses bl.a. fra venstre den fhv. amerikanske astronaut Gordon Cooper, dr. Jacques Vallee, Claude Poher, dr. J. Allen Hynek, Grenadas premierminister Sir Eric M. Gairy og FNs generalsekretær Kurt Waldheim. Med briller ved højre side af Waldheim ses Morten Gleisner fra den politiske Komité, skjult bag dr. Saunders, herren med det lyse hår og skæg, sidder Leonard Stringfield.

Roterende kompas

En ny og tidligere ukendt detalje dukkede op under efterforskningsarbejdet. Under observationens mest hektiske sekunder, da helikopteren var dykket og efter at den grønne lysstråle havde gennemtrængt cockpittet, begyndte magnetkompasset at rotere langsomt med ca. 4 omdrejninger pr. minut.

Kompasset havde altid fungeret upåklageligt, men efter hændelsen var det totalt ødelagt og måtte udskiftes.

Her ses vidnernes forskellige opfattelse af, hvorledes objektet så ud.

Hvis man nu skal være rigtig negativ og ræsonnere som Philip Klass, så har Coyne, Jezzi, Healey og Yanacsek blot set et stort meteor, hvor lyset fra halen har oplyst cockpittet og givet en illusion om et svævende, lysende objekt. Dette har sammen med helikopterens mystiske flyvemåde, der skyldes de veltrænede piloters rådsnare og ubevidste handlen, og radioproblemerne, som har normale årsager, overbevist besætningen om, at den har været ude for noget uforklarligt.

MEN så let er det nu ikke at afvise helikopter-besætningens beretning, i hvert fald ikke med mindre man lukker øjnene for, at deres historie støttes af 5 andre personer, der overværede mødet mellem UFO og helikopter!

Vidner søges og findes

Den 19. august, 1976, bragte Mansfield-avisen, »News Journal«, en artikel om Coyne-sagen og efterlyste samtidig eventuelle andre vidner til hændelsen. Vidnerne skulle hen-

vende sig til en lokal UFO-gruppe i Ohio kaldet »Civil Commission On Aerial Phenomena« (CCAP). Artiklen gav pote.

Fem personer, fru C., hendes 3 børn: Charles (13 år), Camille (11 år) og Curt (10 år) samt et andet familiemedlem Karen B, havde fra deres bil på Laver Road og hovedvej 430 set det røde lys, og ved Charles Mill Reservoir overværede de mødet mellem de to fartøjer.

De fem personers vidneudsagn bekræfter helikopterbesætningens, hvilket ses i nedenstående oversigt, hvor de punkter der stemmer fuldstændig overens er opstillet.

- Datoen var den 18. oktober 1973, og tidspunktet et par minutter over 23.
- Hændelsen fandt sted øst for Mansfield, Ohio, øst for I-71 og øst for Mansfield NDB (non-directional beacon).
- Helikopteren kom fra sydvest.
- Objektet kom fra øst-sydøst.
- Det konstante røde lys var forrest på objektet.
- Der var en kortvarig kraftig grøn lysstråle.
- Bortset fra lysstrålens kortvarige opblussen, var det røde lys dominerende.
- Objektet var ikke helt symmetrisk.
- Objektet befandt sig over helikopteren.
- Helikopteren foretog ingen kursændringer. Dens sidste retning var nordøst.
- Objektet blev sidst set i nordvest.
- Objektets bane, som er beskrevet af vidnerne på jorden, stemmer med besætningens udsagn.

På baggrund af sine undersøgelser konkluderer Center for UFO Studies, at objektet, som Coynes besætning og vidnerne på jorden observerede, forbliver uidentificeret.

Kilder:

- 1) »The Encyclopedia of UFOs«, Ronald D. Story, Doubleday, New York, 1980.
- 2) »A Helicopter-UFO Encounter Over Ohio«. Jennie Zeidman, CUFOS, 1979.
- 3) »UFOs Explained«, Philip J. Klass, Random House, New York, 1974.
- 4) UFO-NYT, nr. 2, 1979.

UFO-materialer til medlemspriser...

Synspunkter — Tre UFO Artikler. Om UFOer og kuglelysn, rapportmaterialet og UFO-observatører. 60 sider, ill. Medlemspris kr. 19,80

Per Andersen: Tidsloven. En bog om UFO-fænomenernes tidsfordeling. Hvornår på dagen ser folk ufoer, og hvorfor netop på disse tidspunkter? 50 sider, ill. Medlemspris kr. 22,00

Per Andersen: Projekt UFODATA - Et System til Elektronisk Data-behandling af UFO/IFO Rapporter. Rapport om Projekt UFODATA, databehandling af rapporterne og det internationale samarbejde på dette område. Ill., 38 sider. Medlemspris kr. 13,00

Hans Voigt: UFO-detektorer. Velskrevet rapport om brugen af ufo-detektorer. Uundværlig for enhver med interesse for dette område. 40 sider, ill. Medlemspris kr. 20,00

Kim Møller Hansen: UFOer over New Zealand. En af de senere års bedste ufo-hændelser skete omkring nytåret 1978 ved New Zealand. Ufoerne blev visuelt iagttaget, opfanget på radar, filmet — alt dette beskrives i denne rapport. 75 sider, rigt illustreret. Medlemspris kr. 25,00

Sherman J. Larsen: UFOer tæt på. Let læselig bog, der giver en saglig og ajourført redegørelse for, hvad vi i dag ved om ufo-fænomenerne. Udgivet i samarbejde med SUFOI. 92 sider, rigt illustreret. Bogladepris kr. 86,25. (Bemærk ny pris) Medlemspris kr. 74,70

Willy Wegner: UFOer - top secret? Bogen om den historiske udvikling på den amerikanske ufo-scene. Velegnet både til nybegyndere og personer med forhåndsviden om emnet. 78 sider, ill. Medlemspris kr. 44,00

UFO-emblem. Et elegant og diskret emblem i fornem guldsmedekvalitet. 26 mm bredt - med nål el. broche. Medlemspris kr. 31,50

Klodernes Kamp. Kassettebånd med det originale radiohørspil af Orson Welles efter roman af H. G. Wells (engelsk-sproget). Medlemspris kr. 30,00

UFO Encounters. Dobbeltalbum (2 plader) med 90 minutter optagelser af ufo-interviews. Hør bl.a. Jimmy Carter, Kurt Waldheim, Allen Hynek, Jacques Vallee, astronaut Gordon Cooper og berømte ufo-vidner som Betty Hill, Kenneth Arnold og mange flere. Engelsk-sproget. NÆR UDSOLGT kr. 110,00

Postkort. Motivet er »Det Overvældende Lys« - et zinkografi udført af grafikerens Sven Aage Voigt. Dobbelt kort i format 107 x 155 mm. Pakke med 5 stk. kort incl. kuverter. Medlemspris kr. 12,50

Originalgrafik. Motivet »Det Overvældende Lys« af Sven Aage Voigt i orig. zinkografi. I formatet 18 x 21,5 cm. ... BEGRÆNSET OPLAG kr. 50,00

Ældre årgange af UFO-NYT

Årgang 1973, nr. 3, 4, 5 og 6 Pris kun kr. 30,00
Årgang 1974 udsolgt
Årgang 1975, nr. 2, 3, 4, 5 og 6 Pris kun kr. 35,00
Årgang 1976, nr. 2, 3, 4, 5 og 6 Pris kun kr. 45,00
Årgang 1977, 264 sider Pris kun kr. 45,00
Årgang 1978, 268 sider Pris kun 45,00
Årgang 1979, 268 sider Pris kun kr. 50,00
Årgang 1980, 260 sider Pris kun kr. 75,00
Årgang 1981, 268 sider, A4-format/farver. Pris kr. 85,00

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet + kr. 7,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Mystiske nattelys

Den 12. august 1981 lykkedes det Rupert Pring i staten Indiana i USA, at tage et foto af to nattelys, der bevægede sig på en ganske ejendommelig måde. Den amerikanske UFO-organisation, Center For UFO Studies (CUFOS), har sendt det originale negativ til undersøgelse på et meget avanceret fotolaboratorium. Denne beretning fra CUFOS skal derfor betragtes som foreløbig. Historien er imidlertid så aktuel og interessant, at UFO-NYTs læsere skal have mulighed for selv at vurdere de aktuelle data.

Hvis der blandt læserne er nogle, der har kommentarer til denne, eller lignende sager, hører SUFOLs Fotoafdeling ved Kim Møller Hansen meget gerne nærmere.

Det er CUFOS' opfattelse, at et svindelnummer kan udelukkes, da alle beviser og undersøgelser taler imod dette. Ligeledes kan en utilsigtet dobbelteksponering udelukkes. Lysene blev tillige set under eksponeringen, som blev foretaget på tid, og da der ikke er noget, der tyder på, at observatøren kunne finde på at lave en så enestående forfalskning, må fotografiet betragtes som ægte. Men hvad er det, vi har et foto af?

Her er så beretningen om, hvordan billedet blev taget: Rupert Pring og hans kone havde i radioen hørt, at man den 12. august 1981 efter midnat kunne se en meteor-sværme. Det drejede sig om de velkendte Perseider, der hvert år omkring denne dato kan ses. Så Pring, pensioneret elektriker og fotoamatør, tog, for at komme bort fra byens lys, et stykke uden for sin hjemby, Anderson, Indiana, og satte sit kamera på stativet. Kameraet, et Minolta med 28 mm objektiv, blev anbragt nær bilens førersæde

og kort efter midnat blev der taget en del 15 minutters eksponeringer. Pring opholdt sig i bilen under eksponeringerne. På den øde landevej var der ingen biler, der kunne forstyrre ham på denne tid af natten.

Tilsyneladende kom der to uafhængige lys fra syd, de fortsatte mod nordøst, standsede og forsvandt så i sydøstlig retning gennem stjernebilledet Taurus (Tyren). Ifølge Rupert Pring tog det sidste stykke kun seks sekunder.

Det er vigtigt at bemærke sig, at det svage lys i begyndelsen bevægede sig fra syd efter en ret linie sammen med det andet og klarere, der så foretog en retvinklet kursændring og fulgte det svage på dets nordøstlige kurs. De standsede så, for kort efter at fortsætte mod sydøst. Derefter fulgtes lysene ad, stadig mod sydøst med et kort ophold nær stjernen Eta Tauri.

En omhyggelig undersøgelse af fotografiet viser, at begge lysene

var af »strobe-typen« (de blinkede), hvor der blev længere mellem blinkene efterhånden som lysene bevægede sig over himlen, hvilket betyder, at de accelererede, som Pring sagde, de gjorde.

Man kan beregne, at lysene var indenfor kameraets synsfelt i mindre end et minut. At lysene er af »strobe-typen« udelukker en utilsigtet dobbelteksponering som følge af, at lukkeren ved et uheld er blevet aktiveret, da kameraet blev taget af stativet og derved er blevet vendt mod en eventuel forbi-passerende bil.

Havde fotografiet ikke indeholdt stjernespor, havde det ingen værdi haft. De giver os de referencepunkter, vi så ofte mangler på ufo-fotografier. Krumningens centrum er selvfølgelig himlens nordpol, om hvilken stjernerne på den nordlige halvkugle drejer sig en gang i døgnet. Ud fra sporens længde kan vi beregne, at eksponeringstiden var otte minutter og ikke som først oplyst femten minutter. Der er ingen grund til at diskutere med et astronomisk fotografi.

Vi får sikkert mere at vide, når undersøgelsen af negativet er afsluttet. Her kommer nu, hvad Pring sagde om hændelsen:

Da Rupert Pring kom ud af bilen, stod han »naglet til stedet« og følte et kraftigt tryk oppe fra. Han sammenlignede det med den følelse han havde, når han arbejdede med kraftigt elektrisk udstyr og højspændingsledninger. »Det er den mest ubehagelige følelse, jeg nogensinde har haft. Jeg følte det som om der var nogen, der trykkede på mit hoved og mine skuldre.« Han havde kvalme i ca. 3 dage og

sagde, at han en dags tid havde lidt af midlertidig hukommelses-tab.

Han tog i alt otte billeder. Hans 400 ASA film kunne kun registrere et klart og langsomt flyvende meteor, så det er ikke overraskende, at han ikke fotograferede noget meteor, da Perseiderne er kendt for at være lyssvage, og de bevæger sig meget hurtigt over himlen.

På de første syv fotos er der kun stjernespor, men så sker der noget. Pring påbegyndte sin 8. eksponering, gik tilbage til bilen 3-5 minutter senere, og mens han hvilede sig på førersædet, blev han opmærksom på et klart lys på himlen. Han sprang ud af bilen og så op på to klare lys, som fra det ene øjeblik til det andet svævede højt på himlen, så fløj de hurtigt mod sydøst, standsede og ifølge Pring lyste de to gange kraftigt op et kort øjeblik for derefter hurtigt at forsvinde. Prings observation varede kun 6 sekunder (fastslået med et ur ved en senere rekonstruktion af hændelsen), hvorimod kameraet tilsyneladende så meget mere.

Set ud fra en astronoms synsvinkel, hvad er det så, der gør dette foto særlig interessant (bortset fra ufoet). Det er, at det netop er et astronomisk fotografi. Af stjernesporernes længde kan man nøjagtigt beregne, hvor lang eksponeringstiden var, og hvis man ved, hvor kameraet var placeret, kan man ganske nøjagtigt beregne, hvornår billedet blev taget. Og omvendt, hvis man ved på hvilket tidspunkt billedet er taget, kan man udlede mod hvilket punkt på himlen, kameraet var rettet.

Man kan ikke diskutere med et astronomisk fotografi, men den menneskelige hukommelse er ofte behæftet med fejl. I dette tilfælde påstår Pring, at klokken var 0215 og kameraet pegede lige i vejret. Hvis tidspunktet er korrekt, har kameraet ikke peget lige op, men mod øst. Hvis kameraet pegede lige i vejret, og hvis tidspunktet også er korrekt, var datoen ikke den 12. august, men midt i september.

Intet af dette forringer billedernes værdi. Stjernerne er allerede identificerede (se fig. 2). Kameraet var rettet mod himlen, og under eksponeringen dukkede et par mærkelige lys op og bevægede sig på

en underlig måde. Pring så øjensynlig ikke lysene, før de ændrede kurs ret mod højre. Enten stoppede de op lige før kursændringen og fortsatte så med to ophold mere (dette ses af de 3 par lyse pletter) eller de lyste pludseligt og meget kraftigt op et øjeblik (der er en lille elongation ved de lyse pletter), mens de fløj. Pring påstår, at de både standsede og lyste kraftigt op, hvilket passer meget godt.

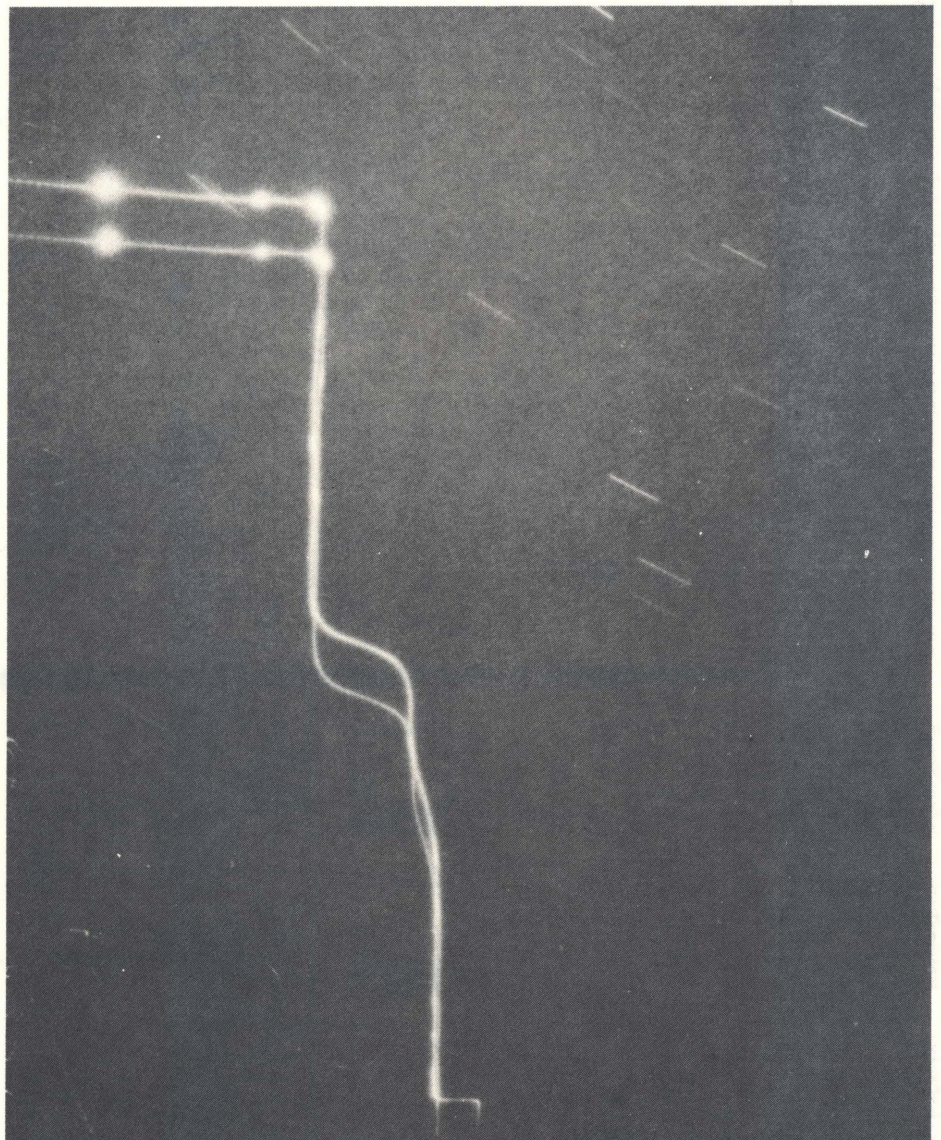
Ved enhver undersøgelse af ufo-observationer, søger vi naturligvis først at finde en mulig naturlig forklaring på det indrapporterede. Vore læsere vil utvivlsomt også komme med forslag, og selvfølgelig vil en helikopter stå øverst på listen. Dette kan imidlertid udelukkes, ikke blot fordi der ingen støj hørtes (natten var meget stille og observationen, som stod uden for bilen, der var parkeret på en fuldstændig

øde landevej kl. 0215, ville helt sikkert have hørt det fartøj, der var tæt nok på til at udsende så klare lys), men også på grund af lyssporenes facon.

Undersøgelser viser, at lysene kunne komme fra et lavtgående fly med to lys på linie i bevægelsesretningen og med en sådan flyvemåde, at det drejede omkring det ene lys (hvilket kræver flyvning efter en ret linie). Samtidig fik det så lysene til at fremtræde som sammenflettede enten ved at krænge eller vippe. Til tider standsede det, så ændrede det kurs efter en ret vinkel, hvorefter der ikke var flere ændringer i lysenes indbyrdes placering. Dette kan anses for at være en unaturlig og i virkeligheden umulig manøvre.

Den mindre afstand mellem spo-

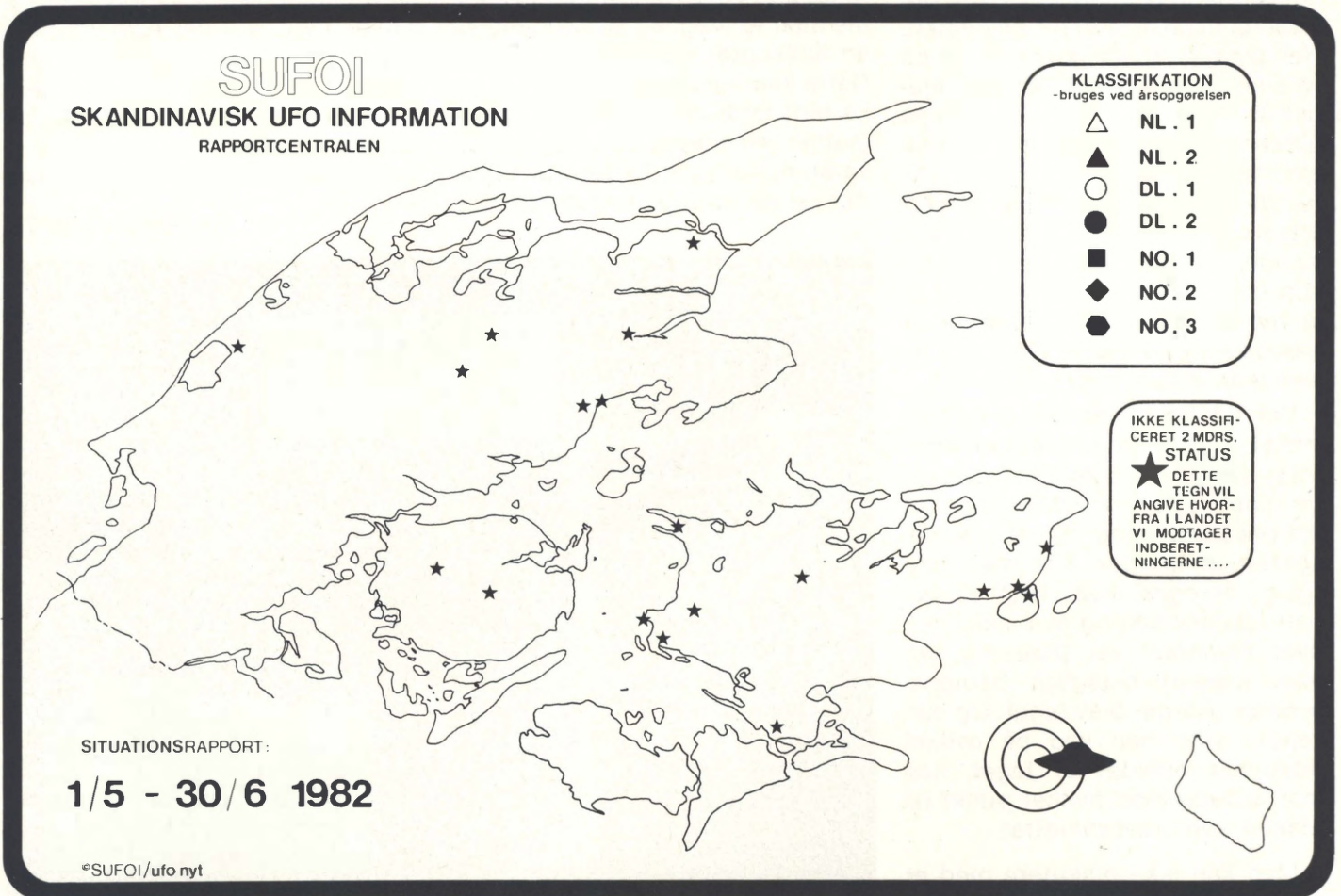
fortsættes side 21

Pring-fotoet taget den 12. august 1981 klokken 02.15. De to kraftige lys blev observeret i 6 sekunder.

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

NL.1.
Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden detaljer.

NO.1.
Nærobserveration af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

NO.2.
Nærobserveration af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.3.
Nærobserveration af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFO har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på opgørelsestidspunktet, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde — ligesom det ikke er muligt at afgøre, om observationerne kan identificeres, før de er færdigbehandlede. (En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

Oversigt over beretninger om observationer, modtaget i perioden fra 1/5 til 30/6 1982

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr.)	Antal observatører	Farver
—07-78	1 time efter solnedgang	15 sek.— 1 min. 40 sek.	6950 Ringkøbing	1	grøn
11-02-82	03.15 DNT	20 sek.	8800 Viborg	1 (2)	rødlig
11-04-82	01.30 DST	—	2300 Kbh. S	1	flere
18-04-82	21.05 DST	1 min.	4200 Slagelse	2	hvid
30-04-82	23.30 DST	—	»Midtjylland«	1	orange
—05-82	01.00 DST	—	8632 Lemming	1	hvid
03-05-82	22.00 DST	—	4220 Korsør	2	hvid
09-05-82	16.00—17.00	4—5 min.	8260 Viby J.	1	hvid
12-05-82	01.00 DST	—	9210 Aalborg SØ	1	gullig
14-05-82	02.00—03.00	—	4360 Kirke- Eskilstrup	1	hvid
16-05-82	03.00 DST	1 time	1700 Kbh. V	1	hvid
31-05-82	03.15 DST	—	8000 Århus C	1	hvid
02-06-82	21.30—22.00	—	4400 Kalundborg	1	hvid
03-06-82	22.30 DST	ca. 2 sek.	2960 Rungsted Kyst	1	gul med rødt skær
10-06-82	22.20 DST	—	5792 Årslev	1	—
10-06-82	23.20—23.35	—	2635 Ishøj	2	hvid/rød
10-06-82	23.35 DST	5 min.	4773 Stensved	5	orange
10-06-82	23.50 DST	10 min.	4230 Skælskør	6	rød/hvid
17-06-82	23.20 DST	30 min.	8000 Randers	2	hvid
18-06-82	00.12 DST	sek.	5690 Tommerup	1	hvid

Hvad laver de i DDR efter kl. 23?

Torsdag den 10. juni, 1982, var mange mennesker på Lolland-Falster og Syd-sjælland ude for at nyde det gode vejr. Og som det fremgår af denne liste og listen i næste nr. over indrapporteringer til SUFOI, så har sommerfolket bestemt ikke gået rundt med lukkede øjne.

Torsdag aften modtog SUFOI de første henvendelser om observationer af røde og gule lys over Østersøen i øst-sydøstlig retning. SUFOIs Alarmcentral kunne efter en henvendelse til Søværnets Operative Kommando fastslå, at det ikke drejede sig om lys fra en dansk flådeøvelse.

Fire dage senere indløb de første udfyldte rapportskemaer, og en mere grundig efterforskning kunne påbegyndes. En pressemeddelelse med efterlysning af vidner blev straks udsendt, bragt i de lokale aviser — og så blev telefonerne rødgloedende! Rapportindsamlingen blev varetaget af Preben Pedersen, Saksøbing, og han fik nogle særdeles travle dage. Det strømmede ind med henvendelser, og på nuværende tidspunkt har SUFOI modtaget 23 udfyldte UFO-rapportskemaer og flere skemaer vil sikkert dukke op efterhånden.

Alle observationerne fandt sted efter kl. 23 med en varighed på mellem få se-

kunder og 1 timer. Observatørerne, hvoraf der har været mellem 1 og 5 ved hver observation, har set fra 1 til 6 »lys« eller »lyskugler« på himlen i ca. 15-30 graders højde. Man har observeret 1 eller 2 stationære (eller næsten stationære) orangerøde lyskugler, samt mindre gule, røde eller hvide lyskugler, der er set passere forbi de store lyskugler og »glimte« eller »eksplodere«. Alle observatører fortæller, at fænomenet blev iagttaget i øst-sydøstlig retning.

Disse oplysninger retter opmærksomheden mod farvandet omkring den østtyske ø Rügen. Her foregår der jævnligt militær skydeaktivitet, som kan ses fra Lolland-Falster i klart vejr.

Lad os se nærmere på en typisk observationsberetning fra den 10. juni. J. Jørgensen, Eskildstrup, skriver:

»Torsdag den 10. juni, da vi var på vej hjem efter en hjemmefærdsøvelse, observerede vi 2 kraftige lyskugler, som vi troede var en helikopter. Så vi standsede for at se nærmere på det. Men det var ikke nogen helikopter eller fly.

Da vi havde set på dem i nogle få minutter, kom der en meget mindre ildkugle (på størrelse med en almindelig stjerne) fra højre og passerede lavt hen over de 2 lyskugler og eksploderede et stykke til venstre for lyskuglerne. Et par minutter efter gentog det sig igen

med den lille ildkugle, hvorefter de 2 store lyskugler forsvandt en efter en, ligesom når et lys går ud. De 2 lyskugler holdt den samme position hele tiden. Vi observerede fænomenet i ca. 5-6 minutter.«

Til spørgsmålet om, hvad han mener, det var, han så, skriver J. Jørgensen: »Lysgranat over Østersøen i nærheden af Østtyskland. Lille ildkugle er muligvis et missil.«

Flere observatører mener, at fænomenet skyldes skydeaktiviteter ved Rügen, men undrer sig over, at de to store røde eller orangegule lyskugler stod stille i luften. Ole J. Knudsen, SUFOIs Alarmcentral, oplyser, at de store objekter kan have været mål ophængt i f.eks. balloner, og at der blev skudt efter målne med raketter eller lign. På grund af den store afstand til Danmark kan de store skydemål for mange mennesker have set ud til at være stationære.

Torsdag morgen den 8. juli 1982 mellem klokken 00.00 og 02.00 var der igen livlig aktivitet i nærheden af Rügen. SUFOI har fra denne dato foreløbig modtaget 2 rapporter. Beskrivelserne af det observerede fænomen i disse to rapporter er identiske med dem i rapporterne fra torsdag den 10. juni.

Kim Møller Hansen.

UFO-RAPPORTER

DANMARK

Den 21. august 1981
Kl. 23.39 DST
2730 Herlev

NL.2.

Observatøren, en 36-årig bogholder, stod denne aften og iagttog stjernehimlen, hvilket han ofte gør. På den vestlige himmel opdagede han 4 hvide lys, som relativt hurtigt bevægede sig parallelt med horisonten mod nord. Objekterne lignede svage stjerner og lyste med et konstant skær.

Da observatøren først så objekterne, befandt de sig i en retliniet formation, der fløj i en næsten lodret position. Kort efter bevægede det 2. lys fra neden sig imidlertid foran de andre, hvorefter de 3 øvrige fløj længere frem, således at de atter dannede en ret linie, som blot blev mere vandret i forhold til observatøren. Disse forskydelser fortsatte efter nøjagtigt samme mønster i 10 sek. indtil objekterne forsvandt fra observatørens synsfelt.

Observatøren er kendt med de naturlige fænomener på himlen og har givet os en meget detaljeret rapport om denne interessante iagttagelse. Vi kan i forbindelse hermed igen stille os spørgsmålet: Er de intelligente træk vi ofte finder i ufo-fænomenerne, og således også i dette tilfælde, kun tilsyneladende eller er de faktisk intelligent styret — og af hvem eller hvad?

Den 14. eller 15. sept. 1981 NL.2.
Ca. kl. 20.45 DST
2850 Nærum

En ældre dame sad og så TV, da hun gennem stuevinduet fik øje på

et stærkt rødt lys på himlen. Observatøren gik ud på altanen, hvor hun lavt mod SV kunne iagttage et aflangt objekt på størrelse med fuldmånen. Det blændende lys kom tilsyneladende hovedsageligt fra to lyskilder inde i genstanden.

Efter 8—10 sek. slukkede lyset, og nu kunne hun se en mørk oval skygge, som var hvælvet forneden. Hun bemærkede tillige to små buer i objektet. Der forløb kun et par sek. før også dette fænomen forsvandt. Den helt lydløse genstand var forholdsvis tæt på observatøren og den bevægede sig endda åbenbart hen imod hende samtidigt med at den dalede lidt.

Den 8. december 1981 NL.2.
Kl. 06.00 DNT
2620 Albertslund

Fru M.H., som er sygeplejerske, var netop stået op og gik hen til vinduet for at se, hvor meget sne der var faldet. Til sin store overraskelse så hun et stærkt lys lige over nogle nærliggende rækkehuse. Hun beretter:

»Jeg så en kraftig lysende orange-farvet glødende genstand. Den var omgivet af en fast afgrænset, gennemsigtig, hvidt lysende »sky«. Skyen fulgte med objektet i dets bevægelser hen over taget på husene. Det bevægede sig ikke særlig hurtigt, ligesom søgende med samme hastighed fra side til side.

Især gjorde de stråler, som syntes at styre genstanden ovenfra, indtryk på mig; det var overvældende på nært hold. Genstanden frem-

bragte en hvislende, susende lyd. Jeg skyndte mig at vække min datter på 11 år, og vi så genstanden og skyen forsvinde mod Valensbæk. Jeg spurgte min datter flere gange om hun også kunne se, hvad jeg så, hvilket hun til min letelse svarede ja til.«

Observatøren tilføjer, at en kollega på sit arbejde fortalte hende, at hun den 7. december (altså dagen før) kl. 05.00 havde set et mærkeligt lys over rækkehusenes tage, som pludselig forsvandt.

Den 9. januar 1982 NL.2.
Kl. 16.45 DNT
2800 Lyngby

Tusmørket var så småt ved at lægge sig over landskabet, da fru K.H. iagttog et usædvanligt fænomen på den klare himmel. SUFOI har modtaget en rapport, hvor hun skriver:

»Jeg stod ved vinduet og glædede mig over den pragtfulde solnedgangs-himmel. Pludselig dukkede der 2 meget klare hvide lys op på den klare vestlige himmel. De bevægede sig ret hurtigt mod øst; det føltes som om fartøjet styrede direkte imod mig.

Jeg så et øjeblik til venstre, hvor der var dukket en klar stjerne op, men drejede straks hovedet til højre igen, da jeg meget gerne ville se, hvor fartøjet styrede hen, men himlen var aldeles tom!«

Observatøren beskriver objektet som to runde lys, der blinkede regelmæssigt. Imellem dem befandt sig efter hendes tegning at dømme en slags forbindelse, ligesom der var et smalt »tårn« øverst.

Den 10. juni 1982
Kl. 23.20 DST
2635 Ishøj

NL.2.

Denne aften blev der observeret mellem 4 og 6 ufo'er over Køge Bugt. En 25-årig revisionselev beretter, at han sad i sit arbejdsværelse, da han ud gennem vinduet fik øje på en lysende genstand, der langsomt kom til syne mod SØ. Efter at lyset var blevet kraftigt løb han ind til sin forlovede, og sammen iagttog de hvorledes det grønne objekt stod stille lavt over horisonten. Det begyndte kort herefter at bevæge sig lidt mod øst, samtidig med at farven var skiftet til rød. I østlig retning stoppede det op, og lyset fra det runde, fuldmåne-store objekt blev endnu kraftigere, så det næsten blændede observatørerne.

Efter omkring 5 minutter fløj objektet tilbage til den oprindelige position mod SØ, og lyset blev svagere. Nu dukkede der to pulserende røde, kugleformede objekter op, som var indbyrdes forbundet med en svag lyserød stribe. Betydeligt længere borte opdagede observatørerne flere røde objekter.

På et tidspunkt, hvor den ene observatør var løbet ned for at ringe til Værløse Flyvestation, forsvandt objekterne ned bag en boligblok i retning mod Køge Bugt.

Når vi læser om en observation som i ovenstående tilfælde, hvor ufo-fænomenet optræder så nær på meget tætbebyggede områder, må det undre, at vi ikke på en eller anden måde modtager langt flere henvendelser om disse iøjnefaldende objekter. Det ville naturligvis være os en stor hjælp, hvis vi kunne arbejde ud fra et større materiale. Der kan vel ikke være nogen tvivl om, at et meget stort antal interessante observationer aldrig kommer os for øre, fordi observatørerne enten ikke ønsker at tale om hændelsen, eller ikke ved, hvor de skal henvende sig. Vi kan hermed kraftigt opfordre alle UFO-NYTs læsere til at udbrede kendskabet til SUFOI og ufo-sagen, således at vi med tiden kan opleve den ændring i indstillingen, som absolut er en nødvendighed for den fremtidige ufo-forskning.

Tommy Christensen.

Kurser for rapportoptagere

Nu er vi igen i stand til at tilbyde foreningens medlemmer deltagelse i KURSER FOR RAPPORTOPTAGERE, idet der afholdes en række weekend-kurser for rapportoptagere landet over.

Denne gang arrangeres to typer kurser . . .

Grundkursus A

Dette introducerende kursus vil give en generel indføring i emner, som man kan komme ud for i den situation, hvor man skal optage en ufo-rapport.

Kurset kan følges af **alle**, idet det ikke kræver nogen forudsætninger. Det er velegnet for personer der enten optager eller kunne tænke sig at komme til at optage ufo-rapporter. Men det kan også med stort udbytte følges af personer, der blot ønsker at vide lidt mere om arbejdet med rapporter og identificering af kendte fænomener.

Tidspunkter:

Fredericia den 6.-7. november 1982

Ringsted den 13.-14. november 1982

Videregående kursus B

Det videregående kursus vil beskæftige sig med enkelte sider af rapportoptagelsen på en uddybende basis.

Kurset har som forudsætning, at man har fulgt et grundkursus (kurserne i januar/februar 1981 var grundkurser). Dispensation herfra kan gives i enkelte tilfælde.

Tidspunkter:

Fredericia den 30.-31. oktober 1982

Ringsted den 27.-28. november 1982

Generelt

Kurserne vil være baseret på foredrag, gruppediskussioner og praktiske øvelser.

Kursus-gebyret er kr. 140,00 pr. person for hele weekenden (lørdag/søndag). Gebyret dækker ikke logi og fortæring, men er incl. udlevering af kursus-materialer.

Arrangør er en gruppe fra Skandinavisk UFO Information, men kurserne er tværorganisatoriske og åbne for medlemmer fra alle organisationer. Er du interesseret - henvend dig da uforpligtende til Per Andersen, Grøfthøjparken 155, 2.th., 8260 Viby, og få et detaljeret program. Her kan man også ansøge om helt eller delvis fritagelse for kursus-gebyr eller dispensation til kursus B.

Tysk ufo-gruppe søger oversætter

Til oversættelse af stof fra UFO-NYT til tysk søges en person med tyskkundskaber.

Oversætteren vil vederlagsfrit modtage det tyske ufo-blad CENAP REPORT.

Henvendelse:

CENAP
Werner Walter
Eisenacher Weg 16
D-6800 Mannheim 31
Vesttyskland.

Sælges, nyindkøbte:

Major Keyhoe: Flying Saucers From Outer Space. 1953. Indb. kr. 150,-.
Brinsley Le Poer Trench: The sky people. 1960. Indb. kr. 150,-.
Aimè Michel: The Truth About Flying Saucers. Pocket. 1954. kr. 100,-.

Henvendelse til:

Gary Norford, på tlf. 01 - 59 09 42 efter kl. 17.

Fysisk overfald af UFO /1

Af M. Keatman og A. Collins.

Ufo-fænomenet giver tit observationer med et forbløffende indhold. Det er dog sjældent, der er nogen mulighed for en øjeblikkelig og dybtgående undersøgelse af hændelsens ægthed. I det følgende tilfælde var undersøgerne heldige, en påstået nærobservation af 2. grad havde et pålideligt vidne, et landet objekt, som efterlod betydningsfulde spor, to uafhængige anordninger, som fysisk overfaldt observatøren, fysiologiske og psykologiske eftervirkninger, bekræftelse, andre observationer og en grundig undersøgelse af hændelsen gennem en hel uge. Denne kombination har givet, hvad der højst sandsynligvis vil være det mest betydningsfulde landingstilfælde i engelsk ufologis annaler.

Robert Taylor, forstvæsen formand fra Livingston, West Lothian, Skotland, påstod, at han under sine daglige pligter i skovene fredag den 9. november 1979 så et mærkeligt kuppelformet objekt, som stod lydløst på jorden i en afsideslig-

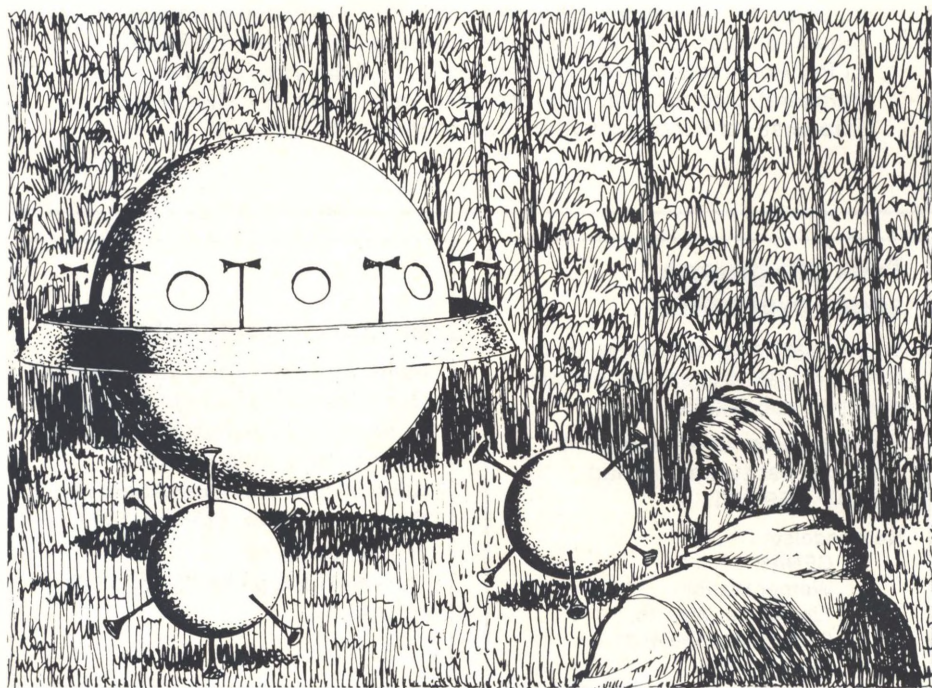
gende lysning. Nysgerrigt betragtede han objektet, indtil to ejendommelige kugler med udstående »stænger« kom hvirvlende hen mod ham og placerede sig på hver side af ham, hvor efter han mistede bevidstheden. Da han vågnede,

hørte han en susende støj og så op, blot for at opdage at objektet var væk. Han havde smerter i sin hage og sine ben, en kraftig hovedpine og tørst og kunne hverken gå eller tale. Med besvær kravlede han tilbage til sin varevogn ca. 300 m. borte, men han var ikke i stand til at køre den, og kun med besvær vaklede han hjem til fods. Da han senere på dagen vendte tilbage sammen med andre, fandt de nogle bemærkelsesværdige fysiske spor, som understøttede hans beretning. Disse spor gav også undersøgerne et betydningsfuldt bevis.

Sådan var detaljerne, da historien nåede vore ører mandag den 12. november 1979, efter forskellige referater i søndagsaviserne. Det blev hurtigt arrangeret sådan, at forfatterne besøgte området på UFOINs vegne. Ved at tale med Malcolm Drummond - Bob Taylors overordnede - tirsdag, var vi i stand til at arrangere et møde med vidnet den følgende dag, og han ville så vise os stedet. Der blev også skabt kontakt med alle de øvrige myndigheder i området inklusive det lokale politi og aviser, for lige som at bane vejen frem.

Indledende kontakt med observatøren og omgivelserne

Forfatterne ankom til egnen sent om eftermiddagen onsdag den 14. november og tog lige til Taylors arbejdsplads, Livingston Development Corporation (LDC) i Rosebank, Livingston. Rejser man gennem området omkring Livingston, en nyere skotsk by og satellitby til Edinburgh, får man indtryk af at

være i Canada: vældige og farverige fabrikker indhyldet i frisk sne og en sammenblandet labyrint af nye veje anlagt gennem de sidste tyve år. Alt bekvemt placeret, som om det var taget lige fra tegnebrættet.

Både Drummond og Taylor var til stede for at tage imod os, da vi ankom, og sidstnævnte tog os straks med til det sted, hvor hændelsen efter sigende fandt sted. En tur på ca. 3 km., via et område tilhørende et fornyligt bygget boligkompleks og beliggende omkring et dårligt vedligeholdt mudderspor, bragte os ud i et område kendt som Dechmont skovene. Dette område er begrænset af de naturskønne skove plantet af LDC forstvæsen kommission.

Bob Taylor viste os over en åben eng, gennem sirligt plantede træer og til sidst til stedet, hvor hændelsen fandt sted. Uforglemmeligt på grund af sneen, som var faldet siden søndag — området var fuldstændig dækket af et glinsende hvidt tæppe. Taylor viste det nøjagtige sted, hvor objektet havde været og fortalte os om det hegn, LDC havde rejst den samme dag, hændelsen fandt sted. Dette blev gjort for at beskytte mærkerne. Som man kunne forvente, havde kendskabet til hændelsen nået mange ører, og det var indlysende, at utallige mennesker var trampet gennem sneen til området, omtrent som en valfart. Man kan forestille sig vores følelser, da vi blev hilst velkommen af en stor snemand rejst lige på stedet.

På grund af det tiltagende mørke, blev der kun foretaget en foreløbig undersøgelse ude i området, med aftale om at alle berørte skulle vende tilbage næste dag for at fjerne sneen, så en grundigere undersøgelse kunne foretages.

Vi tog så tilbage til Livingston med Taylor og tilbragte resten af dagen med at interviewe ham, hans kone, hans datter og en af hans sønner. Den første aften udspurgte vi Bob grundigt, og det følgende stammer fra dette interview. På trods af en rivende strøm af spørgsmål i mere en tre timer og yderligere udspørgen i de følgende tre dage, veg hverken Taylor eller de øvrige implicerede fra den oprindelige beretning i denne sælsomme historie.

En dag, der huskes

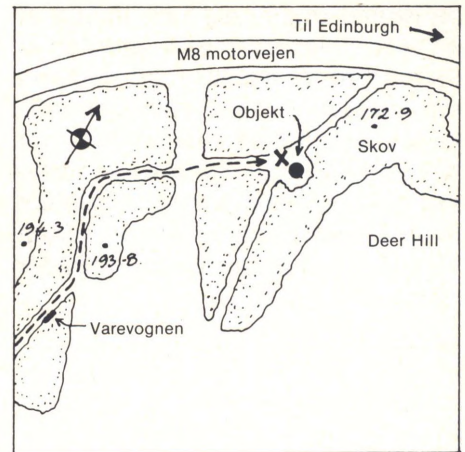
Bob Taylor er 61 år gammel og har boet i Livingston siden 1964. Det var nogle år før han endelig blev ansat som forstvæsen formand hos LDC, et job, som giver ham en betydelig frihed.

Han tilbringer meget af sin tid i sin Bedford pick-up, for at inspicere de forskellige skovområder og bakker, som anvendes af LDC forstvæsen kommission, og samtidig med han har sine fire arbejds hold at beskæftige, skal han kontrollere at områdes dyr ikke strejfer om i markerne. Dechmont skovene er et sted, som han faktisk inspicerer hver uge, og det var her Bob påstår, han havde sit møde fredag den 9. november 1979.

Efter at have spist sin morgenmad forlod han sit hjem, Broomieknowe Drive 4, omkring kl. 0945 GMT. Med varevognen tager det ca. 10 minutter at komme til Dechmont skovene, så det antages, at han ankom her til omkring kl. 0955. Yderligere ti minutter ville tillade Bob at passere de to lukkede led og fortsætte af den ikke færdiggjorte vej, som skovarbejderne benytter, til Deer Hill. Han parkerede sit køretøj for enden af vejen ca. 300 m. fra hvor mødet fandt sted.

Som sædvanlig lod han sin seks år gamle hund, en rustfarvet irsk setter med navnet Lara, at følge sig på hans rolige og ofte ensomme vandring gennem de stille skove. Her får hunden sin chance til at strejfe frit omkring og jage små dyr i skoven.

Bob så omhyggeligt efter indhegningen, brandbælterne og ledene, et skarpt øje søgte efter noget unormalt. Lara for afsted på egen hånd, på sin ubekymrede strej-

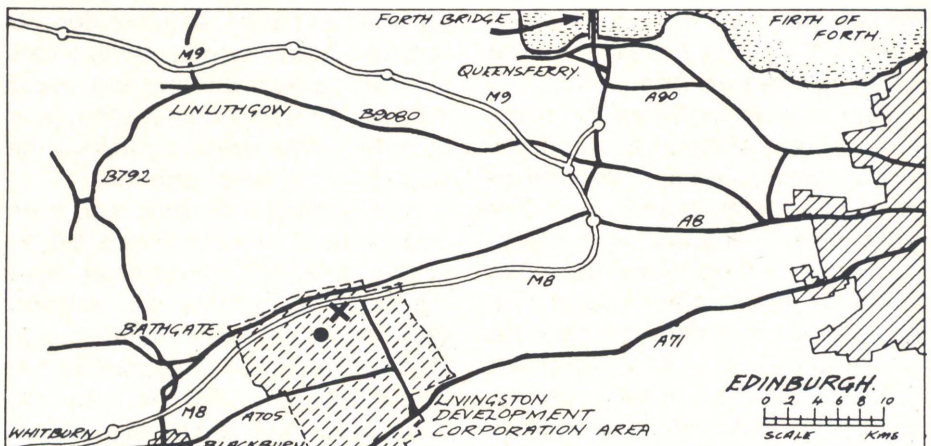

Bob Taylors rute.

fen mellem træerne. Vejret var friskt og jorden under hans fødder var hård af frost. Den letskyede himmel antydede, at det ikke vedvarende ville være koldt. For Bob var denne dag som så mange andre, han havde ingen grund til at forvente andet. Han havde retning mod et sted ved Deer Hill, hvor brandbælterne danner et bredt vej kryds, for at kontrollere leddene. Hans kurs ledte ham ad disse brandbælter, der på begge sider er omgivet af høje træer. Træerne på hans højre side er højere, men ikke så tætte som dem på hans venstre side.

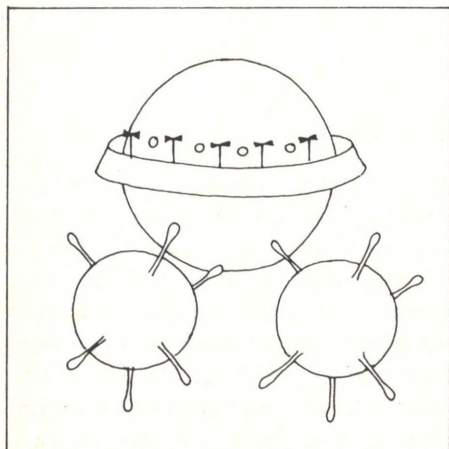
Han fortsatte sin gang hen ad den smalle sti, som han vidste ville føre ham ud i den store lysning mellem de fire skovområder. Da han nåede enden af stien, stod han pludselig over for noget stort og lydløst og fremmedartet i området, som han kendte det. Det befandt sig til højre for hans bevægelsesretning. Han drejede overrasket hovedet mod noget, som stod ubevægeligt og lydløst på jorden kun få meter borte.

Bob Taylor siger, at dette »noget«

Kort over området. Mødet fandt sted ved X, • markerer Bob Taylors hus.

lignede en »snurretop« eller et kuppelformet objekt med en flange af en større diameter. På oversiden af denne flange var der med mellemrum placeret »stilke« eller cylindriske stænger lodret, ovenpå disse var hvad der så ud til at være vandrette stænger ikke ulig propeller. Mellem hver af disse indretninger kunne vidnet se mørke runde områder

Objekterne tegnet efter Bob Taylors skitse.

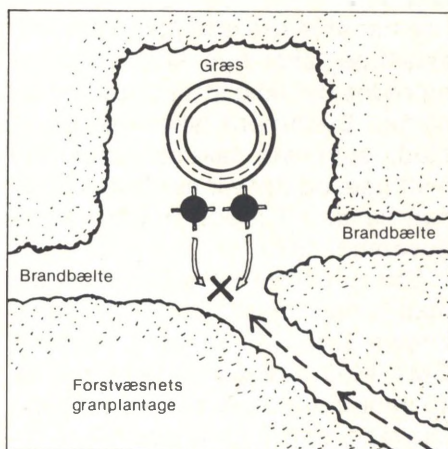
på kuplen. Han mener, at disse kunne være »koøjer« eller måske bare nogle »markeringer«, da intet kunne ses igennem dem. Området under flangen var temmelig forvirrende og Bob kunne kun huske en struktur, der lignede den øverste kuppel. Dette gav indtryk af en »saturnform« eller som han benævnte det »et barns snurretop«.

At dømmen efter målinger foretaget i området, antages objektet at have haft en diameter på ca. 7 m., hvor det var bredest (flangen), og befandt sig kun 8 m. fra Bob, som beskrev farven som mørkegrå, lig »karborundum«, og ensartet over hele objektet. Strukturen virkede ru, og der var tilsyneladende ingen nitter, samlinger eller lignende. Hvilket materiale det var lavet af, kunne vidnet ikke fortælle, kun at det ikke syntes at være metal.

Efter at have iagttaget det fremmede fartøj i skønsmæssig 30 sekunder, mente Taylor, at dets struktur begyndte at ændre sig. Den øverste del af kuplen begyndte at »forsvinde«, så området bag den nu kunne ses. Få øjeblikke før syntes objektet fuldstændig fysisk. Nu forsvandt dele af det lidt efter lidt og kom så tilbage til den oprindelige fysiske tilstand, først venstre side, så den højre side og så midten. Dette usædvanlige fænomen

var »synlig« på hele den øverste kuppel. Dette gav udseende af en delvis sammensmeltning med baggrunden, hvilket muligvis på dette tidspunkt kunne give en antydning af, at det ikke var så fysisk, som det så ud til.

Pludselig og helt uventet hvirvlede to objekter hen mod det forskrækkede vidne. To kugler med

Hvordan det skete.

»spyd« styrede lige mod Bob Taylor fra et sted på den nederste kuppel. De bevægede sig i en parallel bane, så de nærmede sig fra hver sin side af vidnet. Da de nåede ham, dalede de ned på hver side af ham (se figur). Han erindrer en pludselig lugt, som overmandede ham, en grim smag i munden og noget, der »trak« i hans bukser, så han faldt forover. Derefter mistede han bevidstheden. Vi kan kun formode af det videre hændelsesforløb, at han mistede bevidstheden og faldt i jorden med hovedet først.

Det næste han husker er, at han lå med ansigtet i mudderet og hørte en susende støj, og hunden gøede rasende. Han havde nu en stærk hovedpine (nærmest bag panden) og smerte i hagen, som om den var forbrændt. Det kløede på hans venstre lår, og han følte sig syg. Hans krop lå i retning mod det sted, hvor objektet havde været, og hans arme var strakt ned langs siderne.

Bob forsøgte at rejse sig, men opdagede at benene var så svage, at han ikke var i stand til at rejse sig endsige komme på højkant. Han forsøgte at tale til hunden, som stod tæt ved, men opdagede at han ikke kunne tale. Det var, som om hans kæbe var holdt op med at fungere. Endelig kom han op på knæene og så, at objektet og kug-

lerne var borte. Han begyndte så at kravle langs brandbæltet tilbage til varevognen. Han tilbagelagde omkring 100 m. på sine hænder og knæ. Til sidst fik han sig stablet på benene og gik en kort distance, men faldt dog flere gange.

Da han nåede varevognen, forsøgte han at bruge radioen for at kalde forstvnets kommissionen, men skønt han fik forbindelse, var han ude af stand til at tale. Han trak sig ind på førersædet, startede motoren og håbede, at han var i stand til at få vognen i bakgear og vende. Uheldigvis var han stadig så omtåget, at han mistede kontrollen over vognen og bakkede den ned af en mindre skråning og ud i en tør og ikke ret dyb grøft. Han kravlede ud og besluttede at gå de 1,5 km. via skove, marker og veje hjem. Han mødte kun en person på sin vej. Han fortalte, at han var lettere omtåget og forvirret, og at den fysiologiske effekt stadig var meget mærkbar.

Hjemme

Da Bob Taylor trådte ind gennem sin hoveddør, bad han med det samme om noget at drikke for at slukke sin brændende tørst. Hans kone kunne se, at han var i choktilstand, eller som hun beskrev det »ligbleg«. Han mumlede noget om at være blevet overfaldet, hans tale var kun delvis vendt tilbage til det normale.

Hans kone foreslog ham, at han skulle tage sit snavsede tøj af og gå i bad, hvilket han gjorde lidt senere. Derefter ringede hun til Malcolm Drummond, Bobs chef, som beordrede to af sine folk »stand by« og kørte ud til Taylors bopæl.

Ifølge Drummond var klokken omkring 1050. Fru Taylor mener, at den var ca. 1130. Da Drummond ankom, fik han af Bobs kone at vide, hvad der var sket. Han gik derefter ovenpå til badeværelset. Han forstod, at Bob havde haft en virkelig fysisk oplevelse, men da talen faldt på »rumskib« og »noget, der kom hen i mod ham«, foreslog Drummond, at Bob måtte være faldet og havde »slået hovedet« eller sådan noget.

Drummond tilkaldte den lokale læge, dr. Adams fra Blackburn. Denne ankom i løbet af 10 til 15 minutter. Han undersøgte Taylor for evt. synlige fysiologiske skader, men konkluderede, at Taylor var i en acceptabel tilstand.

På dette tidspunkt opdagede de, at Bob havde et stort rødt mærke, ca. 4 x 1,5 cm., under hagen. Det kunne sammenlignes med en forbrænding eller en hudafskrabning. Et lignende mærke blev også opdaget på hans venstre hoft, hvilket stemmer overens med de steder, hvor han følte at blive trukket i, da kuglerne »angreb« ham. Hans bukser, var flængede på begge hofter, i venstre side i overensstemmelse med mærket. Hans lange underbukser var også flængede samme sted i venstre side.

I håbet om at finde eventuelle spor efter håndgemæng, tog Drummond og dr. Adams ud til Dechmont skovene og fandt varevognen. Tændingen var stadig slået til og døren åben. De spekulerede på, om Bob var faldet ud af vognen og derved havde slået sig bevidstløs, men da de ingen mærker fandt, vendte de tilbage til Taylors hjem. På dette tidspunkt var Bob færdig med sit bad og fuldt påklædt. Han foreslog, at han tog med dem ud til stedet, hvor hændelsen fandt sted, da »fartøjet« måtte have efterladt en slags spor.

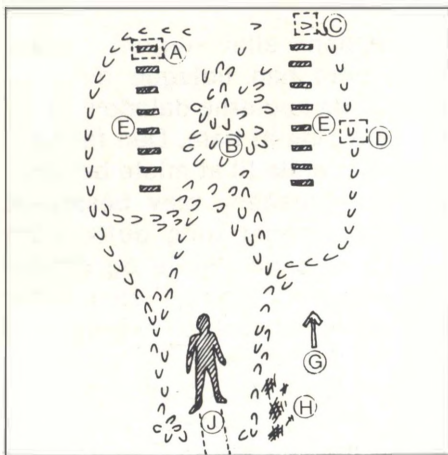
Dr. Adams tog hjem og lod Bob og Drummond vende tilbage til Deer Hill. Nu syntes vidnet at være normal igen, dog stadig med hovedpine, lette smerter og lidt tørst.

Da de kom til stedet, fandt de en del mærker i form af aftryk og fordybninger. Fra det sted hvor Bob stod, før han mistede bevidstheden, og til det sted hvor han kom til sig selv igen, var der to lange spor, som kunne være lavet af hans støvler. Disse spor gav indtryk af, at observatøren var blevet trukket med fødderne slæbende ca. 61 cm. Der var så et slip på omkring 18 cm., før det samme paralelle spor fortsatte yderligere 4-5 cm., sandsynligvis til det sted, hvor Bob blev efterladt.

Fra hvor objektet havde været, til hvor Bob faldt, var der to paralelle rækker uregelmæssigt formede aftryk meget lig hestehove. Da de kom til det sted, hvor objektet havde været, så de tydeligt to paralelle rækker af otte tilnærmelsesvis rektangulære fordybninger i græsset. Mellem de rektangulære fordybninger var der 21 cm. Det var tydeligt, at et eller andet med en betydelig vægt havde forårsaget mærkerne, da de var skarp-kantede

og dybe. Omkring disse »mærker« var der flere af de hov-lignende aftryk, øjensynlig lavet af »spydene« på kuglerne.

På vejen tilbage til Broomieknowe Drive tilkaldte Drummond over radioen et arbejds hold til opsætning af fårehegn og stolper omkring sporene, i håbet om at hindre forbigående i at ødelægge

Sporene.

- A. Fordybning, jordprøve taget.
- B. Aftryk, vender i alle retninger.
- C. Aftryk, jordprøve taget.
- D. Prøve af græstørv taget.
- E. Række af rektangulære fordybninger.
- F. Her kom Bob Taylor til bevidsthed.
- G. Bobs synsretning mod objektet.
- H. Uidentificerede skrabe- og slæbespor.
- J. Slæbespor påstås at være set her.

mærkerne. Drummond tog derefter hjem og ringede til Livingston lokale politi. Klokken var på dette tidspunkt 1315.

Kort tid derefter ankom syv politibetjente, deriblandt en politiinspektør, fra to forskellige stationer, Livingston og den nærliggende Bathgate. Drummond viste dem det pågældende område, og de virkede meget forbløffede. Skønt skeptiske var de ikke destomindre meget interesserede.

En politifotograf tog adskillige billeder af mærkerne, sporene og området, mens hans kolleger foretog opmålinger og tegnede skitser. Der blev ikke foretaget målinger af radioaktivitet. Drummond henvendte sig til politiinspektøren, som spøgefuldt rystede på hovedet og sagde: »Da jeg begyndte min tjeneste kl. 2, havde jeg ingen bekymringer, og se nu her!«

I mellemtiden var Bob Taylor efter opfordring fra dr. Adams taget til hospitalet for at få foretaget en »hoved-røntgenundersøgelse«. Bob ventede over 2½ time, (til stor

ærgrelse for ham, da han »vidste«, at der intet var galt med hans hoved) før de bad ham »smide tøjet«. Det var som om de ønskede, at han skulle have en grundig medicinsk undersøgelse, hvilket han ikke var forberedt på, da han følte sig fuldstændig normal. Han følte sig også narret af dr. Adams, som havde givet ham indtryk af, at det kun drejede sig om en røntgenundersøgelse af hovedet. Temmelig misfornøjet tog han sit undersøgelseskort, fandt selv ud og tog hjem.

Politiet interviewede ham senere om eftermiddagen, og om aftenen tog Taylor-familien på et aftalt besøg hos nogle slægtninge. De vendte først hjem søndag nat.

Analyse af beretningen

Under forfatterens ophold hos Taylor-familien blev hændelsen beskrevet for os og andre adskillige gange, men ikke en eneste gang blev den ændret. Vi drøftede hændelsen og opsamlede selv den mindste detalje, som kunne have betydning for de fremtidige data.

Objektet stod i en afsondret græslysning mellem fire forskellige nåletræsbeplantninger. Lysningen er omkring 18 m. bred og 30 m. lang. Græsset i lysningen vokser vildt og har en middelhøjde på 15 cm. De tre beplantninger varierer i højde, skønt det er hævet over en hver tvivl, at de højeste og tætteste er de til højre for det sted, Bob stod, før han gik ind i lysningen.

Bob havde ingen underlige følelser og bemærkede intet usædvanligt på hunden før mødet. Han siger, at da han så objektet, blev han som hypnotiseret af dets fremmedartede udseende. Kuplen var en fuldkommen halvkugle med en anslået højde på 2,75 m. og en diameter på 5,4 m. Den var anbragt på en stor fremspringende flange med en højde på omkring 1,2 m. Denne flange skrånede udad i retning mod jorden. Den syntes at rage måske 0,66 m. ud fra kuplen.

Stængerne, som »bladene« eller »propellerne« sad på, var anbragt langs flangens øverste kant med mellemrum på ca. 0,7 m. Alle »stænger« og alle »blade« var lige store, »stængerne« anslået til 0,8 m. og »bladene« til 0,4 m. Taylor kunne ikke sige noget om stængernes facon, men anslog deres tykkelse til 4 cm. Bladene så ud til at være

flade med en tykkelse som stængerne. Antydningen af »propeller« betyder ikke, at de blev brugt som sådanne, da der ikke blev bemærket nogen bevægelse.

»Køjerne« var anbragt jævnt rundt om den øverste kuppel i en afstand fra flangens øverste kant på omkring 0,5 m. Hver havde en diameter på omkring 45 cm.

Den nederste kuppel var ikke helt synlig, da iagttagerens synsretning var mod flange-området. Noget klar beskrivelse blev derfor ikke givet os.

Af samme grund er stedet, hvor de to kugler kom fra ukendt, skønt Bob foreslog, at de måtte være kommet fra bagsiden af objektet eller fra den nederste kuppel. Antages det, at aftrykkene er frembragt af kuglerne, kan begge formodninger være rigtige.

Begge kugler var lige store, ca. 76 cm. i diameter med seks ens placerede, 45 cm. lange »spyd«. Bob brugte de noget mere anvendte mål (i England) »2½ fod og 1½ fod« til at forklare disse to dimensioner. Han var ikke sikker på »spydernes« tykkelse eller form på grund af den korte tid, de kunne ses. Han var dog i stand til at forklare, at deres tykkelse var størst i de yderste ender, men han kunne ikke sige om spidserne var massive eller ej og heller ikke hvilken facon, de havde.

Kuglernes bevægelse skete ved altid at have et af spydene placeret på jorden, og kuglerne bevægede sig i det vandrette plan om en tænkt vandret aksel. Kun fire af de seks spyd (udgjorde 360°) blev anvendt til denne bevægelsesform, det femte og sjette forblev ubrugte og stak ud til siderne (vandret). Disse to kom aldrig i forbindelse med jorden. (Kuglerne rullede som hjul, hvori spyddene var egre)

Bob Taylor fortalte, at den eneste lyd han hørte under hele mødet, bortset fra den susen han hørte, da han kom til bevidsthed, var den dumpe lyd, når »spydene« ramte jorden, og kuglerne hvirvlede hen mod ham. Dette tyder på, at en betydelig vægt var til stede.

Den følelse, at »spydene« trak i observatørens bukser, vil også blive taget i betragtning under den medicinske undersøgelse. Efter Bobs forklaring syntes der at være en type af enten gribe- eller sugearrangement for enden af spydene, selv-

om han ikke så noget sådant. Bob sagde, at han ikke kunne huske om »spydene« virkelig rørte hans ben. Han anførte, at efter han var blevet trukket i, følte han det som om »spydene« skubbede ham forover, hvilket stemmer med hans unaturlige stilling, da han genvandt bevidstheden. Dette tyder på, at han blev trukket forover mod objektet enten i oprejst eller liggende stilling.

»Smagen« eller »lugten i munden«, som han udlagde det, begyndte, da kuglerne dalede ned på hver sin side af ham. Den fik ham tilsyneladende til at miste bevidstheden. »Smagen« blev beskrevet som en »meget tung duft«, som virkede overmandende og chokerende. Den var stadig tilstede efter oplevelsen og varede i mindre grad til først på aftenen. En sammenligning med andre lignende tilfælde bliver foretaget senere, men en og anden husker måske Cisco Grove »mareridt« i september 1964, da vidnet, en hr. S, gentagne gange mistede bevidstheden, da et robotlignende væsen udsendte en »hvid røg eller gas«, som gjorde ham svimmel, akkurat som Bob Taylor. Da hr. S vågnede følte han sig »syg og kastede op«. (1)

Varigheden af det bevidst erindrede møde blev anslået til omkring 62 sekunder. Hvor længe observatøren var bevidstløs, ved vi ikke, selvom han føler, at det kun drejede sig om nogle få minutter.

Taylor havde et ur på under mødet, men det udviste ingen beskadigelser, og han har ingen problemer haft med det siden den 9. november 1979.

Mærket på hagen er interessant, da han ikke erindrer at »spydene« rørte ham andre steder end hans bukser. Selvom mærket lignede det på hans ben, er det muligt det stammer fra faldet på den frosthårde jord. Denne hudafskrabning forsvandt i løbet af tre dage, hvorefter mærket på hans venstre hofte stadig var synlig ved vores besøg. Dette mærke var en overfladisk afskrabning omkring 3 cm. lang. Ved siden af var der to små sårskorper. Der blev taget fotografier af disse områder på kroppen.

Omtale i medierne

Mens man slappede af i frokostpausen fredag, modtog man på Livingston Post en opringning ved-

rørende Bob Taylors oplevelse fra en anonym person i LDC forstvæsen kommission. Denne opringning blev ikke taget alvorligt. Da samme person gentog opringningen i løbet af eftermiddagen, tog man henvendelsen mere alvorligt. Ian Dow talte med Drummond lørdag morgen, men da var Bob rejst på week-end.

Scottish News i Edinburgh blev informeret om hændelsen fredag aften og sendte to journalister til området næste morgen. De interviewede Drummond, og en artikel var med i aftenudgaven. Fra denne uddybende artikel stammer den begyndende omtale, som resulterer i, at fem landsdækkende aviser talte med Drummond i løbet af lørdagen med henblik på artikler den næste dag (søndag).

En avis og en TV-station kontaktede den lokale undersøger i området, en Stuart Campbell fra BUFORAs Edinburgh afdeling. Han erklærede, at det fænomen, Bob Taylor havde set, kunne være kuglelyd.

Som allerede nævnt nåede nyheden om hændelsen forfatteren fra UFOIN om mandagen, og der blev optaget kontakt med Drummond tirsdag morgen.

Udviklingen i LDC og politi

Hele lørdag morgen besøgte forskellige personer fra LDC stedet, der iblandt Fred Brownleigh, forstvæsen kommissionens fotograf. Han tog en komplet serie af både sort/hvid og farvebilleder af mærkerne. Forsøg på at få kopier af disse billeder har været forgæves, da politiet har billederne.

Søndag morgen fik Bob Taylors datter Anne, som ikke var rejst bort i week-enden, besøg af politiet. De tog det tøj med, som Bob havde haft på under hændelsen. De sagde, at tøjet skulle til en retsmedicinsk undersøgelse.

Lørdag eftermiddag faldt vintrens første sne i Skotland heldigvis og dækkede hele området med et seks tommer tykt hvidt tæppe. Taylors berømmelse bredte sig som ringe i vandet, og det var indlysende, at mange mennesker havde besøgt stedet i tidsrummet mellem søndag og den tid, vi ankom. Sne-dækket hjalp heldigvis med at bevare sporene.

Observationsstedet

Området hvor mødet fandt sted,

ligger lige nord for den nye skotske by Livingston, West Lothian. Deer Hills beliggenhed er ca. 4 km. fra Livingstons centrum, og bakkerne har en højde på 192,2 m. De geologiske lag i området består hovedsagelig af eruptive bjergarter, fremkaldt af vulkanske udbrud for mange millioner år siden, og lerskifer, en aflejret bjergart. Øjensynlig var lerskiferminerne den eneste lokale industri i Livingston til op i 1960'erne, da det blev besluttet at anlægge en by og skabe et nyt industrikompleks samt et satellit-område til Edinburgh.

Der blev foretaget utallige undersøgelser i et forsøg på at undersøge om nogle typer af folklore,

mysterie eller UFO-observationer fra tidligere tider havde tilknytning til Deer Hill eller Livingston. I FSR vol. 24 nr. 5 beskriver Poul Murray et møde med et lavt flyvende objekt med et søgelys, der var meget gennemtrængende klart hvidt og syntes at »udforske jorden«. Dette var lige før hovedvej M8 drejer ind i Livingston. På kortet ses, at det var mindre end to km., fra hvor Bob mødte sit objekt, og det er derfor ret interessant.

Vi faldt også over en anden mærkelig beretning om en ung pige, som var forsvundet en nat for et par år siden. Det så ud som om, hun pludselig forsvandt under mærkelige omstændigheder en barsk vin-

traften. Et større selskab (deriblandt Bob Taylor) brugte hele natten til en forgæves eftersøgning af hende, for så at finde hende tør og varm under et træ få hundrede meter fra, hvor Bob påstår, han havde sin oplevelse. Hendes eneste forklaring var, at hun bare »fulgte med«. Interessant og vedkommer måske sagen?

Referencer:

1. The Humanoids af Charles Bowen. Neville Spearman 1969. side 169-170.

I næste afsnit detaljer om undersøgelserne på stedet, politiets engagement og den retsmedicinske undersøgelse.

MYSTISK NATTELYS

— fortsat fra side 11

rene i begyndelsen ($1\frac{1}{2}^\circ$) og 2° til sidst, samt at lysene blev kraftigere, kan være tegn på, at lysene kom nærmere, før de forsvandt. Hvis det klokkeslet, Pring opgav, er korrekt, har lysene på intet tidspunkt været lige over bilen, men i øst-nord-øst og med en betydelig vinkel fra lodret. Den kendsgerning, at lyssporene er meget klarere end stjernerne Alpha Arietis og Gamma Andromedae, som begge er af 2. størrelsesorden, samtidig med, at det tog stjernerne otte minutter at efterlade sig spor på filmen, mens lysene kun var få sekunder om det, kan betyde, at lysene var meget kraftigere. Pring beskriver dem som »så klare som en halogen billygte 15 meter borte.«

Hvis disse lys sad på et fly, der var så langt borte, at det ikke kunne høres, måtte det have været nogle særdeles kraftige lys! Hvis vi antager, at lysene sad på den samme genstand, som deres synkron bevægelse nødvendiggør, kan tabel 1 give os et indtryk af afstanden mellem lysene ved forskellige formodede afstande til dem, samt flyets hastighed.

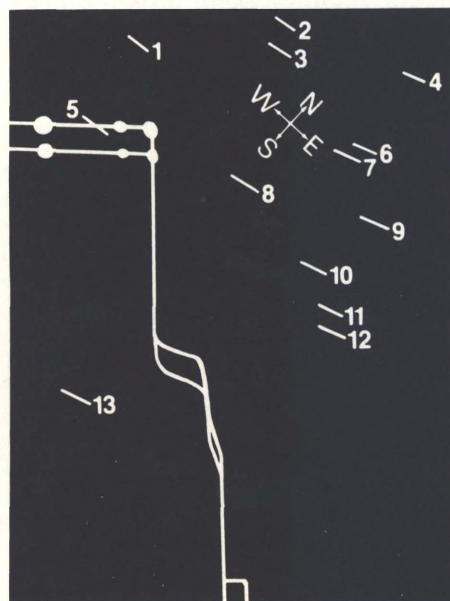
Hvis flyet befandt sig i en afstand, hvor det ikke kunne høres, må der være tale om et meget stort fly (som derfor kan høres længere væk) men hastigheden er også alt for høj for en helikopter, som er det eneste fartøj, der kunne flyve

Afstand i meter	Afstand mellem lysene i meter	Hastighed i km/t.
60	2	8
150	5	24
300	11	48
600	20	96
1500	50	240
3200	110	510

på denne unaturlige måde. Hastigheden i sidste kolonne er beregnet ud fra den formodning, at lysene stod på tværs af flyveretningen i de seks sekunder, som er anslået af Pring ved hjælp af et stopur.

Hvis de to lyspletter er forårsaget af, at lysene et kort øjeblik standsede, kunne en helikopter ikke være forklaringen, da den ikke kan standse så brat op. Hvis lysene bevægede sig jævnt og ind imellem lyste kraftigt op, ville pletterne være langstrakte. De er næsten runde. Bortset fra hvad en fuldstændig lydløs helikopter skulle et så øde sted i Indiana kl. 0215, er helikopterteorien ikke særlig anvendelig. Hvad var det så? Et almindeligt fly kan også udelukkes, da det ikke kan flyves på en sådan måde. Kuglelysn? Hvis det er tilfældet, så er her virkelig noget for lærebøgerne!

Et meteor kan ligeledes udelukkes, meteorer foretager ikke retvinklede kursændringer. Vi har nu kun få mulige forklaringer tilbage, er det svindel eller dobbelteksponering? Pring sendte filmen til fremkaldelse i Indianapolis og fik den tilbage i løbet af en uges tid. En skeptiker går så vidt som til at

- Stjerne identifikation
1. Chi Persei
 2. Beta Persei (Algol)
 3. Rho Persei
 4. Gamma Andromedae
 5. Eta Tauri
 6. Beta Trianguli
 7. Gamma Trianguli
 8. Delta Arietis
 9. Alpha Trianguli
 10. Alpha Arietis (Hamal)
 11. Beta Arietis
 12. Gamma Arietis
 13. Delta Ceti

antydte, at Pring har lagt et oscilloskopbillede oven i stjernesporene! En anden, at han ved et uheld har holdt lukkeren åben, mens han flyttede kameraet og derved har fotograferet en forbigående bils forlygter. Ikke alene var der ingen biler på stedet på det pågældende tidspunkt, men biler har normalt ikke stroboskopiske forlygter! Men hvad er det så?

Kilde: IUR marts 1982.

Oversættelse: Fl. Rasmussen.

»Fund af 3. grad« /5

Ved Flemming Ahrenkiel

I UFO-NYT nr. 1/82 bragte vi 4. og sidste artikel af Leonard Stringfields undersøgelser omkring nedstyrkede UFOer — om amerikanernes »indsamlede« UFO-vrag. Ifølge

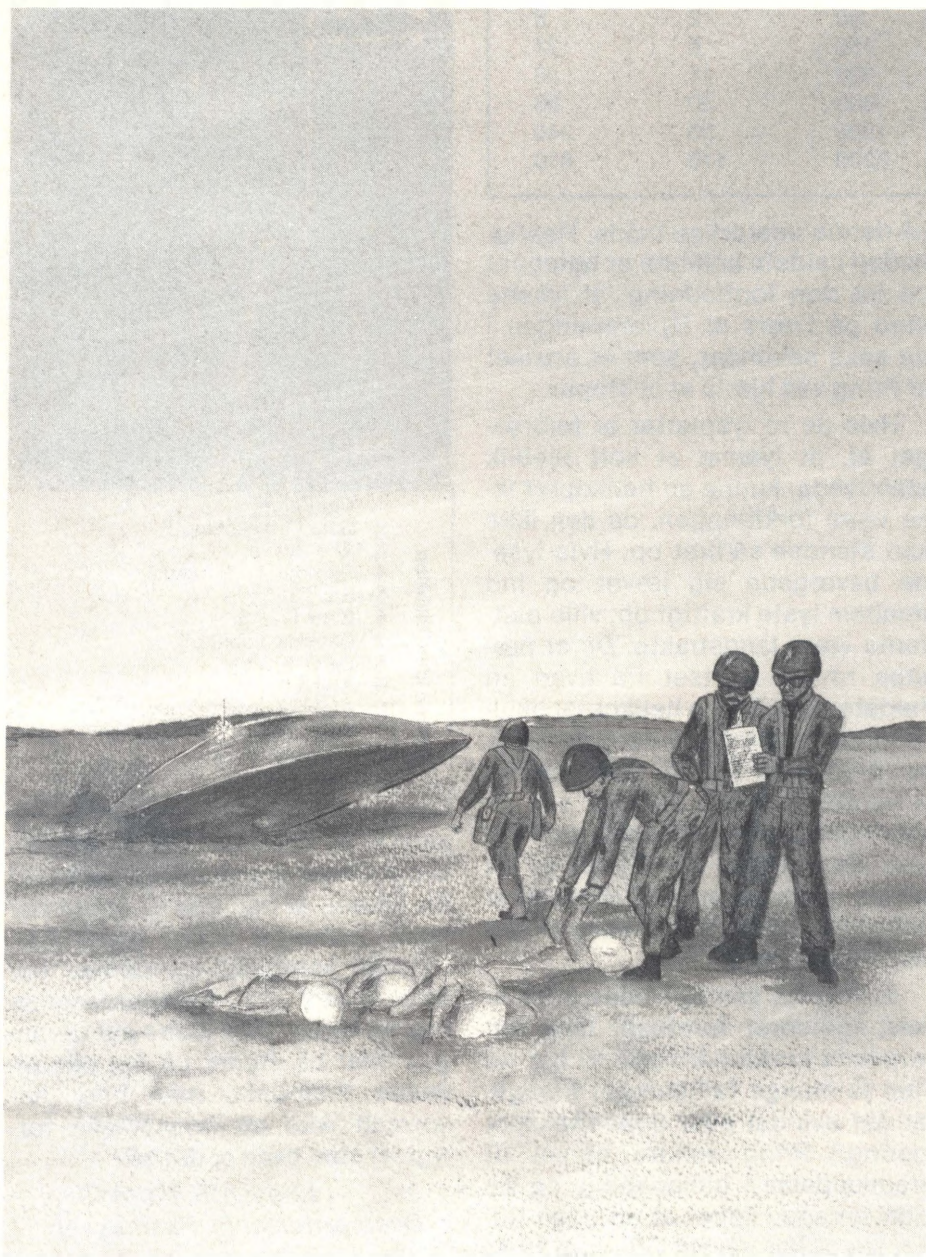
Stringfields undersøgelser skulle det amerikanske forsvar i dag være i besiddelse af adskillige af disse UFO-vrag og yderligere — og det var ikke det mindst spænden-

de — adskillige eksemplarer af disse fartøjers besætningsmedlemmer.

Artikelserien var på sin vis noget kontroversiel — ikke mindst på baggrund af de »normale« artikler i UFO-NYT — og da vi bl.a. derfor var interesserede i at få læsernes vurdering af artikelserien, bad vi i den sidste artikel om at få evt. læserreaktioner. Disse skulle så afrunde emnet i en afsluttende artikel. Følgende artikel er resultatet af denne reaktion — en slags »Læsernes Fund af 3. grad«.

I den afsluttende del af artikelserien »Fund af 3. grad« opfordrede vi læserne til at gribe blyanten eller skrivemaskinen og sende et par ord til redaktionen om de tanker, man havde gjort sig under læsningen af serien — bl.a. med hensyn til artiklernes indhold og om en sådan serie kunne forliges med det »seriøse image« som vi jo gerne vil smykke os med i SUFOI. Da jeg skrev det sidste afsnit i serien med denne opfordring, var det lidt med tungen i kinden — var jeg for optimistisk? Kunne vi få læserne op af lænestolen og hen til skrivebordet? Og havde man overhovedet gjort sig nogle tanker under læsningen, som man havde lyst/energi til at ville delagtiggøre andre i?

Resultatet blev en glædelig overraskelse! Allerede ugen efter at UFO-NYT var kommet på gaden kom den første reaktion, og i ugerne derefter indløb stadig nye kommentarer og meninger — lige indtil tidsfristens udløb. Bevares — det blev ikke ligefrem nogen brevstorm, men i løbet af de tre måneder modtog redaktionen 11 læser-

TEGNING: Henrik Pedersen.

breve. Desuden var 3-4 stykker yderligere blevet lovet telefonisk, men i skrivende stund er de dog endnu ikke modtaget.

Det er faktisk et ganske pænt resultat, og i redaktionen betragter vi absolut denne reaktion som noget opmuntrende, og vi håber ikke det bliver sidste gang, vi kan lokke læserne i blækkhuset.

En redaktion skal jo redigere, udvælge og sortere, og et af de første problemer i forbindelse med denne 5. artikel var, i hvor høj grad vi nu skulle begynde at skære i de modtagne breve. Vi endte med at vælge det for os letteste og det for skribenterne mest retfærdige: nemlig i så vid udstrækning som muligt at gengive de modtagne breve i deres fulde ordlyd. Kun i enkelte tilfælde har vi anvendt den redaktionelle kniv for at afkorte lange indlæg.

Men lad os starte:

LÆSERNE SKRIVER:

Det første brev vi modtog kom fra Helle Laursen i Kastrup. Hun skriver:

•••

Jeg opfatter Stringfields artikel som troværdig i meget høj grad p.g.a. den omhyggelige udforskning, han har udført — og tager hans oplysninger for deres pålydende om reelle hændelser, som offentligheden — især militæret — af en eller anden grund er interesseret i at hemmeligholde. Jeg fornemmer også, at Frank Scully bevidst er blevet offer for denne taktik, som også antydet af Stringfield.

Jeg mener, at fund af »ufonauter« er rimeligt bevist og finder militærets metode — for enhver pris at skjule dette for den almindelige befolkning — absolut forkastelig, hvadenten det er for at undgå panik eller af andre årsager — men jeg er da så meget realist, at jeg heller ikke havde forventet andet fra den side. Jeg tror i det hele taget at man fra offentlig side også her undervurderer almindelige mennesker — og lider af den så udbredte vi-alene-vide mentalitet.

Perspektiverne — tjah, her er jeg ikke så sikker — kan man overhovedet overskue dem? Der er jo

næsten uanede muligheder, hvadenten man opfatter væsenerne som højt intelligente humanoider eller kloner og robotter styret af extraterrestiske intelligenser. Fantasien kan hurtigt få vinger, så jeg vil nøjes med at udtrykke det sådan: hvis vi mennesker her på Jorden mener at være den eneste — for ikke at sige den højeste — intelligens i universet, så tror jeg, at vi lider af storhedsvanvid.

Helle Laursen er ikke den eneste, der mener at det almindelige menneskes evner undervurderes, og at vi måske er udsat for en slags vi-alene-vide mentalitet fra myndighedernes side. Som det fremgår senere har også Dagfinn Njå fra Østbirk og Paul A. Nissen fra Århus tillid til »manden på gaden«s evner til at modstå kulturchock, og Elsa Kaufmann fra Tranbjerg har ligeledes nogle knappede ord tilovers til »formyndermentaliteten«, selvom det i denne forbindelse nok i lige så høj grad er rettet mod UFO-logerne selv.

Helle Laursen slutter sit brev med nogle ord om stofvalget og det »seriøse image«:

•••

Personlig var jeg glad for artikelserien — og ser meget gerne, at UFO-NYT bringer så meget stof som muligt — også selvom det kun tangerer ufosagen — og måske med en kort kommentar om SUFOIs opfattelse af troværdigheden — netop som i dette tilfælde — og så ellers lade læserne selv sortere og dømme.

Er et »seriøst image« ikke blot andre ord for at undgå kontroversielle emner — en fastlåst målretning? Jamen, når man ikke kender målets natur, må man da lade tingene lede sig hvorhen de nu gør i stedet for at beklippe dem, så de passer så nydeligt ind i et på forhånd vedtaget skema. Man kan jo godt være saglig i sine oplysninger uden at censurere dem — og hvis denne artikelserie er tegn på en ny linie i bladets redaktion, ser jeg den personligt meget gerne fortsat — ja måske endda udvidet.

Med venlig hilsen

Helle Laursen,
Sirgræsvej 62, 1.tv.,
2770 Kastrup.

Henning Christiansen er forsigtig med hensyn til den endelige tolkning af hændelserne. Han skriver:

•••

... Selv om vi altid har sat en ære i at være nøgterne overfor påståede hændelser indenfor UFO området, skal redaktionen have ros for at have bragt Stringfields beretning. Når vi bevarer den sunde skepsis, som hidtil har præget vor organisation, så er det efter min opfattelse godt, at vi også får denne beretning med. Det ville efter mit skøn have været forkert ikke at bringe den. Af erfaring ved vi, at bladet kun bruger kilder, der i enhver henseende er hæderlige, og at bladet aldrig tøver med at bringe et dementi, når en beretning viser sig at være svindel.

Sådan som hele denne historie er berettet, med undersøgelser på mange leder, virker den nøgtern og troværdig. Hvis den er sand, så er dette nok det nærmeste vi kan komme et bevis på, at nogle af ufoerne har besætning af ukendt oprindelse — så længe den officielle tavshed opretholdes.

Hvordan hændelsen skal tolkes er en anden sag. Jeg vil advare imod at tro »at sådan ser rumvæsner ud«. Hvis de er rumrejsende i vores forstand (det ved vi jo ikke), så kunne det tænkes, at det er en bestemt »kaste«, der er kunstigt frembragt til formålet. Fantasien slår ikke til her. De kunne også være tidsrejsende. Hvem ved?

Med venlig hilsen,
Henning Christiansen,
Buen 8, 7752 Snedsted.

Dagfinn Njå fra Østbirk mener én af mulighederne for en løsning på problemerne er at begynde et internationalt samarbejde og prøve at skære igennem alle omsvøbene:

•••

Med stor interesse har jeg læst jeres serie om »Fund af 3. grad«, og seriens materiale forekommer mig udmærket, og er oplysende. Men jeg er heller ikke naivt hoppet ud på bundløst vand, med serien i hånden. Det er derimod de læsere eller ikke-medlemmer, som fordømmer og håner disse oplysninger, som har vovet sig for langt ud.

Der er nu gået cirka 30 år siden nedstyrtningstilfældene, og man har forsket en hel del indenfor dis-

se sager, men stadig ikke noget »håndgribeligt materiale« er kommet frem i dagens lys. Når u-informerede folk læser vidneudsagn, som omfatter overværelse af bjærgning af UFOer eller UFO-nauter, så bliver de tilbøjelige til at tro, at det hele er fup og svindel, eller at det er skrevet som underholdning til læserne. Jeg mener at de oplysninger, som SUFOI har bragt hjem angående UFO-nedstyrtnings-tilfældene, er det bedste (men stadig forholdsvis neutralt) stof, der er skrevet om tilfældene indtil nu.

Jeg mener, at man internationalt skal begynde at fremlægge og behandle emnet offentligt, og gå direkte til »løvens hule« for at konstatere om det hele er en kæmpestor svindelsag, eller om det virkelig drejer sig om fysiske beviser. Problemet er tilsyneladende, at landenes regeringer helst ikke vil beskæftige sig med emnet, fordi det måske kan medføre ubehageligheder. Hvis der virkelig er gemt UFOer og UFO-nauter på f.eks. Wright Patterson Basen, så synes jeg at hemmeligholdelse er noget overdrivelse fra militærets side. De kan have 3 grunde til det:

1. At det drejer sig om hemmeligholdelse af højt udviklet militærudstyr.
2. At det hele er et godt arrangeret svindelnummer.
3. At der er opstået misforståelser, fejlobservationer og overdrivelser.

Ingen af disse grunde er sandsynlige.

Hvis hemmeligholdelsen skyldes opbevaring af UFOer med besætningsmedlemmer, må det betyde, at militæret må holde det skjult, fordi det måske kan medføre kulturchock for menneskeheden. Jeg tror ikke at menneskeheden ville få skadelige virkninger ved at se udenjordiske fartøjer og humanoider offentliggjort — tværtimod.

Jeg håber på, at man inden længe tager problemet op i FN eller lignende steder, og hvis det ikke kan lade sig gøre, må man søge ad andre veje.

Venlig hilsen,
Dagfinn Njå,
8752 Østbirk, Horsens.

R.S. fra Århus har også sin opfattelse af det evt. kulturchock — men er af den opfattelse, at evt. væsener fra verdensrummet vil være

venligt-sindede. R.S. synes ikke, at hendes opfattelse behøver at blive trykt, men vi kan ikke dy os — til gengæld nøjes vi med at identificere skribenten som R.S.

R.S. skriver følgende:

• • •
Når I efterlyser læsernes mening, vil jeg skrive min. Jeg synes det har været rigtigt af jer at bringe beretningen, særligt når I tager forbehold. Men jeg tvivler nu ikke på, at militæret i USA skjuler noget. Når en del vidner giver nogenlunde de samme oplysninger, må der være noget om det. Så er spørgsmålet, om militæret handler efter ordre fra »toppen«, eller om de vil være alene om undersøgelserne. Hvis de lod oplysninger sive ud lidt efter lidt, ville »kulturchocket« ikke blive så stort. F.eks. kunne de starte med at offentliggøre et foto af en UFO. Det mest spændende at læse om, var obduktionen. Enten er det degenererede væsner, eller de må optage føde på en anden måde end os. Når de ligner hinanden så meget, kunne det tyde på, at de var »født« i et laboratorium ligesom i »Fagre nye verden« (hedder den vist), hvor der var A - B - C og D mennesker. Hvis vi bliver besøgt af væsner ude fra verdensrummet, tror jeg, de er fredelige. Desværre kan man ikke sige det samme om Jordens befolkning. Da jeg for en del år siden begyndte at tro på, at der er liv andre steder i verdensrummet, syntes jeg de første par dage, at det var lidt uhyggeligt, men man vænner sig til tanken.

Venlig hilsen,
R.S. 8000 Århus C.

Elsa Kaufmann fra Tranbjerg har færre betænkeligheder ved beretninger om UFO-nauter og giver ved samme lejlighed UFO-NYT et par skud for boven i sine bemærkninger til artikelserien:

• • •
For det første, og undskyld jeg siger det så direkte: jeg synes UFO-NYT er meget sløv og langsom i optrækket! Allerede for henvend ti år siden læste jeg om utallige 3. grads forekomster i sydamerikanske tidsskrifter, specielt fra området omkring Tres Arroyos-Bahia Blanca i Argentina (cirka 38 grader syd).

Wright-Patterson Luftbasen ved Dayton, Ohio.

Iagttagelsen af humanoider fra landede fartøjer er blevet bekræftet og beskrevet af seriøse personer fra *alle* samfundslag og iagttagelserne har fulgt et bestemt mønster. Tegninger af disse besætningsmedlemmer fra de landede fartøjer bekræfter, at der er tale om ting, som mennesker har set i en situation, hvor de absolut var ved deres fulde fem. Historien om de amerikanske humanoider er altså ikke noget nyt og epokegørende, selv om man denne gang er kommet et skridt videre og har fået fat i ophavsmændene selv.

Hvorfor skal danske læsere i øvrigt ikke i højere grad gøres bekendt med, hvad der iagttages andre steder på kloden? Er det for at skåne vores psyke eller er danskerne alt for skeptiske, når det ikke er danske øjne som ser humanoider? Men i øvrigt er det da altid en slags begyndelse, at UFO-NYT har bragt »Fund af 3. grad«, men ih hvor er den altså pedantisk! OG hvorfor er det altid folk, som ikke har set humanoider der udtaler sig! Man får næsten på fornemmelsen, at der et eller andet sted sidder et panel, som er blevet enige om at sige: »Lille børn, I skal ikke være bange, for far har ingenting set«!

Den venligste hilsener,
Elsa Kaufmann,
Østerbyalle 38,
8310 Tranbjerg.

Ingen i redaktionen har været så heldige at opleve observationer af humanoider, men vi håber da, at artikelserien er et tegn på, at vi ikke bryder os om at blive betragtet som medlemmer af det »faderlige panel«, som Elsa Kaufmann med rette ikke føler sig tiltalt af — hvis det overhovedet eksisterer!

Paul A. Nissen har filosoferet lidt over de fundne UFO-nauters fysiske udrustning — eller mangel på samme. Han skriver:

•••

... Som jeg ser det, har amerikanerne holdt det hemmeligt i så lang tid, fordi man i første omgang ikke ville chokere befolkningen. Men hovedårsagen må være, at man ønsker tid til at afprøve rumskibenes udstyr i laboratorier; at man venter på, at teknologien kan give en forklaring på virkemåden, og at det skal holdes hemmeligt,

fordi UFO-teknikken kan bruges til militære formål . . .

... Skulle jeg bestemme, så ville jeg forlange en sådan udstilling og offentliggørelse af dokumenter og rapporter, der ikke beskriver de militærtekniske hemmeligheder. Det er nok næppe muligt at få U.S.A. til at rykke ud med det hele.

Selvom jeg aldrig har set et UFO, som jeg regnede for et UFO, så tvivler jeg ikke på, at de findes, og at artiklen er lavet på baggrund af faktiske hændelser.

Beskrivelsen af UFO-nauternes krop og indre får mig til at ane, at der kan være tale om væsener, der er udviklet på en lignende måde som mennesket, men er nået 200.000 år eller mere frem foran os i udvikling. De har åbenbart gjort sig uafhængige af egentlig fødeindtagelse og udtømmning af fordøjelsesprodukter. Svømmehuden mellem fingrene tyder på, at de har haft mere svømmehud og engang har levet som amfibier. Det store hovede og den lille krop tyder på en intellektuel udvikling og lang tids uafhængighed af fysisk arbejde.

Om de kan være produceret ved cloning er uvist. Det er næppe sandsynligt, at man ville forsyne dem med svømmehudsrester. Clonteorien er nok fremkommet, fordi det er svært at forestille sig, at væsener ikke spiser på vores og dyrenes måde. Jeg vil antage, at de

kan tilføre energi direkte til cellerne gennem huden.

... Når man så sjældent hører om direkte kontakt mellem UFO-nauter og mennesker, må man spørge hvorfor?

Er de fremmede ikke interesserede i at kommunikere? Betragter de menneskene som enhver anden dyreart? Er vi for tilbagestående til at kunne forstå noget af deres tankegang? Er UFO-nauterne bange for os? Bliver de borte for at skåne os mod kulturchok? Har de travlt? Påtænker de hemmelig invasion senere? Og mange andre spørgsmål.

Holdningerne må antages at være forskellige, idet der åbenbart er tale om flere forskellige typer UFO'er.

... De fleste UFO-beretninger, jeg har læst, involverer stærkt lys fra rumskibet og elektriske eller magnetiske fænomener. Jeg har en teori om, at et tidsfelt vil være stærkt lysende, og at der er brug for at styre ladede partikler magnetisk og opsamle en art tidsenergi fra omgivelserne, og at denne opsamling bevirker en blokering af elektriske strømme i biler m.m., som befinder sig i nærheden af rumskibet.

Med venlig hilsen,
Paul A. Nissen, elektrotekniker,
 Fynsgade 21, 3.sal, 8000 Århus C.

Pilen peger på nummertavlen for Bygning 18 på Wright-Patterson luftbasen i Dayton, Ohio, hvor rygter taler om, at myndigheder opbevarer nedstyrtede UFO'er og deres ujordiske piloter.

FOTO: USAF

Søren L. Nielsen fra Brønshøj er noget skeptisk overfor de beskrevne fund af UFOer og UFO-nauter, og stiller bl.a. spørgsmålstegn ved kildematerialets troværdighed:

•••

Det, der først og fremmest springer i øjnene, er, at de fleste af beretningerne om nedstyrkede UFOer er 3. hånds, nogle er 2. hånds. Dette forbundet med, at der er gået 20-30 år fra de formodede nedstyrtninger til beretningernes nedfældelse gør, at man ikke kan fæstne nogen større lid til disse. Hvis vidnerne virkelig har set noget, er det muligt — endog sandsynligt, at deres oplevelse gennem årene er blevet stærkt forvrænget, dels ved at de har glemt detaljer, dels (og især) ved at deres fantasi har tilføjet noget. Der er naturligvis også den nærliggende mulighed, at nogle af disse vidners beretninger ikke har bund i virkeligheden, men udelukkende skyldes trang til at komme frem i rampelyset. Mon selv hr. Stringfield helt kan sige sig fri for dette motiv til at skrive om emnet. At jeg nævner dette skyldes, at jeg synes, Stringfields artikler er blottet for en kritisk holdning til emnet, som jo virkelig er meget kontroversielt. Man burde vel indvende, at Stringfield kun har medtaget de beretninger, som han er sikker på havde bund i virkeligheden, men dette forhindrer ham vel ikke i at anlægge en objektiv synsvinkel, hvilket jeg ikke mener han gør.

Et helt andet spørgsmål er, om det ville være muligt for USA at hemmeligholde en eventuel besiddelse af nedstyrkede UFOer/UFO-nauter så længe. Dette spørgsmål melder sig, fordi det efterhånden er blevet klart, at man praktisk taget kan få udleveret arbejdstegningen til atombomben, hvis man henvender sig det rette sted. Mon det så ville være muligt for den amerikanske regering (eller ville den overhovedet være interesseret i) at hemmeligholde denne sag, der jo oven i købet ikke indebærer nogen direkte fare for USA. Denne tro på, at USAs forsvar (eller Sovjets) »ved noget, som vi ikke ved« skyldes måske, at vi føler, vi står overfor noget, vi ikke forstår. Vi reagerer som børn, der kalder på deres forældre.

Konklusionen må være, at muligheden for, at der ligger UFOer og ufonauter opmagasineret i USA, stadig eksisterer, men at denne artikelserie egentlig hverken har øget eller mindsket sandsynligheden herfor.

Søren L. Nielsen,
Frederikssundsvej 158,
2700 Brønshøj.

Nogen særlig fidus til hele sagen har E. J. Lindharth fra Århus ikke. Hans dom er følgende:

•••

Nedstyrtning af objekter med døde ufonauter; der er da sikkert mange, der godt kunne tænke sig at give deres reaktion tilkende, men som ikke får det gjort og af gode grunde og tanker, som de har gjort sig forud, og det kan da være forståeligt nok, for den artikel var en del svævende — langtrukket og ufordøjeligt, med den enorme mængde navne og datoer, der til tider virker som blylodder, som mange sikkert har svært ved at konsumere. Troværdigheden er det jo også så som så med, selv om man har støvet en mængde lektüre igennem af forskellig art. Der vil nok også være dem, der sluger det råt, og ikke føler trang til at ytre sig om emnet. Jeg opfatter det som værende noget vås, — af en person, der forsøger at gøre sig troværdig, men slipper dårligt fra det, — det er beviserne folk af i dag vil have og ikke skrøniker om UFOer og væsnerne. Der står en masse bøger på biblioteker landet over, dem kan man heller ikke blive klogere af, uanset hvad sprog man vælger at læse dem på, — at der skulle være udenjordiske, der holder kontrol med, hvad der sker her på kloden, skal jeg da være den sidste til at benægte (efter alt det sindsyge russerne og amerikanerne har foretaget sig de sidste 20 år, hvad atom- og brinteksplosioner angår) men at det lige netop skulle være menneskelignende larver, der kontrollerer os, har jeg nu svært ved at forestille mig. At der er små væsener, der ligger og futter rundt i objekter af metal og drivkraft, som er ukendt af jordiske videnskaber, er da ikke spor utænkelig, vi har da også minifolk her på kloden i visse lande; men at de små

udenjordiske væsner skulle være uden indre organer lyder biologisk set langt ved siden af en fornuftig tankegang hvad et menneske angår. — »Humanoider« som de bliver kaldt, eller »Androider«, det leder tanken hen på en lysebrun eller lysegrøn larve i menneskeskikkelse, et tænkende insekt, — vældig praktisk: ingen føde, ingen udskilning fra kroppen, suger kun energi til sig via den metalliske dragt, — ja, det kunne der skrives meget om, men jeg tror at jeg vil slutte her, for ikke at komme for tæt på det helt absurde?

Med hilsen til SUFOI,
E. J. Lindharth, Århus.

Knud Rasmussen fra Vanløse hæfter sig mere ved de manglende oplysninger om fartøjernes fremdrivningsmiddel, og skriver bl.a.:

•••

Når man ser en annonce over en ny bilmodel, søger øjet næsten automatisk, og meget hurtigt, ned på de tekniske specifikationer. Nu kan man af visse årsager ikke gøre det samme, når det drejer sig om en ny artikel om UFOer.

Som trofast læser af UFO-NYT og dets forgænger i mere end 20 år, samt en hel del litteratur om emnet, har det altid været et emne, man har glemt, nemlig fremdrivningsmidlet, eller teorien herom. Leonard H. Stringfields særdeles interessante og efter min mening nogenlunde seriøse artikel om »Fund af 3. grad«, mangler kun én ting, nemlig en kort teoretisk analyse af fremdrivningsmidlet i »Fundene«.

Nogle oplysninger måtte der vel være sivet igennem sikkerhedsforanstaltningerne. Når en rapport som »Fund af 3. grad« eller lignende er baseret på adskillige interviews, er en sådan næsten altid læseværdig. Langt mere tvivlsomt stiller det sig, når talen er om enkeltpersoner, i lighed med »personager« som Adamski, C. Allingham, samt andre af nyere dato, der beretter om såkaldte hændelser.

Med statistisk datalogi kan man nå langt på seriøs basis, men dette kan også gå hen og drukne i kedelig statistik. Man burde nok af og til tage andre emner op, f.eks. emner om de såkaldte FOO-FIGHTERS eller som »Luftwaffe«

kaldte dem: ENGLISCHER GEHEIMWAFFEN. Der har i det hele taget været mangel på artikler i UFO-NYT på ufo-hændelser under Anden Verdenskrig, og her var ellers nok at tage fat på. . . .

. . . Min konklusion af artiklen (Fund af 3. grad) er, i øvrigt med tilføjelse af nærværende betragtninger, absolut positiv.

Med venlig hilsen,
Knud Rasmussen.
Dybendalsvej 68, 2.tv.,
2720 Vanløse.

Spørgsmålet om den fremskredne teknik i UFOerne interesserer også Bjarne Petersen fra Asnæs, der også har spekuleret over civilbefolkningens reaktioner:

• • •

Efter at have gennemlæst artiklen »Fund af 3. grad« i UFO-NYT nr. 3, 4, 5/81 og 1/82 sidder man tilbage med spørgsmålet: Hvorfor alt dette hemmelighedskræmmeri? I nyhedsmedierne er der ingen grænser for uhyggelige og dårlige ting som offentliggøres. Hvorfor skulle det så være så frygteligt at få at vide, at vi ikke er alene i rummet? . . .

. . . Men der er en helt anden side ved sagen, nemlig den teknologi, der findes om bord i et nedstyrtet ufo. Når et sådant findes, vil forsvaret naturligvis sørge for at få vraget bjærget og transporteret ind på militært område, hvor man i fred og ro kan foretage en grundig undersøgelse af ufoet. Den teknologi forsvaret evt. kommer i besiddelse af vil så kunne anvendes i et givet lands forsvar. Derfor er man naturligvis ikke interesseret i at indrømme, at man har bjærget ufoer, som er styrtet ned. Så hellere fuldstændig tavshed.

Endvidere er der den mulighed, at myndighederne har fundet ud af, hvorfor ufoerne er her på Jorden, men er så siden blevet kontaktet af de fremmede, som har stillet krav (evt. truet) om tavshed. Et krav som offentligheden intet kender til. En tredje mulighed er panik blandt civilbefolkningen. Her tænkes på »Klodernes Kamp«, hvor der var store panikscener. Det har det amerikanske forsvar nok stadig i frisk erindring. Man har ikke noget ønske om at genskabe de samme paniksituationer.

Endnu en grund: Besluttede den amerikanske regering sig til at indrømme, at den var i besiddelse af ufoer og lig af ufonauter, hvordan så med religionerne? Ville der udbrude religionskrige, fordi de forskellige religioner ville påberåbe sig ufonauterne som deres guds udsendinge. Efter Mr. Leonard H. Stringfields bog, »Situation Red, The UFO Siege«, i 1977, dukkede der mange nye kilder op. Hvis der kun var et par stykker, ville troværdigheden ikke være så stor, men nu er der sket det modsatte. Mange nye kilder er dukket op, og de bekræfter tidligere kilder.

Desuden har han arbejdet med ufosagen i 29 år. Derfor vil jeg mene, at troværdigheden af hans artikel er meget stor.

Til slut en tak til SUFOI, fordi I bragte Stringfields artikel i UFO-NYT. Dels fordi den samler mange løse tråde i denne spegede sag. Samtidig gør den også op med den indstilling, at ufoer aldrig har uheld, fordi man aldrig har fundet vragrester. Nu må det formodes, at de bliver fjernet hurtigt og effektivt. Evt. vidner bliver pålagt tavshed.

Med venlig hilsen,
Bjarne Petersen.
Kronborgvej 16, 4550 Asnæs.

Vi slutter med et brev fra Mogens Reinwald i Hvidovre, der bl.a. skriver:

• • •

Denne artikelserie er ved sin detalrigdom noget ganske enestående, desuden er det fascinerende at læse de beskrivelser, der foreligger om/af de døde ufo-nauter. Endvidere tyder deres varierende højde på, at de stammer fra forskellige beboede kloder, idet en variation mellem 1,0 m og 1,5 m er temmelig meget.

Endelig tyder hele hemmelighedskomplekset på, at da man ikke forstår »teknikken«, ja, så ønsker man heller ikke at andre får kendskab til, at man er i besiddelse af mere eller mindre intakte udenjordisk konstruerede flyvende genstande. Hvad angår, at det næsten er umuligt med vold, at trænge ind i de nedstyrtede ufoer, skulle dette faktisk kun være et

rent øjeblikkeligt problem — idet en spektralanalyse hurtigt kan fortælle hvilke metaller og andre stoffer ufoerne er bygget af.

Egentlig er der kun én funktion i ufoerne som amerikanerne helt forstår, det er nemlig de installerede stole.

Hvad angår den fremragende fysiske beskrivelse, som findes i artikel nr. 3, suppleret med en skriftlig beskrivelse af ihvertfald en af ufonauttyperne, ja det er simpelthen fremragende. De tegninger, der findes af ufonauten i ovennævnte artikel nr. 3, viser et væsen, der på mig virker ret så tiltalende, og der er absolut ikke tale om et afskyvækkende væsen, tværtimod.

Bemærk venligst, at ufonauternes usædvanlige lange arme har pander på figurer og indridsede tegninger i »INKAERNES« ruinområder nær Titikaka-søen i den østlige del af Sydamerika og desuden i ruiner i Mexico.

Det, der altså regnes for en normal armlængde her, er derfor ikke normalt andre steder i universet, men det er sikkert ikke det eneste punkt, hvor der er synlige fysiske forskelle.

Generelt vil jeg gerne give jer i SUFOI min ubetingede ros for ovennævnte artikelrække; kun kan jeg håbe, at I også fremover vil komme med flere artikler af samme og lignende indhold — det har jo aldrig været skadeligt at få udvidet sin åndelige horisont.

Derudover ser jeg også gerne, at I ventilerer jeres teorier samt i øvrigt alt hvad I har af data om UFOerne (her mener jeg sammenfaldende data).

De venligste hilsener,
Mogens Reinwald.
Flymekaniker.
Rosenhøj 19, 1.th., 2650 Hvidovre.

Og endelig til slut en tak fra redaktionen af UFO-NYT til de læsere, der har følt sig foranlediget til at give deres besyv med — må det ikke være sidste gang, at vi modtager livstegn fra interesserede læsere.

F.I.A.

OBSERVATIONER

UFOer over New Zealand

Af Kim Møller Hansen.

Denne nat var jeg ansvarlig for en rutineflyvning med søndagsavisen fra Wellington til Christchurch. Det var en opgave, jeg havde påtaget mig mange gange tidligere, og den eneste forskel var, at jeg denne gang havde et TV-filmhold med på flyveturen som firmaets gæster. De var med for at optage en baggrundsfilm til en nyhedsreportage om en række mærkelige lysende objekter, som flere af mine kolleger ved SAFE AIR havde observeret 10 dage tidligere ud for Syd-Øens nordøstkyst.

»Den 30. december 1978 havde jeg ernæret mig som pilot i omkring 23 år, heraf de sidste 14 år som medlem af flybesætningsstaben hos fragtfirmaet SAFE AIR Ltd. med hjemsted i Blenheim.

Kun sjældent nedskriver jeg kommentarer i flyvelogbogen vedrørende en bestemt flyvning. Men efter jeg var landet i Blenheim klokken ca. 03.10 den 31. december, følte jeg, at det var berettiget med nogle bemærkninger om den flyvning, jeg netop havde afsluttet. I log-

bogen står: »Sikken flyvetur... UFOer?«

Spørgsmåltegnet efter denne kommentar var velovervejet. Jeg vidste ikke på det tidspunkt, hvad det var, vi havde mødt... og jeg ved det heller ikke i dag.

Men hvad jeg er helt sikker på er, at på denne begivenhedsrige nat blev jeg involveret i en serie af ufo-observationer, der siges muligvis at være enestående i den gådefulde ufo-sag.

Enestående, fordi ufoerne, vi

mødte ud for Syd-Øens nordøstkyst, ikke blot blev observeret i lang tid af mange vidner med god anseelse, men også registreret på radar fra både fly og jord, farvefilmet og beskrevet på en båndoptagelse af TV-journalisten ombord på flyet...«

Kaptajn W. E. Startup.

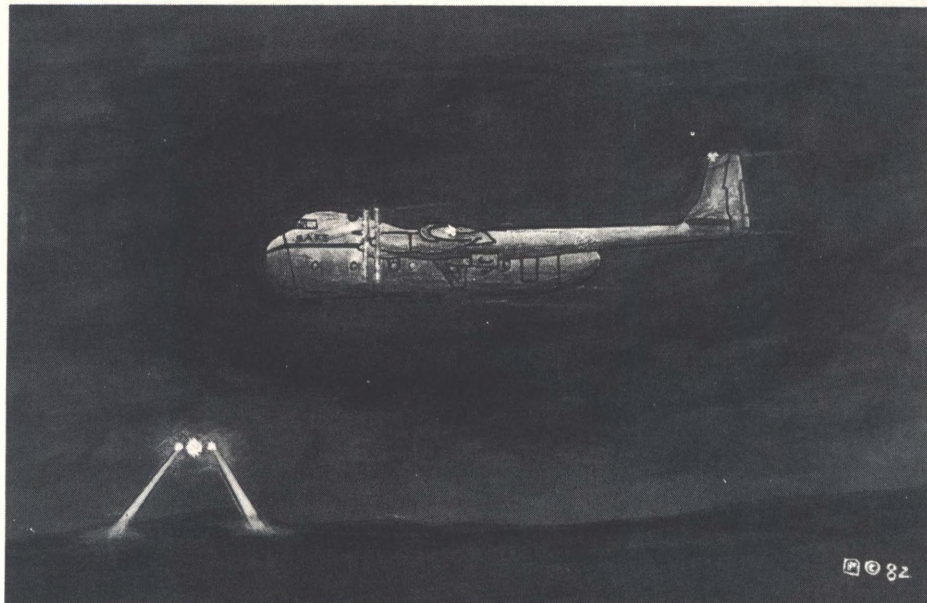
20. februar 1980.

Fra bogen »The Kaikoura UFOs«.

SUFOI bragte i UFO-NYT nr. 1, 1979 den første omtale af de nu berømte ufo-observationer ved New Zealand. Umiddelbart efter mediernes første omtale af begivenhederne kom SUFOI i kontakt med Dr. Bruce S. Maccabee, der er fysiker med elektronik, optik og laser som speciale ved U.S. Naval Surface Weapons Center i White Oak, U.S.A. Bruce Maccabee var på dette tidspunkt i gang med en omfattende efterforskning af sagen, og havde siden 8. januar 1979 arbejdet med analyser af den originale filmoptagelse. SUFOI modtog (og modtager stadig) resultaterne af Maccabee's filmanalyser m.m. i form af videnskabelige rapporter, ligesom de fleste udenlandske tidsskrifter bughede med stof om New Zealand filmen.

SUFOIs arkiv med stof om New Zealand UFO-filmen blev efterhånden så omfangsrigt, at det var umuligt at behandle sagen detaljeret på et begrænset sideantal i UFO-NYT. Resultatet blev derfor rapporten »UFO'er over New Zealand«, som SUFOI udgav ved kongressen i Lyngby i november 1980.

I denne artikel vil jeg forsøgsvis ride observationernes hovedtræk

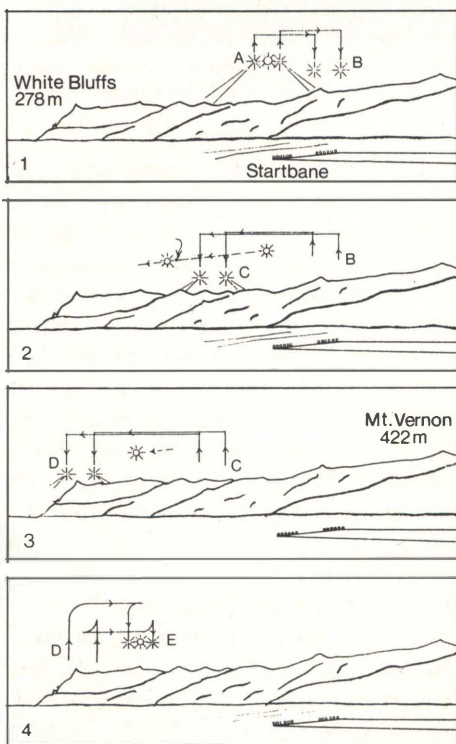

op samt fremlægge de nyeste oplysninger om analyserne af filmen.

Nattelys over Wither Hills

De observationer, der er den direkte årsag til, at UFOerne også blev filmet, fandt sted natten mellem den 20. og 21. december 1978. Denne nat var flyveleder Bill Frame og sikkerhedsofficer Ian Uffindell fra klokken 23.55 og den følgende halvanden time vidner til et mærkeligt »lysshow«, der fandt sted over Mt. Vernon og White Bluffs øst-sydøst for Woodbourne luftbasen.

Bill Frame befandt sig ved radarskærmen i kontrolrummet, medens Ian Uffindell stod udenfor et par meter fra Frame og betragtede fænomenet gennem kikkert. Det som begge mænd ved første øjekast troede var et flys landingslys, viste sig at være 3 uidentificerede lys, der gennem lang tid udførte nogle ganske forbavsende manøvrer.

Her ses 4 situationer fra Bill Frames og Ian Uffindells næsten halvanden time lange observation af de 3 lys over Wither Hills. Lysene var hvide, og de to små lys fulgte hele tiden ad som et par og sendte med jævne mellemrum lysstråler nedad, som om de søgte efter noget. Det midterste kraftige lys var nærmest ægformet og bevægede sig langsommere end de to andre.

De tre uidentificerede lys blev også registreret på radaren i Wellington.

Bill Frame udelukker kategorisk, at det kan have været lys fra lys eller helikoptere.

Samtidig stod kaptajn John Randle ved havelågen til sit hus i Woodbourne og ventede på at blive hentet. Han skulle møde samme aften på arbejde hos SAFE AIR.

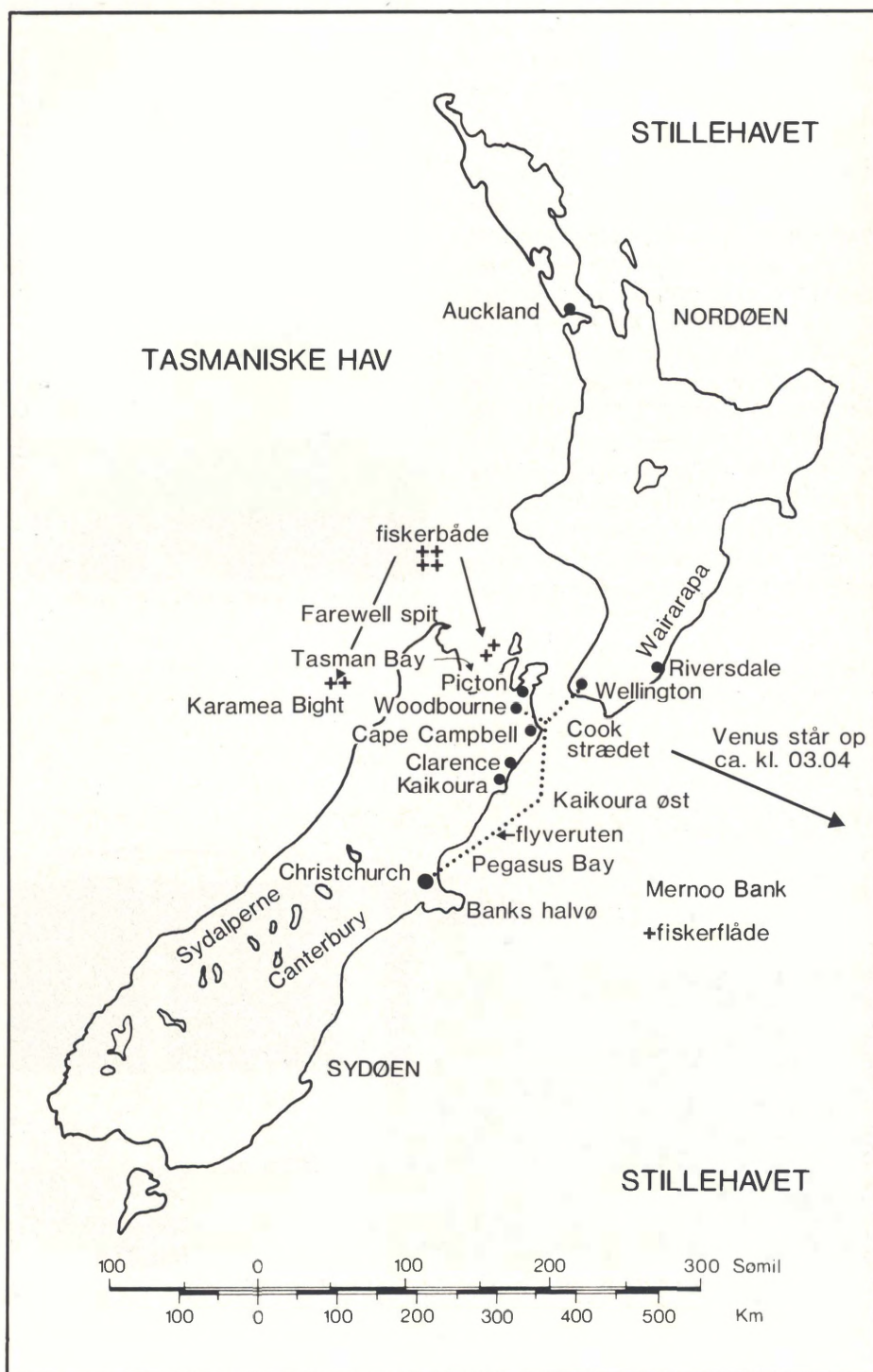
John Randle så også de mystiske lys over Wither Hills. De var synlige for ham i omkring 20 minutter, hvorefter de forsvandt bag en række træer.

I kontrollårnet i Woodbourne kunne Bill Frame følge de 3 »lys« bevægelser på radarskærmen, medens Ian Uffindell gennem kikker-

ten betragtede lysene, hvis bevægelser svarede nøje til det, som Bill Frame kunne se på radarskærmen.

Bill Frame ringede til flyvelederne John Cordy og Andy Herd i kontrollårnet i Wellington lufthavn — blot for at konstatere, at man dér gennem længere tid også havde fulgt de ukendte objekter på radarskærmen.

Men højdepunktet skulle imidlertid komme lidt senere på natten...

To fly i nærkontakt

Den 21. december 1978, klokken 01.10, lettede et Argosy-transportfly, kaldet Argosy SAE, fra Blenheim for at flyve sydpå langs Sydøens østkyst til Christchurch og derfra til Auckland (se kort). Besætningen på Argosy SAE var kaptajn John Randle, 45 år, pilot gennem 28 år, og andenpilot Keith Heine, 32 år.

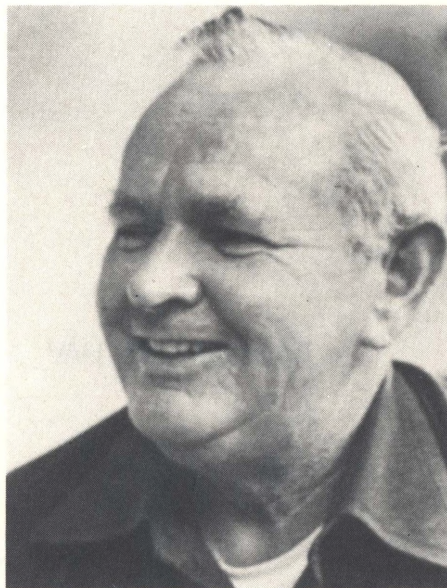
Kort efter starten klokken ca. 01.20, da Argosy SAE fløj langs kysten med en hastighed på omkring 400 km/t, så flyets to piloter et stærkt hvidt lys, der efter kaptajn Randles opfattelse var for kraftigt til at være et flys landingslys. Han kunne se landskabet blive oplyst under lyset, da det langsomt passede forbi.

Flyvelederne Cordy og Herd i Wellington kunne følge det ukendte objekt på radarskærmen, ligesom de lidt senere opfangede adskillige andre ukendte radarmål, deriblandt 5 radarmål, der bevægede sig op og ned ad kysten syd for dem, samt et radarmål af størrelse som et fly. Radarmålet fløj fra Cape Campbell, hvorefter det stoppede og svævede i omkring 30 minutter, 80 km sydøst for Wellington. Dette enlige radarmål blev også opfanget af radaren i Christchurch. De fem andre lys fortsatte med at bevæge sig omkring ud for

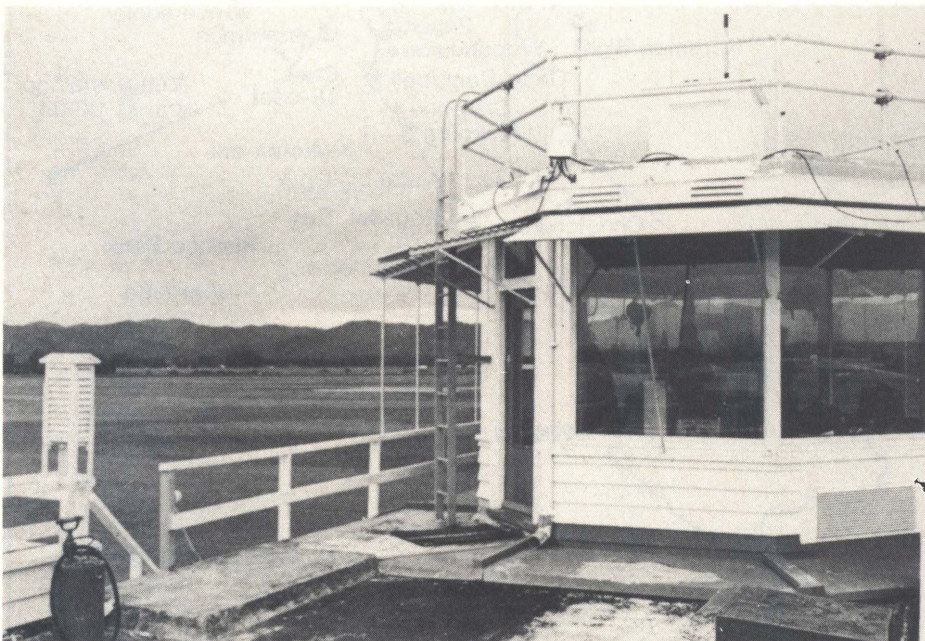
kysten, og et lys mere dukkede op inde fra land.

Klokken 03.30 tog Argosy SAF fra Blenheim. De ombordværende var: kaptajn Vern Powell, 55 år, med 18.000 flyvetimer bag sig, og andenpilot Ian Pirie, 31 år. Piloterne fik at vide, at de måske ville blive bedt om at undersøge nogle uidentificerede radarmål.

Da flyet befandt sig i omkring 2000 meters højde og var ved at stige til 3200 meter, blev piloterne bedt om at undersøge en radarobservation 40 km til bagbord. Ian Pirie opdagede da et strålende hvidt lys, der flere gange skiftede over til det rødlige. Flyet kom på

Flyveleder i Woodbourne, Bill Frame.

Kontrolltårnet i Woodbourne med den østlige ende af landingsbanen til venstre og Wither Hills i baggrunden. Herfra observerede flyveleder Bill Frame og sikkerheds-officer Ian Uffindell de mystiske lys over Wither Hills natten mellem den 20. og 21. december, 1978.

højde med lyset, da de nåede 3050 meters højde, og flyets radar viste da, at lyset var adskillige kilometer væk.

I Wellington havde Cordy og Herd bemærket, at det uidentificerede radarmål havde svævet ubevægeligt, lige indtil flyet nåede det. Nu begyndte det at følge flyet i en afstand af 37 km øst for dem. Powell sagde, at lyset så ud til at forblive i samme position i forhold til dem. Det forsvandt af og til i skyerne og dukkede op igen.

»Jeg har fløjet siden 1944, og jeg kender en stjerne eller planet, når jeg ser en. Dette lignede ikke noget, jeg før har set«, sagde kaptajn Powell senere.

Flyvelederne i Wellington lufthavn: Andy Herd, Geoff Causer og John Cordy.

Da Argosy SAF nærmede sig Christchurch, nær Montunau Øen, registrerede flyets radar et radarmål ud for Banks Halvø. *Det ukendte objekt bevægede sig kolossalt hurtigt og fløj på tværs af flyets rute!* »Vi fik øje på det, da det fløj forbi«, sagde Powell. »Det var et strålende og blinkende hvidt lys, nærmest som et blitzlys.« Hvis kaptajn Powells udregninger er korrekte, fløj objektet forbi flyet og tilbagelagde en strækning på 24 km på 5 sekunder, hvilket svarer til en *hastighed på 17.280 km/t!*

Samtidig med denne spændende hændelse forlod kaptajn Randles, med Argosy SAE, Christchurch for at flyve nordpå mod Auckland. Også på denne tur så de omkring området ved Clarence-floden de 5 objekter ud for kysten. Piloterne så dem som hvide/gule lys, der reflekterede i vandet. Lysene var 4 gange kraftigere end landingslys.

Hverken besætningerne på de to fly eller personalet i de tre lufthavne så flere UFO'er på denne begivenhedsrige decembernat.

Powells og Randles oplevelser gav genlyd — ikke mindst i Au-

stralien, hvor Fred Valentich mindre end to måneder tidligere var forsvundet spørløst med sit fly over Bass-strædet mellem det australske fastland og øen Tasmanien. En begivenhed der er blevet kædet sammen med UFO-fænomenet.

TV-stationen »Channel O« i Melbourne besluttede at lave en nyhedsreportage om observationerne den 20.—21. december og hyrede derfor journalisten Quentin Fogarty og et filmhold bestående af kameramand David Crockett og dennes kone, Ngaire, der tog sig af lydudstyret. De tre personer kendte ikke hinanden, ligesom ingen af dem kendte de to piloter, kaptajn Bill Startup og Robert Guard, som de senere skulle flyve sammen med.

TV-holdet filmede og interviewede de implicerede personer vedrørende observationerne den 20.-21. december. Efter aftale med firmaet SAFE AIR Ltd. gik de derefter den 30. december om bord i et Hawker Siddeley Argosy transportfly, der skulle på en fragtflyvning magen til den som fandt sted 20.-21. december. Det var filmholdets hensigt at optage starter og landinger m.m. til brug i nyhedsudsendelsen. — Denne nat skulle imidlertid vise sig at blive langt mere spændende og udbytterig end ventet!

Sydturen

Allerede kort efter at flyet var lettet fra Christchurch så man fra flyet og på radaren i Wellington uidentificerede objekter langs østkysten. Lige over midnat indtalte Quentin Fogarty sin første kommentar på båndoptageren:

»Det er svært at beskrive mine følelser netop nu, men vi har set omkring 6 eller 7 eller måske flere strålende lys over Kaikoura. Flere af disse er blevet registreret på radaren i Wellington.«

Da flyet havde passeret den lokalitet, der kaldes »Kaikoura-øst«, fortalte radarkontrollen i Wellington, at der var et eller flere UFOer bag flyet. Fogarty kommenterede dette således:

»Der er en hel formation af uidentificerede flyvende objekter bag os.«

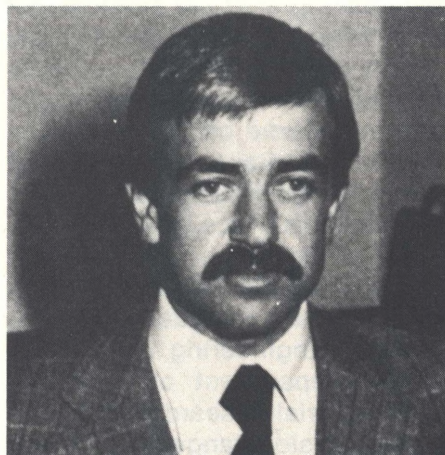
Kaptajn Vern Powell og kaptajn John Randle — hovedpersonerne i den serie observationer, der fandt sted den 20.-21. december.

Et af objekterne nærmede sig flyet og fløj tilsyneladende i formation med det.

Fogarty: »Jeg ser ud til højre for flyet, og vi har et objekt, der er bekræftet af radaren i Wellington. Det har fulgt os i nogen tid. Det er omkring 7,4 km væk, og det ligner en meget svag stjerne... men nu udsender det et meget stærkt hvidt og grønt lys.«

»Det andet objekt, der har fulgt os, ledsages nu af to andre, så vi har på dette tidspunkt 3 uidentificerede flyvende objekter lige ud for vores højre vinge, og et af dem har fulgt os i omkring 10 minutter.«

Flyet landede i Christchurch klokken 01.01. På de ca. 80 meter film, som filmfotograf David Crockett tog under flyveturen, er der foruden optagelser af cockpittets indre, starten, landingen og lys fra byen Kaikoura, også filmsekvenser

TV-journalist Quentin Fogarty.

af de observerede UFOer langs Kaikouras østkyst. Deriblandt billeder af et blåhvidt elliptisk lys med et trekantet fremspring.

Det var filmholdets oprindelige mening at forlade flyet i Christchurch, men p.g.a. de spændende begivenheder på sydturen, besluttede det at tage med tilbage for om muligt at filme mere interessant. På denne tur tog journalisten Dennis Grant med i stedet for Ngaire Crockett, som havde mistet lysten til at opleve flere ufoer!

Filmfotograf David Crockett.

Nordturen

Jeg vil her begrænse mig til kun at omtale denne turs mest interessante observation. (En detaljeret gennemgang af både nordturen og sydturen med kortangivelser m.m. kan den interesserede læser finde i rapporten »UFO'er over New Zealand«).

Observationen fandt sted kort efter starten (kl. 02.16) fra Christchurch, hvorfor det observerede objekt kaldes »Christchurch-uføet«.

Fogarty: *»Vi befinder os nu 3 minutters flyvning fra lufthavnen i Christchurch, og på vor styrbords side kan vi se to meget klare lys . . . det ene er kraftigere end det andet . . . det ligner en meget klar stjerne, og lige under det er der et andet lys knapt så kraftigt.«*

Lydteknikeren Dennis Grant, der havde overtaget Ngaire Crocketts plads, sammenlignede det klare lys med en hvid bordtennisbold i et mørkt rum oplyst af en projektor.

Flyets kaptajn Bill Startup og andenpiloten Robert Guard, så det kraftige lys, samtidig med at der var et radarmål på flyets radar. De er helt sikre på, at radarmålet og lyset befandt sig i samme retning og afstand i forhold til flyet.

Fogarty: *». . . disse to lys ser ud til at følge os . . . det kraftigste lys er stadig over det andet og har bevæget sig lidt længere foran . . . nu er det svagt! Det er forsvundet! . . . Tilbage igen . . . det ser ud til at bevæge sig bag en sky. Jeg kan ikke helt afgøre, om det flyver bag en sky, eller om det faktisk bliver svagere . . . det oplyser skyerne omkring os . . .«*

Kaptajn Startup besluttede at dreje mod objektet for at se, hvad det ville foretage sig. Under denne manøvre fløj objektet tilsyneladende under flyet og forsvandt.

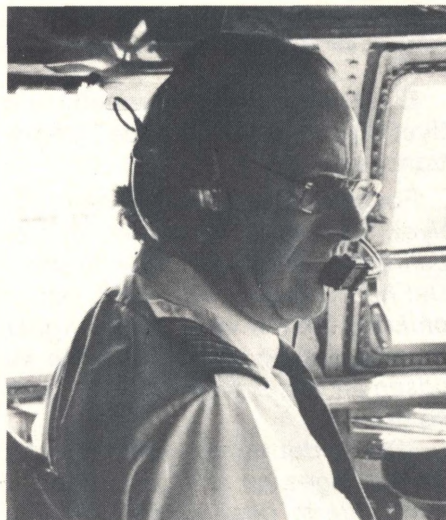
David Crockett tog på nordturen omkring 45 meter film, der bl.a. indeholder meget interessante optagelser af de mystiske lys observeret fra flyet på denne begivenhedsrige første del af nordturen.

Forklaringerne

Ikke *alt*, hvad der blev observeret denne nat fra flyet, var UFO'er. Lys fra fyrtårne, byer og skibe langs

kysten set under usædvanlige forhold samt »radar engels« (d.v.s. falske radarmål, der skyldes atmosfæriske forhold) kan naturligvis ikke helt udelukkes i nogle af de mange observationer, der blev gjort.

Men på baggrund af sine yderst grundige undersøgelser af de originale filmoptagelser samt interviews med alle vidnerne, er dr. Bruce S. Maccabee overbevist om, at der denne nat faktisk blev gjort observationer både på radar og visuelt fra flyet — observationer, der må betegnes som uforklarlige.

Kaptajn William (Bill) E. Starup i sit Argosy-fly.

Forklaringer har der ellers været utroligt mange af: Jupiter, Saturn, Venus, fly, meteorer, mutton-fugle, bobler af forurening, kuglelyn, balloner med lys og svindel.

De fleste var ikke blege for at udtale sig, selv om deres »undersøgelser« begrænsede sig til gennemlæsning af et par summariske avisartikler om sagen samt nogle klip fra filmen i TV. Man var mest optaget af sin egen udlægning af begivenhederne og »glemte« simpelthen at kontakte vidnerne for at høre, hvad der virkelig skete.

Bortset fra Bruce Maccabee rapporter om sagen, er den mest detaljerede rapport udarbejdet af dr. William Ireland fra afdelingen »Physics and Engineering Laboratory« under »Department of Scientific and Industrial Research« (DSIR).

I den 30 sider lange rapport med titlen »Unfamiliar Observations Of

light In The Night Sky«, der udkom i december 1979, behandler dr. Ireland ca. 27 uidentificerede lys og radarekkoer, observeret i perioden fra den 20. december 1978 til den 10. januar 1979.

I rapportens konklusion står der:

»Af de ca. 27 tilstrækkeligt vel-dokumenterede observationer af nattelys, der er undersøgt i denne rapport, er der ikke én eneste observation, der ikke kan forklares. De foreslåede lyskilder var tilstede på observationstidspunkterne og må ignoreres af vidnerne, såfremt observationerne skal forblive uidentificerede.«

Under det meget omtalte »møde« (UFO-filmen) ser der ikke ud til at være hændt noget unaturligt, bortset fra vidnernes indtryk af begivenheden. Det er næsten sikkert, at dette UFO (»Christchurch-uføet«) var en blæksprutte-fiskerbåd med et kraftigt lys. Initialerne UFO burde derfor henvises til *Uvante Observationer i stedet for Uidentificerede Flyvende Objekter.«*

Irelands forklaringer er ikke overbevisende. I rapportens indledning påpeger han, at føhnvinde og anticycloner ved de østlige kyster ved Canterbury og Wairarapa ofte er årsag til, at radarsignalerne udbredes unormalt; men det er bemærkelsesværdigt, at Ireland »glemmer« at forklare de mange radarbekræftelser på de visuelle observationer.

Debatten mellem Bruce S. Maccabee og William Ireland (og i øvrigt også Robert Sheaffer, der støtter Ireland) har især koncentreret sig om de filmoptagelser og observationer, der blev gjort af det såkaldte »Christchurch-ufø« i tidsrummet 02.18—02.32. Ireland har beregnet dette lys til: a) at befinde sig under 1,5 kilometers højde (og kan derfor befinde sig på havoverfladen) og b) at være stationært. Ireland konkluderer derfor, at det observerede lys stammer fra en fiskerbåd, der fiskede i Pegasus Bay. Perioden med de mange UFO-observationer i New Zealand faldt nemlig sammen med tilstedeværelsen af en stor fiskerflåde, der fiskede efter blæksprutter. Under dette fiskeri anvendes meget kraftige projektører, der sidder i en lang række langs rælingen ca. 2 meter over dækket. Hver båd har

ca. 50 pærer på hver 3 eller 4 kilowatt svarende til 300.000—400.000 candela (eller som 3000 tændte billygter).

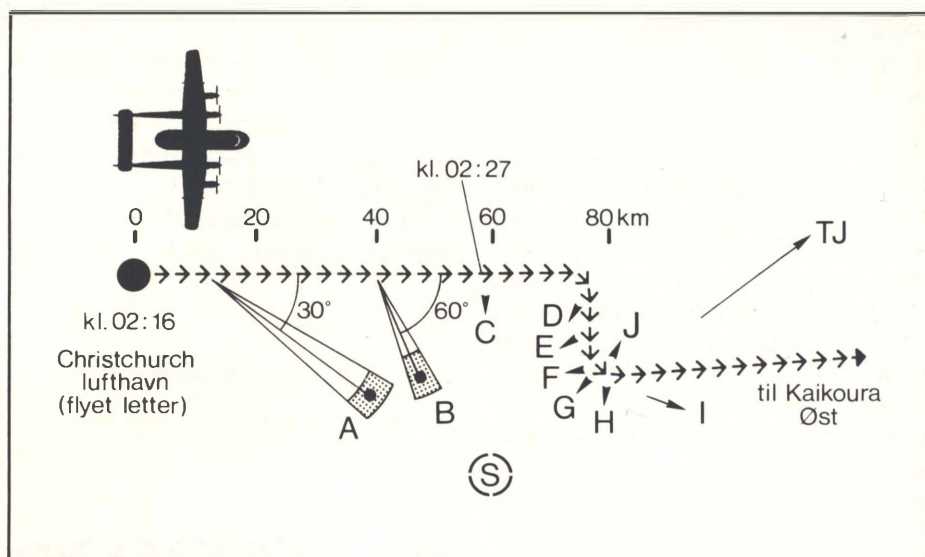
Ifølge listerne over fiskerbådernes positioner (se på kortet) var der ingen fiskerbåd, hvor det ukendte lys blev set; men Ireland mener, at der alligevel godt kan have været en. Det afgørende er imidlertid ikke, om der var en båd dér eller ej. Som det fremgår af figuren med tilhørende tekst, var det ukendte mål ikke stationært, og en fiskerbåd ville ikke kunne sejle så hurtigt.

Startup så klokken ca. 02.32 et lys, der dukkede op foran flyet for derefter at bevæge sig nedad og under flyet. Ireland mener, at dette lys var Jupiter!

Under optagelserne af Christchurch-uføet anvendte kameramanden David Crockett dels et 100 mm objektiv og dels et 240 mm objektiv. Sidstnævnte objektiv havde muligvis en defekt eller blev forkert anvendt, for nogle af optagelserne er en del slørede. Om dette samt om kritikernes indvendinger siger kameramanden Jon Beckford:

»Jeg blev fornylig »velsignet« med Bob Sheaffers kritik af den New Zealandske film, kameramanden David Crockett tog for »Channel O« den 31. december 1978. Da jeg har læst det meste af det, Bruce Maccabee har skrevet om den, og fordi jeg har haft lejlighed til at se filmen i ekstrem slow-motion hos Bruce sammen med Sheaffer og Klass, ønsker jeg at sammenligne de forskellige synspunkter med egne erfaringer med det samme udstyr, som Crockett anvendte.

Det kamera, der blev brugt, var et Bolex EBM, som har motor og derfor ikke skal trækkes op. Praktisk talt har kamerahuset ingen forbindelse med filmen. Der blev først anvendt et 100 mm objektiv og derefter et 240 mm. Blænden kunne enten være f-4 eller helt åben. Filmhastigheden var 10 billeder i sekundet for at få følsomheden så stor som mulig. (Normal hasigthed er 24 billeder i sekundet). Crockett siger, at han ikke var vant til at bruge 240 mm objektivet, og at han fik et »ikke fokuseret« billede, da han anvendte det. Jeg formoder, at det han mener var, at han ikke havde indstillet objektivfat-

Illustrationen viser flyets kurs lige efter starten på Nordturen, placeringen af radar-målene og de rapporterede observationsretninger.

Flyradaren opfangede første gang (ved A) objektet 30° til højre for flyet i 5,6 kilometers afstand, og sidste gang (ved B) 60° til højre i 21,3 kilometers afstand.

C er observationsretningen klokken 02.27. Observationsretningerne D, E, F, G og H er udregnet på grundlag af vidneudsagn fra dem, som kiggede til højre for flyet, samt ud fra det faktum, at kameramanden var i stand til at filme i ca. 84 sekunder efter, at han havde skiftet linse på kameraet.

Observationsretningerne I og J er henholdsvis den første og sidste retning til lyset, set af kaptajn Startup under drejningen til venstre. Til sammenligning viser pilen TJ retningen til planeten Jupiter. Hvis radarobservationerne »kunne smides væk« som værende »unormale«, og kun de visuelle observationer accepteredes, kunne Ireland's hypotetiske båd være placeret ved (S). Dette ville passe nogenlunde med observationsretningerne A, B, C, D, E, F og G, men ikke H, I og J. Løvrigt ville en fiskerbåd ved (S) vedvarende blive opfanget af flyets radar, medens flyet flyver ad den sydvestlige kurs.

ningen til det rigtige focuspunkt, og derfor ikke kunne fokusere. Efter hvad jeg husker, var de billeder, der blev taget med 100 mm objektivet skarpe og viser en lysplet, og billederne taget med 240 mm objektivet viser et større blødere billede, som er ude af focus.

De afstande striden står om, var alle på nordturen. Medens flyet fulgte »Moto« ruten, eller dets normale rute, blev der observeret et ufo til højre for flyet. Fogarty og hans besætning påstår, at flyradaren viste, at dette objekt var 35 km borte og ikke 240 km eller så, hvor blæksprutte fiskerne befandt sig. De nævnte også, at skylaget var i 750 meters højde, og at objektet befandt sig over skyerne, hvilket udelukker, at lyset kom fra havets overflade, også selvom det var 240 km borte. Dette overlader jeg til dr. Maccabee at forklare, hvilket jeg har forstået, han allerede har gjort andet sted.

Det, der interesserer mig mest, er at sammenligne de ikke fokuserede billeder med de fokuserede. Jeg har filmet om natten, som for eksempel fjerne lys på raffinaderi-

tårne. Jeg har også leget med lyskilder foran mine objektiver i forsøg på at efterligne kunstværker. Jeg vil forklare, hvad de fleste af jer sikkert har bemærket på film. Når man fokuserer på lys, der er uendeligt langt borte, ses de som meget små prikker selvom de er klare. Når man »ikke fokuserer« eller kommer ud af focus ved at dreje på objektivet, bliver lysprirken en stor udtværet rund lyskugle. Hvis det er et klokkeformet elektrisk symbol, sådan som Taco Bell, ændrer det sig fra en lille skarpt afgrænset klokke til en blød udtværet klokke. Hvis man har tre eller fire lys anbragt tæt på hinanden, som punktluskilde, kan de falde sammen og ses som ét lys. Når man så ændrer fokuseringen, så man kommer ud af focus, skilles de ad og bliver til tre eller fire runde udtværede bløde lyskugler, der ofte overlapper hinanden. Har man en del skibe med lanterner i masterne, og med en indbyrdes afstand, så der er plads til garnene, får man en klynge lys på forskellige master, men da der er afstand mellem skibene, er der også afstand mellem lyskilderne. Og når

disse kommer ud af focus, får man en serie adskilte store bløde lyskugler.

Så selvom kameramanden filmde blækspruttefiskerne, om hvilket der i første omgang er betydelig tvivl, ville hans 240 mm objektiv have fanget en lang række store klynger udflydende lyskugler, som ville ses vandret gennem billederne og ikke lodret og bestemt ikke som en stor lyskugle eller klokke. Filmen viser en stor udflydende sløret lysklat, ikke to, tre eller tyve på række, kun én. Og de skarpe billeder viser kun én punktformet lyskilde — ikke mange. Det gør mig ondt hr. Sheaffer, men prøv igen.

Filmanalysen

Ved kongressen i Lyngby i 1980 viste SUFOI nogle sekvenser fra en engelsk TV-udsendelse, hvor der blev vist klip fra New Zealand-filmen. Disse klip virker ikke særlig imponerende — ja, ligner vel i manges øjne noget unyttigt flim-merværk.

Om sit indtryk af filmen, sagde Claus Toksvig (London) i radio-

avisen den 2. januar 1979: »De billeder, jeg så i fjernsynet, viste to slags fænomener: En kugle, der lignede billeder af planeten Jupiter, men som bevægede sig anderledes hurtigt, og en hel serie lysende genstande af form som bajerske pølser bøjet i neonrør,

●
UFO skarpt
focuseret

Seks blækspruttefiskerbåde med
tændte lanterner. I focus.

UFO ude
af focus

Samme seks både, stadig med
tændte lanterner, men ude af focus.

som sprang rundt med en forbløf-fende fart og tilsyneladende uden formål.»

Men i hænderne på en ekspert som Bruce Maccabee viser filmen mere end blot »bajerske pølser bøjet i neonrør«. Herom har SUFOI stillet Maccabee nogle spørgsmål:

SUFOI: »Hvad fortæller computer-analyserne om de filmede objekter?«

Maccabee: »Computer-analyserne viser lysintensitetens variationer, der fortæller om objekternes form. Afbildningerne på filmen var imidlertid for det meste så små og så lysstærke, at der ikke kunne udledes detaljer. Ved hjælp af computer-analyserne var det således kun muligt at finde afbildningernes generelle form.

De hidtil udførte analyser har imidlertid været de mest simple og de billigste. I øvrigt har de hidtidige analyser ikke nødvendiggjort brugen af computer.

Analysen af en filmsekvens (taget umiddelbart efter starten fra Christchurch) antyder, at det filmede havde en elliptisk form vipet lidt opad. Den elliptiske form blev helt tydelig ved hjælp af computeranalysen.»

SUFOI: »Er det filmede »kun« lysfænomener eller er det faste objekter?«

Maccabee: »Filmen registrerer kun lys. Filmen siger derfor intet om lyskildernes »fasthed.«

SUFOI: »Hvor mange forskellige objekter blev filmet?«

Maccabee: »Det er vanskeligt at sige. På størstedelen af filmen er der kun filmet ét ukendt lys ad gangen. Der er imidlertid en filmsekvens taget medens flyet fløj sydpå og befandt sig syd for Kaikoura, der ser ud til at vise ikke mindre end 3 eller 4 meget svage lys, der blinker og muligvis bevæger sig. Disse afbildninger er imidlertid meget utydelige, og det vil kræve en meget raffineret billedanalyse at få mere at vide om disse lys.

Da flyet fløj nordpå, filmede kameramanden et svagt orangegult lys under de første 20 minutter efter at flyet havde forladt Christchurch. Senere, da flyet nærmede sig Cape Campbell, filmede kameramanden også et enligt lys. Dette lys så ud til at bevæge sig lynhurtigt rundt i en elliptisk bane og til at skifte fra en stærk hvid farve til svag rød og orange.

Det kan have været det samme lys, som blev set nær Christchurch ... men, igen, måske var det eller måske var det det ikke.

Et af de klareste billeder af Christchurch-UFOet, taget af David Crocket kort efter at flyet havde forladt Christchurch.

På baggrund af de mundtlige udsagn fra piloten, andenpiloten og journalisten (Fogarty, der indtalte sine indtryk på bånd om bord på flyet), har jeg konkluderet, at på sydturen så de sandsynligvis 3 eller 4 forskellige lyskilder, og på nordturen sandsynligvis 2.

På nordturen, nær Cape Campbell, husker andenpiloten at han så 2 kraftigt lysende »orange« lys magen til det enlige lys, han så nær Christchurch. Han så disse 2 lys samtidig. Fogarty og Dennis Grant så ligeledes adskillige lys nær Cape Campbell.«

På filmstrimlen med de sensationelle og omdiskuterede optagelser af Christchurch-uføet er der netop ét billede, der viser en løkkeformet afbildning. Billedet før og billedet efter dette billede, som har fået betegnelsen N-1766, viser derimod en lysprik. Hvad er årsagen til denne løkkeformede afbildning?

Maccabee og Richard F. Haines har undersøgt sagen nærmere. Maccabee har konstateret, at det ikke skyldes en fejl ved kameraet, og han mener, at løkken kan være forekommet ved, at Crockett har stødt kameralinsen ind mod vinduet, så kameraet er blevet rystet. Men ifølge Crockett har han ikke på noget tidspunkt stødt kameraet mod noget, så Maccabee lader stadig spørgsmålet være åbent.

Richard Haines har ved hjælp af et mindre og lettere kamera om bord i et lettere fly end et Argosy-transportfly prøvet at fabrikere et billede magen til N-1766 ved at ryste kameraet med vilje. Men Haines var trods alle anstrengelser ikke i stand til at fabrikere noget, der blot mindede om et løkkeformet lys. Han mener derfor, at den løkkeformede afbildning godt kan skyldes, at den punktformede lyskilde har udført en løkkeformet bevægelse på de 0.044 sekunder, som eksponeringen af dette billede varede.

Hvis man antager, at lyskilden udførte denne løkkeformede bevægelse, og går ud fra at afstanden til lyskilden svarer til afstanden til radarmålet opfanget af flyets radar i omkring 18 kilometers afstand, så er det muligt at sætte tal på

lyskildens bevægelse. Maccabee har regnet ud, at den løkkeformede bane er 740 meter lang (i en afstand på 18 km fra flyet). Lyskildens gennemsnitshastighed rundt i løkken har været 16.770 m/s, hvilket svarer til 60.372 km/t. Accelerationen i løkkens top har været 6.3×10^6 m/sek.², hvilket svarer til omkring 640.000 g, dvs. 640.000 gange tyngdeaccelerationen ved jordoverfladen.

Hvis lyskilden har været tættere ved flyet, bliver de ovenstående tal naturligvis noget mindre.

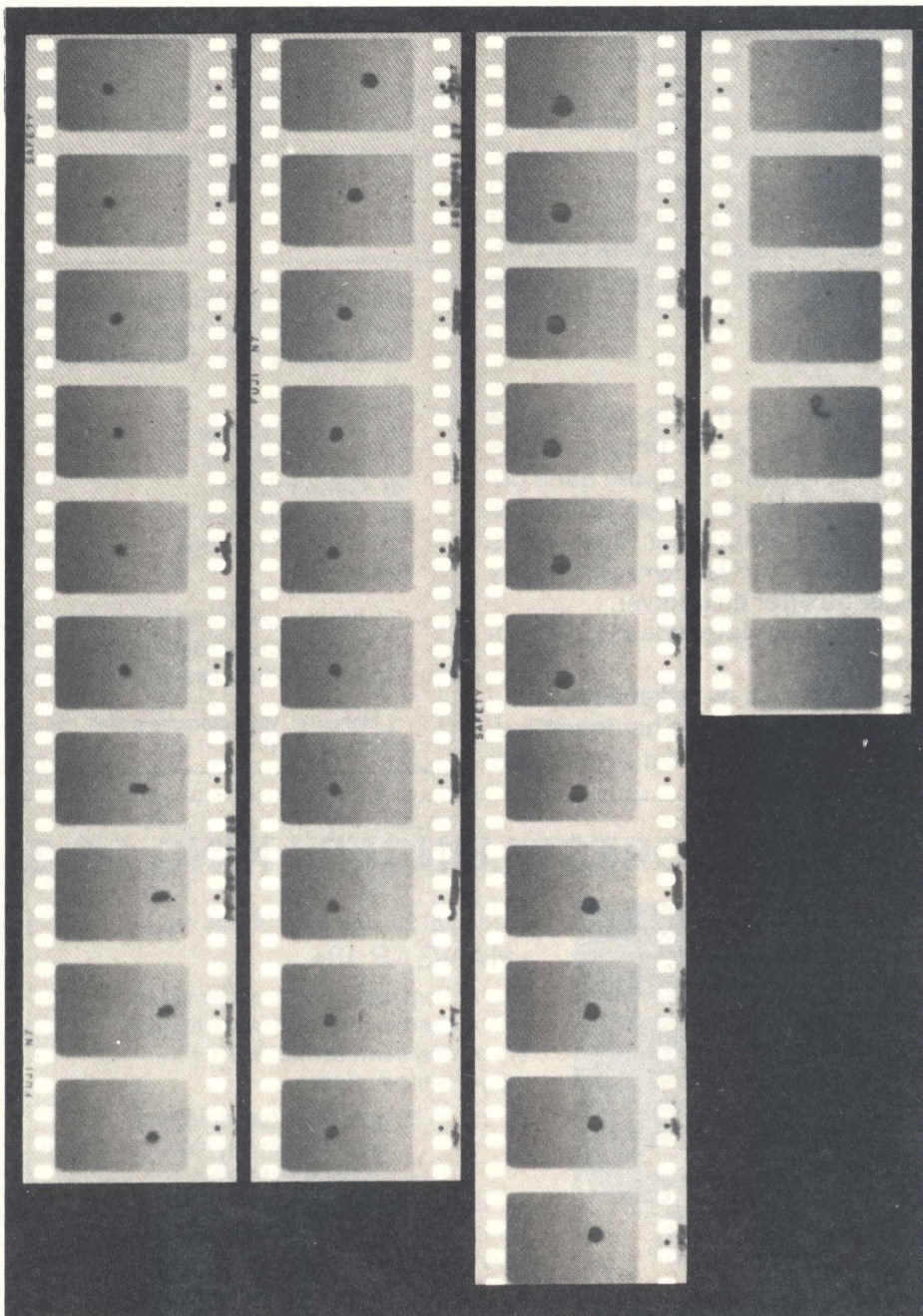
Maccabees beregninger og analyser viser, at lyskilden (Christchurch-uføet) er elliptisk med en

omtrentlig bredde på 22 meter og en højde på 15 meter.

Af de 16.440 enkeltbilleder på filmen, som David Crockett tog den begivenhedsrige nat mellem den 30. og 31. december 1978, viser de 4.500 uidentificerede lys.

De spændende observationer har selvfølgelig haft betydning for de implicerede personers holdning til UFO-problematikken. Kameramand David Crockett har bl.a. holdt foredrag i USA om filmen, og diskutere filmen med mange ufologer.

Kaptajn Bill Startup har sammen med journalisten Neil Illingworth skrevet en bog om de mange ob-

Her ses en del af filmstrimlen med optagelserne af Christchurch-UFOet. Bemærk den løkkeformede afbildning på den korte filmstrimmel. Har det ukendte objekt foretaget et lynhurtigt loop, eller skyldes afbildningen noget helt andet?

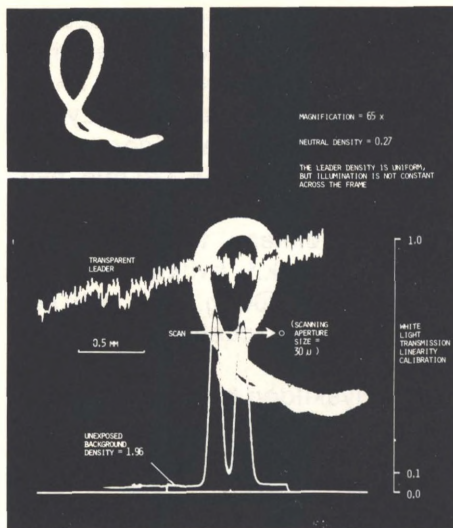
servationer i New Zealand. Flere af dem har ikke tidligere været offentliggjort. Startups egen øjenvidneberetning om hvad der skete den 30.-31. december er, selvom den selvfølgelig er oplevet gennem Startups øjne, meget nøgtern og bygger i høj grad på Maccabees undersøgelser, ligesom gennemgangen af de andre observationer også bærer præg af, at Startup har bestræbt sig på at præsentere alle data så nøjagtigt som muligt. Ifølge Maccabee er der et par mindre fejl i Startups afsnit om filmanalysen, men disse småfejl vil blive rettet i en eventuel ny udgave af »The Kaikoura UFOs«.

Journalisten Quentin Fogarty er det gået mindre godt. Han er stadig genstand for latterliggørelse. Fogarty beskyldes for at have opfundet hele historien for at tjene penge. En taxa-chauffør spurgte Fogarty's hustru, om hendes mand »stadig var skør«, og en journalist ringede til Fogarty for at få bekræftet et rygte om, at Fogarty havde været i USA for at få psykiatrisk behandling.

Fogarty har kvittet sit job på »Channel O« og har brugt 6 måneder til at skrive en bog om hans oplevelse af, hvad der skete hin december nat. Bogen har titlen »Let's Hope They're Friendly«, og Fogarty søger nu efter en udgiver.

Fogarty har følgende råd til UFO-vidner:

»Hold jer fra nyhedsmedierne . . . de misforstår det; de har ingen mulighed for at forstå det rigtigt, selv

Mikrodensitometermåling (måling af lysintensiteten) af filmbilledet med det løkkeformede lys.

ikke hvis de ville. Det er lige som om, det ikke er . . . noget der kan oversættes . . . af nogen.«

Kilder:

- 1) »UFO'er over New Zealand«, Kim Møller Hansen, SUFOI, 1980.
- 2) »The Kaikoura UFOs«, Capt. Bill Startup with Neil Illingworth, Hodder and Stoughton, Auckland London Sydney, 1980.
- 3) »The UFO Verdict. Examining The Evidence«, Robert Sheaffer, Prometheus Books, New York, 1980.
- 4) »The Encyclopedia of UFOs«, Ronald D. Story, Doubleday, New York, 1980.
- 5) »Technical Analysis of the New Zealand UFO Film: The Ampersand Image«, Bruce S. Maccabee.
- 6) »Comments On Selected Aspects of the New Zealand UFO Case of Dec. 31, 1978«, Richard F. Haines.
- 7) Frontiers of Science, vol. II, no. 6, Sept-Oct., 1980.
- 8) UFO Research Australia Newsletter, vol. 1, no. 1, 1980 og vol 2, no. 6, 1981.
- 9) APRO Bulletin, vol. 29, no. 11. Oversat af Flemming Rasmussen.
- 10) TV WEEK, May 19., 1979.
- 11) Personlig korrespondance. Bruce Maccabee/Kim Møller Hansen. 1982.

Nedenstående videnskabsmænd har set den originale film og undersøgt det øvrige materiale om hændelserne ved New Zealand og er ikke i stand til at give en forklaring på observationerne.

Neil Davis
dr. Richard Haines
dr. J. Allen Hynek
dr. Gilbert Levin
dr. Peter Sturrock
dr. Bruce Maccabee
elektronik.

Specialist i elektronik
Specialist i optisk fysik.
Astronom
Biofysiker.
Specialist i plasma-fysik.
Specialist i optisk fysik og

En gruppe på fire videnskabsmænd i Palo Alto, Californien.*)
En radarekspert, der arbejder for et firma i Northern Virginia.*)
Adskillige videnskabsmænd i den amerikanske flåde.*)

*) Mange af videnskabsmændene har ønsket at forblive anonyme af hensyn til deres ansættelsesforhold.

SÆRFORESTILLINGER I KINO 1-2-3, SKANDERBORG

Lørdag d. 23. oktober 1982 kl. 14:

»HANGAR 18«

Ved ankomsten kl. 14 kan der købes lækre sandwiches, rød- eller hvidvin, øl og vand samt te eller kaffe til meget billige priser.

Kl. ca. 14.30 holdes et foredrag om

bl.a. J. Allen Hyneks »fortielsesteori«.

Kl. 15.15: 30 min. pause.

Kl. 15.45: Filmen HANGAR 18.

Kl. 17.30: Afslutning.

Entré: kr. 25,- for både foredrag og film. Billetter skal forudbestilles på KINOs billetkontor 06-52 03 84 senest 21. okt.

Lørdag d. 20. november 1982 kl. 14:

»GÅDEN OM KASPAR HAUSER«

Samme skema som foregående film.

Kl. 14.00: Ankomst, mad og drikke.

Kl. 14.30: Foredrag.

Kl. 15.15: 30 min. pause.

Kl. 15.45: Filmen GÅDEN OM KASPAR HAUSER.

Kl. 17.35: Afslutning.

Entré: kr. 25,- for både foredrag og film. Billetter skal forudbestilles på KINOs billetkontor 06-52 03 84 senest 18. nov.

En vej i labyrinten

Af John Prytz

Et forsøg på at indkredse UFO-gåden: En filosofi baseret på Clarkes tredje lov

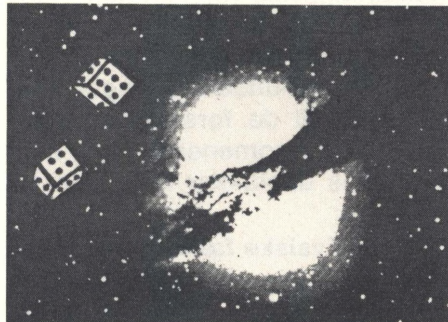
»Gud spiller ikke terninger med universet«, udtalte dr. Einstein. Det vil sige, at universet er fuldt forståeligt, hvis man får tid, penge, indsats, arbejdskraft, ressourcer og viden at bygge på, og en rationel metodik m.m.

En grundlæggende filosofi om UFO-fænomenerne (hvis ingen andens, så min) er, at UFOerne ikke spiller terninger med os.« De er ikke én ting i går, noget andet i dag og noget helt tredje i morgen. Med andre ord: UFOerne er forståelige. Der er en løsning. Der *må* være en løsning, som ved den endelige analyse forklarer alle UFO-fænomenets forskellige aspekter.

Mange UFOloger har bestemte meninger (og endog en fast tro) om, hvad løsningen er, men disse meninger kan være så forskellige som nat og dag. Ingen ved rigtigt noget — endnu. Men bare fordi vi endnu ikke ved det, betyder det ikke, at vi aldrig skal få det at vide. Indtil det positive bevis kommer os i hænde, vil UFO-problemet imidlertid fortsætte med at stille vore ræsonnerende evner på prøve til den yderste grænse. Hvordan vi nærmer os problemet er derfor af største betydning, hvis de næste 35 år skal blive mere frugtbare (og mindre frustrerende) end de foregående 35).

Det eneste punkt, alle UFOloger sikkert kan enes om, er, at UFO-problemet eksisterer. Skønt alle veje fører til Rom, fører kun én

vej (eller måske skulle jeg sige forhindringsbane?) til løsningen på UFO-gåden. Lige så mange mulige veje, som der er UFOloger, er blevet gennemtravlet for at finde en løsning; de fleste endte dog blindt, og sandsynligvis er alle indtil dato endt blindt. Jeg vil dog antage, at mindst én UFOlog er på rette spor. Hvem af dem det er, er selvfølgelig et andet spørgsmål; dermed mener jeg, at hvilke

»Gud spiller ikke terninger med Universet!«

spor der fører til blindgyder og hvilke til rette løsninger, kan man ikke vide på forhånd. Denne situation kan bedst sammenlignes med det at blive konfronteret med en yderst kompliceret labyrint, der ikke er skabt af os.

Det centrale i problemet er altså:

Hvad gør man, når man bliver konfronteret med en labyrint? Det er tidsspilde at vandre uden mål og med. Den bedste måde er at vælge en metodik, holde sig til den, bygge på den og efterlade et veldefineret spor, så en gentagelse undgås og også således at de enkelte trin kan spores tilbage, hvis det er nødvendigt. I UFOlogien betyder dette at samle data (som vi nu har masser af), der

definerer labyrinten, og så stille spørgsmål om de data (hvad betyder det hele?), som kan angive veje mod løsningen. Når svarene på spørgsmålene forklarer alle data, er vi meget tæt på labyrintens midte!

Jeg har ofte spekuleret på, om vi som begyndere i det hele taget stiller de rigtige spørgsmål. I rækken af spørgsmål med »hvem, hvad, hvor, hvornår og hvorfor«, synes »hvad« altid at blive stillet først i form af »hvad er UFOer?«, og de andre udgår fra svaret på det. Når nogen får de samlede data, spørger de for eksempel: »Hvad er UFOer?« (tidsmaskiner). »Hvem styrer dem?« (mennesker fra fremtiden). »Hvor er de fra?« (en fremtidig Jord). »Hvor tager de hen?« (til en fortidig Jord). »Hvor kommer de fra?« (fremtiden). »Hvornår ankommer de?« (fortiden (for dem) eller nutiden (for os)). »Hvorfor kommer de?« (historisk undersøgelse). »Hvorfor vælge juni 1947 til at ankomme med stor styrke?« (interessant historisk periode). »Hvorfor finde på forskellige fremtrædelsesformer?« (undgå kulturchock). »Hvorfor komme i »bølger?« og »Hvorfor Mænd i Sort?« (MIS) og »Hvorfor dit og hvorfor dat?« Hvis »svaret« på det oprindelige »hvad«-spørgsmål er forkert, ender man selvfølgelig før eller siden i en blindgyde.

Jeg vil hellere begynde med et »hvorfor«-spørgsmål fremfor et »hvad«. Mit »hvorfor«-spørgsmål er: »Hvorfor (er der) overhovedet UFOer?«

UFOer har altid eksisteret på en eller anden måde, et eller andet sted, for en eller anden, eller for

en eller anden kultur, og er altid forklaret med »hvad« (guder, ETI, hemmelige våben, spøgelse, rejssende i tid o.s.v.) Derfor, hvis UFOer ikke eksisterede, hvis alle »hvad«-spørgsmålene er forkerte, hvis der ikke er nogen guder, ETI'er, hemmelige våben, spøgelse, rejssende i tid o.s.v., hvis UFOer ikke har noget med virkeligheden at gøre, betyder det så, at man har fundet på dem? Hvis det er tilfældet, har alle folkeslag gennem alle tider fundet på dem!

Tror vi således på UFOer (eller flyvende tallerkener, flyvende vogne, ildsprudende drager o.s.v.), fordi de eksisterer i fysisk og endog »håndgribelig« forstand (som maskiner etc.), eller eksisterer de, fordi vi tror på dem (eller faktisk trænger til at tro på dem) ud fra et eller andet behov (psykologisk, socialt, religiøst), eller af begge årsager? Dette giver fire mulige udgangspunkter:

1. UFOerne eksisterer på en fysisk og »håndgribelig« måde og er den eneste stimulus (årsag) til de indsamlede data.
2. UFO-fænomenet eksisterer på en fysisk og håndgribelig måde, men billedet forvirres yderligere på grund af forekomsten af psykiske, religiøse, sociologiske og psykologiske fænomener, som er uløseligt knyttet til de behov, der får os til at fungere som mennesker. Med andre ord en uvedkommende, maskerende effekt — et »signal-støj« problem. Vi har måske et behov for at tro på UFOer (eller mysterier), og universet forsyner os rigeligt med fysiske såvel som »håndgribelige« mysterier.
3. UFO-fænomenet eksisterer kun, fordi vi har behov for at tro på mysterier, og er udelukkende et produkt af psykiske, religiøse, psykologiske og sociologiske fænomener.
4. Skønt UFOer bidrager som et incitament til alt det, der er nævnt ovenfor, er de i det fjerde tilfælde 100% naturlige fænomener (som kan være fysiske), men ikke »håndgribelige«. Fænomenerne ville heller ikke være mindre virkelige, selv hvis menneskene ikke eksisterede til at opfatte

dem. Her skal vi nok medtage naturlige fænomener, som »reagerer« på følger af menneskehedens tekniske kunnen (d.v.s. projektører, der genspejles af skyer, o.s.v.). Der er således ikke noget UFO-problem, undtagen et mangelfuldt kendskab til naturlige fænomener og/eller menneskelig opfattelsesevne.

Historien giver ikke noget svar på, hvad der er hvad. Så vi kan ikke engang besvare vort indledende »hvorfor« spørgsmål. Hvis vi kunne, ville vi være meget nærmere ved at kunne spørge og svare på »hvem er de?« med meget større sikkerhed. Imidlertid kan de fire mulige »hvorfor« findes der UFOer«-udgangspunkter sammenfattes i tre generelle »hvad er UFOer«-svar, af hvilke det ene skulle ligge i hjertet af labyrinten.

De tre »hvad« er: 1. fysiske fænomener. 2. mentale fænomener. 3. tekniske fænomener.

Imidlertid er vore fire »hvorfor«-udgangspunkter for løsning af gåden, der giver tre generelle og indledningsvise veje, en faktor der er tre gange så kompliceret, da hvert »hvad« kan deles tre gange. De ni »hvad«-underafdelinger eller »årsager« til de forskellige facetter i UFO-fænomenerne, som ikke indbyrdes udelukker hinanden, er følgende:

A. Fysiske fænomener

1. Naturlige og almindelige fænomener (Venus, luftspejlinger, o.s.v.).
2. Naturlige og sjældne fænomener (kuglelyn o.s.v.)
3. Kunstige, men menneskeskabte fænomener (nødblus, satellitter o.s.v.)

B. Mentale fænomener

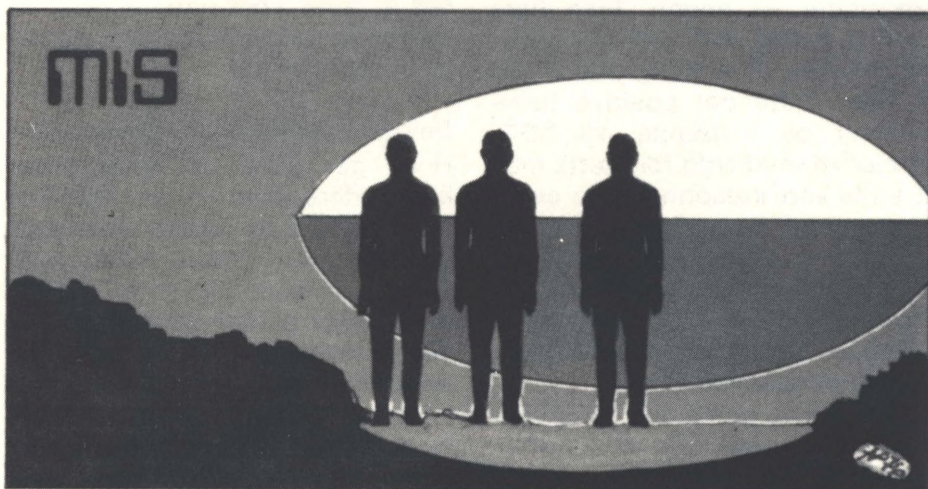
4. Vrangforestillinger, »under påvirkning af«, svindelnumre, bedrag, påfund.
5. Psykologiske og/eller sociologiske fænomener.
6. Psykiske og/eller religiøse fænomener.

C. Teknologiske fænomener

7. Jordiske »hemmelige våben« i nuværende teknologi.
8. Parallelle og/eller andre tiders universers teknologi.
9. Ikke-jordisk teknologi.

Jeg foreslår, at ét af de ovenfor nævnte ni »hvad« er inderst i labyrinten, skønt afgrænsningen mellem de 9 punkter måske er mindre end 100%. Hvert af de ni »hvad'er« har mindst én topkandidat, og alle har forskellig styrke og svagthed, når de indsamlede data skal forklares logisk. Det er imidlertid i sig selv et spor! Det antyder noget »fremmedartet«.

Hvordan skal man da vælge mellem de fire »hvorfor«, de tre generelle »hvad« og mere nøjagtigt de ni specifikke punkter? Hvilken vej i labyrinten er den mest logiske, i hvert tilfælde til et første forsøg? Der er to generelle filosofier, faktisk fuldstændig modsatte filosofier, som man kan bruge som indledende metodik. Det er: 1. *Occams ragekniv*: Den regel, at man ikke bør anvende flere antagelser eller »hvis'er« end højst nødvendigt. Antagelser og spekulationer, der er nødvendige for at forklare dataene, holdes på et minimum. Hvis to eller flere »hvad'er« kan forklare alle data, så er forklaringen med de færreste antagelser højst sandsynlig den rigtige forklaring. *Enkelthed råder!*

»MIS = Mænd i sørt!«

2. *Arthur C. Clarkes Tredje Lov:* »Enhver tilstrækkelig avanceret teknologi er ikke til at skelne fra magi«. Ordet »magi« antyder besynderlighed. *Besynderligheden råder!*

UFO-fænomenerne er ikke simple! De udviser en høj besynderlighedsgrad!

Besynderlighed i »virkning« (data) kræver besynderlighed i »årsag« eller i »hvorfor og hvad«. Jo større besynderlighed i virkningen, desto større behov for besynderlighed i årsagen.

Indtil i dag har de, som anvender Ockhams ragekniv over for UFO-problemet, taget fejl. Formlen med enkelhed peger direkte på de »hvorfor og hvad«'er, vi bedst forstår, som generelt er min kategori A, »fysiske fænomener«. Ingen kategori har dog været mere umulig til at forklare den hårde kerne af UFO-observationer end den med »fysiske fænomener«, især på grund af den høje grad af besynderlighed, sådanne UFO-rapporter antyder. Altså vil jeg opgive Ockhams (hvilket er stik imod alt hvad jeg har lært) og vælge at bruge Clarkes filosofi.

For at sætte Clarkes Tredje Lov i rette perspektiv vil jeg begynde med en analogi. Hvordan ville en indfødt australier for 1000 år siden forklare nogle af vore moderne teknologiske undere for en fra sin egen stamme, hvis han så et? F.eks. et fjernsynsapparat, en skrivemaskine, elektrisk lys, en flyvemaskine, en computer o.s.v.? Ville en telefon være magi? Ville en un-

dervandsbåd være et havuhyre? Ville en raket være en Gud? Ville det at tage LSD, hvis psykologiske virkninger er kendt for os, være en psykisk-religiøs oplevelse af største betydning?

Antager vi, at analogien holder stik, at vi måske nu (og i en lang tid i fortiden) er i en lignende situation, hvad angår UFO-fænomenet (hvad det så end er), hvor står vi så nu? Måske ved en vej til hjertet af UFO-labyrinten? For at besvare det, må vi se på, hvilket »hvad« der har den højeste besynderlighedsgrad, for kun den største besynderlighed er forenelig med Clarkes Tredje Lov under forudsætning af en passende metodik.

Hvilken enkelt teori om UFO-fænomenet gør bedst rede for fænomenet i dets helhed? Min — indrømmet — fremgangsmåde går ud på at tage hvert af de ovenfor nævnte »hvorfor og hvad« og opstille dem efter så mange facetter af UFO-billedet (»virkningerne«) som jeg kan komme i tanke om. »Virkningerne« (eller fremtrædelsesformerne) opdeles i tre generelle underafdelinger:

1. *Interne Variabler* — de som må eller kan eksistere uafhængigt af vidner, og hvor data kan opnås under de rette omstændigheder, f.eks. de fysiske træk ved UFOer (form, farve, lyd, englehår o.s.v.) deres besætning (typer af) og deres opførsel.

2. *Interne/Eksterne Variabler* — data som eksisterer enten på grund af UFOernes natur (interne variab-

ler), fremkomst af eksterne variabler (vidner) eller begge. Det er ikke altid muligt at få en klar skillelinie mellem det observerede og observatøren. Eksempler inkluderer ting som statistiske tendenser, historiske tendenser o.s.v.

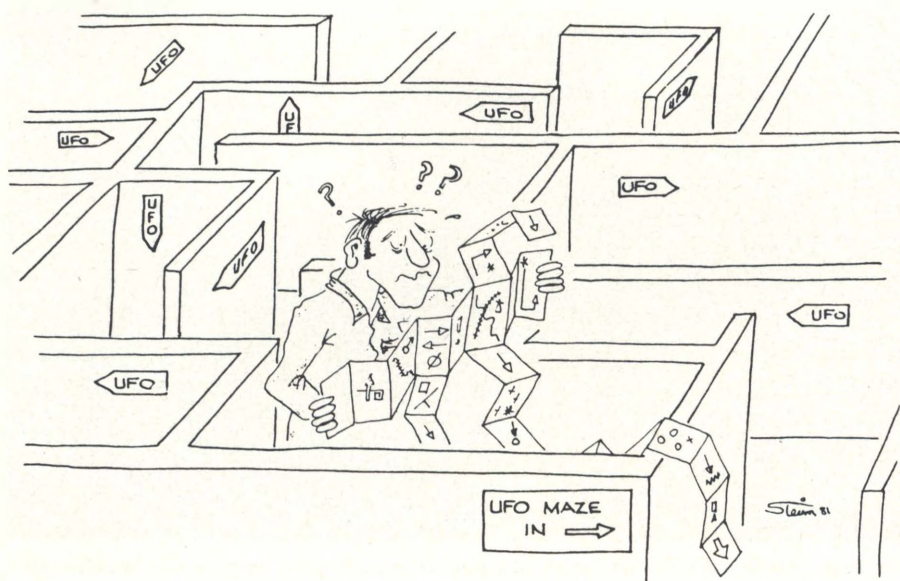
3. *Eksterne Variabler* — Data, der faktisk er opnået tilfældigt. Funktioner som tid, afstand og sted kan forandre data, hvor det menneskelige element kommer ind, iberegnet sådan noget som en regerings interesse i UFOer, observationstyper, vidnetyper o.s.v.

Men for at gøre en lang historie kort, og uden hensyn til hvilke kategorier facetterne af UFO-fænomenerne placeres i, er det totale antal »virkninger«, jeg med mine »årsager« (»hvorfor og hvad«) forsøger at forklare, 37.

»Årsag«/»virkning«-kategorierne overføres til en skala, der går fra 1 til 5, hvor 1 repræsenterer en højst usandsynlig »årsag« til den givne »virkning«, 2 er usandsynlig, 3 er mulig, 4 er sandsynlig og 5 højst sandsynlig efter min mening i dette tankeeksperiment. Ved at opsummere totalmassen kommer jeg til et tal, som jeg, det store antal træk taget i betragtning, mener repræsenterer et rimeligt billede af, hvilket »hvad« der bedst forklarer UFOerne.

Eftersom »besynderlighed« kan forklare en facet, som ellers ikke kunne forklares, repræsenterer den endelige sum et direkte udtryk for »graden« af »besynderlighed«. Dette gøres uden at det er bestemt på forhånd; men uden at gå ind på sider med statistiske data med ordning af under-under-inddelinger i under-inddelinger i rækker af inddelinger (med hensyn til »virkningerne«) har læseren ingen mulighed for at bekræfte dette.

Idet jeg går ud fra, at jeg vil blive troet på mit ord, rangerede en rent fysisk forklaring (A) lavest (290 points), en mental forklaring (B) indtog den midterste plads (348 points) og en teknologisk forklaring (C) nåede 436 points eller højere. Imidlertid er billedet indenfor de ni »hvad'er« noget mere præcist. Fra de laveste til de højeste, rangerede de således: kunstige fænomener, men lavet af mennesker (85), naturlige og almindelige fænomener (91), jordiske »himmelige våben« i nutidens tek-

nologi (104), psykologiske og/eller sociologiske fænomener (106), naturlige og sjældne fænomener (114), synsbedrag o.s.v. (115), psykiske og/eller religiøse fænomener (127), teknologi fra parallelle og/eller andre tider/universer (162), ikke jordisk teknologi (177). Det mindste antal points, der kunne scores, var 37, det højeste 185.

Det, denne lille personlige opgave antyder, er selvfølgelig ikke mere, end det der hele tiden har været formodning om, selv om vi kun »havde det på fornemmeren«. Det vil sige: »Alt, hvad jeg er stødt på, bekræfter mig stadig i min påstand om, at UFOer er fartøjer af fast form, fløjet af operatører af kød og blod. Jeg tror, at det kun er det avancerede element af teknologi, der synes at give dem deres overnaturlige eller spøgelsesagtige kvaliteter«. *)

Selvfølgelig, for dem, som har sympati for en mental forklaring, ligger det »besynderligste« på den psykiske og/eller religiøse vej; for tilhængere af den fysiske teori ligger den højeste besynderlighedsgrad indenfor naturlige, men sjældne fænomener. Hvad mig selv angår har teorien om ikke-jordisk teknologi den højeste besynderlighedsgradsværdi. Dette kræver yderligere forklaring.

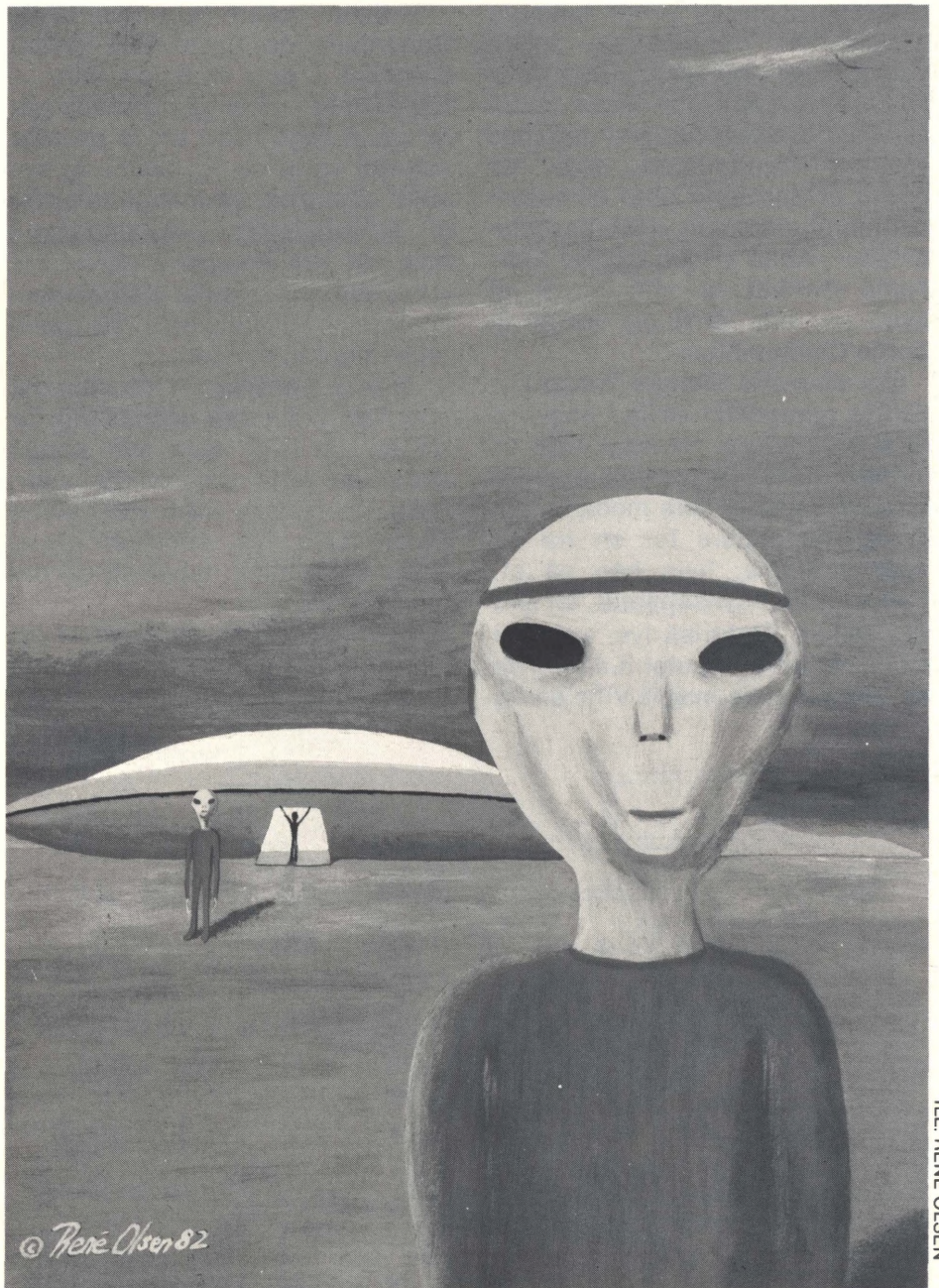
Men først lidt om besynderlighedsværdien hos den nærmeste rival, teknologi fra parallelle og/eller andre tider/universer. Tydeligvis må enhver teknologi, der har evnen til at passere gennem tids- og/eller dimensionelle barrierer, være meget, meget avanceret og følgelig udvise en høj »besynderlighed«, og behøver ikke blive yderligere uddybet her. Kun den mulige jordiske bestandel er dog her taget i betragtning som f.eks. mennesker, der kommer fra en fremtid eller en parallel Jord. Alle ikke-jordiske aspekter er blevet slået sammen i »hvad«-kategorien: ikke-jordiske teknologi. »Hvad«-kategorien: »parallelle og/eller alternative tider/universer« vakler i forhold til »ikke-jordisk teknologi«, når vi har at gøre med rapporter om UFOnauter, der virker menneskelignende (humanoider) og ikke

i almindelighed menneskelige. Bortset fra dette, er de to alen ud af ét stykke.

Ville en ikke-jordisk teknologi virkelig være avanceret nok til at fremvise den høje grad af besynderlighed, der forbindes med UFOer? Den nylige oversvømmelse med science fiction, der især vises som film på fjernsyn eller i biografen, har forstærket det chauvinistiske (jord-centrerede) synspunkt om, hvad ETI (ikke-jordiske intelligensvæsener) kan være. De fremmede, der er fremstillet af Hollywood, ligner os meget og er meget lidt »besynderlige«, undtagen måske i udseende, som er en meget overfladisk afvigelse. Den fremmede er næsten som os hvad angår

teknologi, opførsel o.s.v., og er således forståelig. Vi kan forestille os selv uden fremtidschok i miljøet i »Alien«, »Star Trek«, »Battlestar Galactica«, »Stjernekrigen«, »Buck Rogers« og endog i »Nærkontakt af Tredie Grad«. Dog ville disse møder ikke være typiske eller blot sandsynlige eksempler på forbindelser mellem mennesker og fremmede.

Filmen »2001, en Rumodysse« var på den anden side meget anderledes. Der var ingen mulig referenceramme til at identificere sig med den ikke-jordiske teknologi, der blev præsenteret i denne film. De fremmede var for avancerede i forhold til os, og det er den slags A.C. Clarke (og jeg) mener med

ILL: RENÉ OLSEN

Tyder rapporterne om UFO-nauter på ikke-jordisk teknologi? - fra parallelle og/eller alternative tider/universer?

*) Paget, Peter: The Welsh Triangle. Panther Books, Granada Publishing Limited, London 1979, side 168.

»avanceret teknologi«. Jeg har en formodning om, at ETI er meget nærmere det begreb, der blev vist i »2001« end i nogen anden science fiction film, der er blevet vist på lærred eller er blevet planlagt.

Hvordan kan nogen ETI være så avanceret? Hvor stor er egentlig chancen for, at ETI (i gennemsnit) kun er så avanceret som — eller kun lidt mere (de foretager jo interstellare rejser) end — vi, og følgelig kun udviser en ringe grad af »besynderlighed«? Næsten null!

Tænk på det tekniske stade mennesket var på for en million år siden i forhold til i dag — springet er enormt og ufatteligt! Vor nuværende teknologi ville virkelig være »magi« set fra vor forfædres, huleboernes, synspunkt. Hvordan vil vor teknologi være om en million år i forhold til vor nuværende teknologi? Sandsynligvis ville den samme gradforskelle gælde. Hvis vi skulle rejse en million år ud i fremtiden, ville vi blive konfronteret med en høj grad af »besynderlighed« eller faktisk magi.

Men i kosmisk målestok er en million år kun 0,01% af universets alder, og heri er endda ikke medregnet fra fire til ti milliarder år med den første kosmiske udvikling (dannelse af galakser, stjerner, planeter, tunge grundstoffer o.s.v.) forinden!

Hvis UFOer repræsenterer ETI, så kan denne ETI ikke repræsentere en teknologi, der er lig med eller endda mindre. Den må være større. Hvor meget større?

Chancerne for at to ETI civilisationer skulle være inden for 1000 år fra hinanden (når man bare tænker på vor egen galakse) er 50/50. Forudsat at vor galakse er ti milliarder år gammel (efter den første kosmiske udvikling), og at der skulle være ca. 1 million civilisationer inden for galaksen (hvilket er et gennemsnitsskøn fra dem, der giver sig af med at beregne sådanne antal), ville hver civilisation (i tid) ligge ca. 1000 år fra enhver anden civilisation til begge sider. Forudsat at vor teknologi virkelig kun daterer sig fra den industrielle revolution, må vi være den nyeste teknologi her i galaksen. De civilisationer, der er nærmest os (udtrykt i tid, ikke afstand), ville være ca. 1000 år foran os og 1000 år bagefter os. End-

videre ville chancerne for, at den civilisation, der er nærmest os i tid, også ville være os nærmest i afstand, være meget minimale. Selv, hvis den var det (og derfor den, der mest sandsynligt stod bag UFO-fænomenerne) ville en teknologi, der var 1000 år foran vor egennuværende teknologi, være ligesom vor nuværende teknologi for de indfødte for 1000 år siden, og endog mere, da teknologiske fremskridt synes at være eksponentielle (nærmest: at accelerere hele tiden) Og vi kender ingen universel grænse, der ville antyde, at en sådan eksponentiel vækst nogen sinde vil sætte farten ned eller flade ud. Med andre ord: *Magi!*

Hvis vi altså antager, at UFOer er én (af muligvis mange) manifestationer af en *virkelig avanceret ETI*, kan vi forklare næsten enhver side af UFO-»besynderligheder«. Skønt »2001« er mere outreret, er den måske meget nærmere virkeligheden end »Nærkontakt af Tredie Grad«. Hvordan man kan bevise det er selvfølgelig en anden sag, som måske kan være en håbløs opgave, når vi er afhængige af vore egne ressourcer i kommende år, årtier eller endog årtusinder.

Jeg kan næsten høre protestråbene! Noget, der forklarer alt, forklarer ingenting! Selvfølgelig er brugen af Clarkes Tredje Lov på en måde »et kompromis«, en let løsning hvor næsten alting let kan affærdiges som »avanceret teknologi«, både overtrædelse af kendte fysiske love, religiøse mirakler, psykiske fænomener, uforklarlig adfærd o.s.v. Naturligvis gør religion det samme, og folk, der tror på Gud, gør det samme, når de bliver spurgt om bibelske absurditeter. Et belejligt svar er en trækken på skuldrene og et »Guds veje er uransagelige«! Der er imidlertid ikke i noget af disse to tilfælde nogen grund til at tvivle på gyldigheden af muligheden.

Hvilket mål tjener alt dette? Jeg har ikke så meget afsløret en fornuftig vej til UFO-labyrinten, som jeg direkte har ryddet en!

Selvfølgelig kan labyrinten være så kompleks, at jeg — kun tror, jeg er kommet til kernen, men jeg mener, at løsningen er så enkel. Naturligvis ikke så enkel som Occams ragekniv (hvis 95% af UFO-

observationerne viser sig at være identificerede. Kan de resterende 5% ikke antages at rumme noget mere komplekst end det, der forklarede de første 95%), men enkel nok til at kunne forklare den hårde kerne med »avanceret teknologi«, hvor »avanceret« er lige, hvad der behøves for at forklare alt.

UFO-billedet i dag er blevet endnu mere forvirret, som tiden er gået. Hver gang en »enkel« teori er blevet præsenteret som forklaring på UFO-fænomenerne, sker der noget, der får vognen til at vælte! Så er det tilbage til tegneboardsstadiet, hvilket resulterer i endnu mere udspekulerede teorier, som vokser sig stadig mere komplekse. Så min filosofi/metodik har været at gå tilbage til begyndelsen og derfra at nå frem til en generel teori, som passer bedst til fænomenerne. Det viste sig at ligge i området med »avanceret teknologi«, som kunne være ikke-jordisk, selv om der er næsten lige så store muligheder for alternative former for »avanceret teknologi« såsom tids- og/eller dimensionelle rejser.

Billedet er for forvirrende nu. En kerne må ligge i hjertet af mysteriet (som jeg tror er teknologi i en eller anden form). Det er nødvendigt at indkredse denne kerne. Denne artikel har måske været en af måderne at gøre det på.

Kilde:

UFO Research Australia Newsletter
Januar-Februar 1981

Oversættelse: Birgit Sandø

Se også: UFO-NYT nr. 4/1981 s. 3,
UFO-NYT nr. 3/1077 s. 91-94, UFO-NYT
nr. 3/1978 s. 95-98, UFO-NYT nr. 1/
1980 s. 30-33.

ufo-nyt

et abonnement værd

**HUSK
SUFOIs
STØTTEFOND**

Giro: 9 11 77 25

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Af organisation er du kommet... Til organisation skal du blive...

Den engelske UFO-scene er i stadig udvikling. Nu er der oprettet en helt ny gruppe ved navn »Organisation for Scientific Evaluation of Aerial Phenomena«, OSEAP (Organisationen for videnskabelig vurdering af himmelfænomener).

Det er ikke helt ukendte personer, der står bag denne nye gruppe, idet det blandt andet er gruppen Federation of UFO Research (FUFOR), der hidtil har udgivet bladet »UFO Insight«. Denne gruppe havde i øvrigt 3 repræsentanter på SUFOI's kongres i 1980. Derudover består den nye gruppe af Anthony Pace fra BUFORA — der bl.a. har været medredaktør på det agtværdige »Journal of Transient Aerial Phenomena« — samt MAPIT-gruppen. Som følge heraf nedlægges FUFOR og MAPIT, og deres blade »UFO Insight« og »Skywatch« ophører med at udkomme.

I stedet for disse blade, vil der fra OSEAP komme to typer af blade. Man vil til dels udgive »OSEAP Journal« og til dels »Centre Update«. Det førstnævnte blad vil indeholde videnskabelige artikler godkendt efter formelle retningslinier, mens det sidstnævnte blad kommer til at indeholde anmeldelser, oversættelser, notitser m.v.

Begge blade skal udkomme 2 gange i året.

Som navnet på organisationen antyder, er hovedformålet at anvende videnskabelige metoder i UFO-forskningen — noget man har savnet for længe, mener OSEAP.

*Tillæg til UFO Insight, Vol. 2,
No. 4, Issue 10.
/pa*

Mærkelige lyde

UFO-forsker fra MUFON i USA søger data eller brevudveksling, vedrørende ukendte lyde fra undergrunden, formentlig UFO-beslægtede eller udspringende af sjældne jordskælv.

De modtagne data skal bruges til studier af lyde hørt i det sydlige af staten Washington.

Henvendelse rettes til:

*Greg Long
301 Armistead,
Richland
Washington
99352 U.S.A.*

UFO-parti i Japan

TOKYO (Politiken) — Det er i den gode by Tokyo, at ni UFOer (Unidentified Flying Objects) har stiftet et politisk parti. I fuldt alvor. Partiet er blevet registreret hos myndighederne, og ved næste parlamentsvalg om to år vil partilederen, Okuo Moriwaki, stille op som kandidat.

Partichefen, som måske i fremtiden håber på at få støtte fra vælgere i andre sfærer, er UFO-entusiast, som højtideligt har erklæret at han regner med at blive valgt ind i underhuset ved næste valg. Med tilføjelsen 'hvis jeg får tilstrækkelig stor støtte...'

Hvad der har fået Moriwaki og hans våbendragere til at reagere

mod det efter deres opfattelse sløve politiske liv i Japan er de etablerede partiers manglende interesse for UFOer. Derfor, siges det i en udtalelse i forbindelse med partistiftelsen, vil partiet i fremtiden øve pres på regeringen i Tokyo. Målet er, ved siden af at erobre regeringsmagten, i første række at få statsminister Zenko Suzuki og hans regering til at tage UFOerne alvorligt.

I partiets program skrives, at dets yderste mål er at 'åbne Jorden for andre planetboer for at skabe et interplanetarisk samfund'.

*Af Lennart Utterstrøm
Politiken 17/5-82*

Dagens gys i Argentina

Hvis der fandtes en præmie for dagens bedste gyser, måtte den i dag ubetinget gå til politiet i Catamarca-provinsen i Argentina.

Her hævder man nemlig uden at fortrække en mine, at et uidentificeret flyvende objekt - en såkaldt UFO - lørdag landede i Londres i det nordlige Argentina, satte ild til 11 huse og sårede to mennesker. Husene brændte ned til grunden, hævder politiet i provinsen, der også - som var der tale om en ganske daglidags politirapport - meddeler, at den flyvende tallerken, som stak af mod øst, fløj i lav højde over området og kastede et skarpt lys ud over hele egnen. Så landede fartøjet kortvarigt ved en gård, før det igen startede og landede igen få kilometer nordpå. - Voldsomme brande brød ud overalt, hvor UFOen landede, oplyser politiet ifølge Ritzau.

To personer blev alvorligt såret, og 50 procent af citronplantagerne er blevet ødelagt. Fup eller...?

Fyns Amts Avis 16/8 82.

Foto af et DC-9 fly med det uidentificerede objekt indtegnet.

Uidentificeret luftfartøj

I »Meddelelser fra Luftfartsdirektoratet« af 26. maj 1982, har man kunnet læse om følgende hændelse, der (åbenbart på grund af det flygtige forløb) ikke har kunnet klassificeres som f.eks. »risiko for kollision« el. lign.

Den 14. oktober 1981 kl. ca. 15.20 GMT var et DC-9 fly under nedstigning fra 4.000 meter til 1.700 meter, ca. 20 km øst for Fyns Hoved. — I ca. 2.400 meters højde blev DC-9'eren passeret af et uidentificeret luftfartøj på modgående kurs i en afstand af kun ca. 50 meter. På radar-kontrollen i København blev umiddelbart efter mødet mellem luftfartøjerne observeret et svagt spor på NØ kurs. Sporet var kun synligt over 2-3 »sweep«! — og udstedelse af trafikoplysninger var ikke mulig.

Det ukendte luftfartøj blev ikke identificeret.

F.L.

Norsk UFO-bølge

I begyndelsen af november 1981 oplevede vi en ufo-bølge over Fyn, hvor der blev iagttaget mange interessante fænomener. I dag har vi ikke nok kendskab til at bedømme hvorfor disse koncentrationer af aktivitet finder sted, men spørgsmålet kan meget vel være af afgørende betydning for ufo-gårdens løsning.

Ikke mindre interessant bliver sagen, når to bølger finder sted på samme tid over to vidt forskellige områder med en indbyrdes afstand på 400 km. Dette var tilfældet i november sidste år, hvor der samtidig med den store aktivitet over Fyn også var en bølge over Arendal i det sydlige Norge. I UFO-Norges tidsskrift UFO nr. 1/82 beskrives hændelserne, ligesom man præsenterer nogle af de fotos som blev optaget. SUFOI har nu kontaktet de norske ufologer for at diskutere

sagen. Desværre er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at opdage et evt. mønster i de to bølger, og det står endnu ganske åbent om hvorvidt de to begivenheder foregik uafhængigt af hinanden.

TC.

Ny dansk krimi om UFOer

UFOer bliver en vigtig ingrediens i en ny dansk krimi af det surrealistiske tilsnit. Det er Stig Ramsing, der har fået ideen til filmen og han har modtaget manuskriptstøtte til at udvikle den. Ramsing vil være kendt for adskillige TV-spil, bl.a. Tilløkke Herbert, samt for sin optræden i diverse nyere danske film, bl.a. Kniven i Hjertet.

»Viktors UFO« hedder filmen og den handler om Viktors møde med universets mystik samt hans oprør mod forældrene. En damefrisørellev ved navn Lotte spiller også en vigtig rolle. Stig Ramsing sidder i øjeblikket i Sverige og eksperimenterer med fremstillingen af UFOer, som ikke koster en million at fremstille, men som på den anden side heller ikke ser ud som om de er lavet af jordiske hænder.

Helle Hellmann,
Politiken 19/4 82.

Skøre østrigere!

I perioden fra april til juli 1980 var den aktive østrigske UFOlog Alexander G. Keul med i et officielt forskningsprojekt: »Realitets-sans hos UFO-vidner«. Projektet blev udført af tre professorer og 2 studerende indenfor områderne psykologi og psykiatri, og det havde fået en bevilling på omkring 10.000 kr.

Man tog fat i 10 UFO-tilfælde, som højst var 3 år gamle, og som det ikke havde været muligt at opklare. Vidnerne til disse 10 observationer blev så udsat for grundige

personlighedstests og interviews, og på baggrund heraf blev de placeret i én af tre grupper: Ingen blev fundet at være »Realitetsbevidst, psykisk stabil vidne«. 7 var »Moderat psykisk ude af balance« og 3 var »Meget psykopatologisk ude af balance«.

Senere har man undersøgt yderligere vidner, og bruger nu kon to kategorier: »Positiv«, der betyder fra »normal« til »moderat neurotisk«, og »Negativ«, der betyder fra »moderat neurotisk« til »meget neurotisk og total ude af balance«. Mens den almindelige befolkning vurderes til at bestå af 75% personer med positiv profil og 25% personer med negativ profil, synes kun 50% af UFO-vidnerne at have positiv profil, mens hele 50% har negativ profil!

I øvrigt oplyser Alexander G. Keul nu, at han er manden bag pseudonymet »Ernst Berger«.

Austrian Abstracts,
No. 11.
Ipa

»Englehår«.

Englehår?? — Nej, spindelvæv!!

Under rubrikken »Notitser: Kort Fortalt« i UFO-NYT nr. 3/82 omtalte vi en artikel af australieren Keith Basterfield, hvori beretninger om »Englehår« blev vurderet.

I omtalen fortalte vi om det danske tilfælde fra Stauning Flyveplads den 30. sept. 1979 på en måde, som det fundne nedfald her var »rigtig« englehår, altså stammende fra UFOer. En læser reagerede lidt desorienteret, idet han mente, at det fundne materiale ved Stauning var edderkoppe-spin og ikke Englehår! Vor læser har ret, og redaktionen beklager den tve-tydige formulering i notitsen — og især under de ledsagende fotos af materialet fra Stauning Flyveplads.

En nærmere redegørelse for det danske spindelvævs-tilfælde findes i UFO-NYT nr. 6/1979 side 230.

F.I.A.

Etiske regler

Ved Per Andersen

I sammenhæng med diskussionen omkring ufo-observatørers anonymitet og emneåret om ufologer bringer vi her nyt fra Storbritannien vedrørende den gruppe af ufologer, der kaldes rapportoptagere.

I Danmark arbejder man i 1982 med »ufologer« som overordnet forsknings-emne, men også i Storbritannien har man på en lidt anden led arbejdet med dette emne. Her har der været nedsat en arbejdsgruppe med bl.a. den kendte ufolog Jenny Randles som primus motor, og denne gruppe har kigget på nogle etiske regler for rapportoptagere.

Også i England har der hersket diskussioner omkring ufo-vidners anonymitet, hvor emnet har indgået i en generel debat om rapportoptagernes holdning, når de optager rapport. Den nedsatte gruppe har nu offentliggjort et sæt etiske regler, og der er tilsyneladende en bred opbakning blandt grupperne i Storbritannien om dette sæt regler.

Vi bringer her reglerne i en oversættelse:

Sektion 1: Ansvar overfor vidnet

- 1.1 Et ufo-vidnes identitet er FORTROLIG og må *ikke* røbes uden at vidnet har samtykket vedrørende en offentliggørelse af disse informationer.
- 1.2 Vidnet *skal* gøres opmærksom på de konsekvenser, der kan komme, hvis oplysningerne under punkt 1.1 bliver offentliggjort.
- 1.3 Alle interviews skal foregå efter forhåndsftale, hvis det er praktisk muligt.

- 1.4 Det er ønskeligt, at alle interviews bliver udført af to rapportoptagere, og hvis vidnet er en kvinde eller barn (under 16 år), skal den ene rapportoptager være en kvinde.
- 1.5 Alle anmodninger fra vidnet (eller, hvis vidnet er en mindreårig, fra forældre eller værge) om tilstedeværelse af en tredje person under interviewet *skal* imødekommes.
- 1.6 Hvis vidnet kategorisk afviser at samarbejde på enhver måde, eller at møde en anden rapportoptager, må vidnet ikke blive yderligere kontaktet. Initiativ til yderligere kontakt må komme fra vidnet.
- 1.7 *Ingen* rapportoptager må trænge ind på, eller forsøge at trænge ind på, privat ejendom uden tilladelse fra ejeren, lejer (eller besidderen) eller autoriseret instans.
- 1.8 Enhver skade på ejendom, forøvet af rapportoptageren under behandlingen af en sag (som rapportoptageren har ansvaret for), skal erstattes af rapportoptageren.
- 1.9 Uden skriftlig samtykke må specialiserede teknikker eller udstyr *ikke* anvendes under interviewet, og brugen af sådanne hjælpemidler skal begrænses til interviews udført af kvalificerede udøvere. Hyp-

nose må kun anvendes under ledelse af en medicinsk kvalificeret psykolog.

- 1.10 Hvis vidnet anmoder om det, har vidnet krav på at blive informeret om opnåede konklusioner.
- 1.11 Der skal altid være passende hensyntagen til vidnets helbred og velfærd.

Sektion 2: Ansvar over for offentligheden

- 2.1 Alle rapportoptagere skal, så langt som det er praktisk muligt, samarbejde med politiet og andre offentlige myndigheder, specielt i tilfælde, der kan have betydning for den nationale sikkerhed.
- 2.2 Hvis en situation opstår under en undersøgelse, som er eller kan blive farlig for offentligheden, eller resultere i skade på ejendom, *skal* rapportoptageren uden ophold orientere politi eller anden ansvarlig instans og tage alle rimelige skridt til beskyttelse af offentlighed og ejendom.
- 2.3 Ingen oplysninger modtaget under et interview må utidigt gøres tilgængelig for nyhedsmedierne.
- 2.4 Rapportoptageren må ikke frigive uunderbyggede oplysninger om en sag til nyhedsmedierne.
- 2.5 Rapportoptagere mindes om, at de ikke har specielle privilegier, og at de kan blive udsat for at måtte offentliggøre fortrolige oplysninger til retsvæsenet.

fortsættes side 46

Tidsfordriv

Af Per Andersen

Vi bringer hermed et sidste indlæg hvori emnet *ufologi* som *tidsfordriv* bliver behandlet, og det er meget passende ophavsmanden til det oprindelige debatindlæg, Per Andersen, der afslutter. Vi vil i redaktionen gerne takke alle, der har bidraget med indlæg, både til de offentliggjorte og til de indlæg, der ikke nåede frem i bladets spalter.

Flemming Ahrenkiel (FA) kommenterer i UFO-NYT, nr. 4, min artikel om ufo-sagen som tidsfordriv. Kommentarerne indeholder gode argumenter, men desværre også mange fordrejninger af indholdet af min artikel. Nu er jeg ikke den person, der normalt fatter mig i korthed, men jeg skal alligevel prøve at holde mine svar til FA nede, så dette ikke går hen og bliver en længere fortsat artikel. Jeg vil fortrinsvis svare FA vedrørende SUFOIs målsætning og UFO-NYT.

FA skriver, at jeg pådutter nogen en holdning, som de ikke har, for derefter at argumentere imod dem. I denne forbindelse forstår jeg ikke, at FA helt åbenlyst gør det samme adskillige steder i sine kommentarer. F.eks. skriver FA i forbindelse med UFO-NYT, at jeg »skulle anklage et forbrugsprodukt for at være forbrugervenligt«. Det mener jeg selvfølgelig ikke og har heller aldrig på nogen måde udtalt. Derimod mener jeg, at det nye UFO-NYT er virkelig godt og har

rost det meget — hvilket FA udmærket er klar over! At det nye UFO-NYT så har nogle uheldige effekter, der overskygger glæden ved det flotte blad, vil jeg vende tilbage til senere.

FA er uenig med mig — det er vist klart for de fleste. Men hvis jeg skulle skære det ud i pap, så bunder uenigheden vist i vores forskellige grundholdninger til ufo-sagen. Jeg mener, at det *overordnede* mål (og ikke det umiddelbare mål, som FA hele tiden tror jeg mener) bør være at »være med til at løse ufo-gåden«. At dette måske er svagere formuleret i SUFOIs målsætning som »at bidrage til opklaringen«, synes jeg ikke har den store betydning her. Baggrunden er den samme. Mit postulat er så, at de aktive — f.eks. i SUFOI — i virkeligheden slet ikke har en sådan overordnet målsætning.

FA giver — så vidt jeg kan forstå — mig ret i, at man i virkeligheden har andre motiver end at »være med til at løse ufo-gåden«. Men han mener, at dette er helt i orden, og at motiverne faktisk bør være at dyrke sine egne interesser, og at ufo-sagen i dag blot er en hobby — en fritidsbeskæftigelse, som FA selv skriver i sin afslutning. Men hvorfor tør SUFOI så ikke på side 2 skrive, at målsætningen med SUFOI er, at »have en fornøjelig hobby«.

FA skriver, at SUFOI har to formål: 1) Oplysning om emnet og 2) Indsamling og bearbejdning af observationsberetninger. Det er rigtigt, at dette er de officielle formål. Det er også rigtigt, som FA skriver, at SUFOI er nået et godt stykke ad vejen m.h.t. disse to punkter. Men

her hører min enighed med FA op. For FA »overser«, hvad der er ved at ske i dag!

Om UFO-NYT skriver FA: »At det også er blevet mere salgsvenligt er vel kun en fordel — alt andet lige — især da der næppe ville være nogen ufo-forskning overhovedet i SUFOI uden indtægterne fra salget af UFO-NYT.« Dette kan kun fortolkes, som at forskningen og rapportindsamlingen og -bearbejdningen har fordel af det nye UFO-NYT.

At vende tingene sådan på hovedet er direkte frækt. Kendsgerningerne er, at forskningen i SUFOI har betydelig ringere vilkår i dag end tidligere. Ja, faktisk er SUFOIs forskning og rapportindsamling ved at blive kvalt til fordel for udgifterne til det nye UFO-NYT. I regnskabsåret 1977/1978 (under det gamle UFO-NYT) udgjorde udgifterne til personerne inden for området »indsamling og bearbejdning af rapporter« samt den øvrige amatør-forskning 19% af de samlede udgifter i SUFOI. I budgettet for det indeværende år udgør udgifterne til de samme aktiviteter 3% af det samlede udgiftsbudget!!

I absolutte tal er udgifterne i dag langt under halvdelen af, hvad det var dengang — og det er endda uden hensyntagen til inflationen. Og for at det ikke skal være løgn, er antallet af personer til at dele udgifterne inden for disse områder steget siden dengang.

Tydligere *kan* det ikke siges. Stiltiende er man ved at lade den del af formålet der hedder amatør-forskning og »indsamling og bearbejdning af rapporter« kvæles af den anden del af formålet, der hed-

der oplysning (= UFO-NYT). Det er bl.a. dette, der får mig til at konkludere, at man egentlig ikke er særlig interesseret i at »være med til at løse ufo-gåden«.

At påstå at amatør-forskning og rapportindsamling ikke har væsentlig økonomiske udgifter er direkte naivt — alene ud fra den betragtning, at det tidligere har lagt beslag på en stor del af udgifterne. Vi har ikke udgifter til apparatur, påstår FA. Hvad med f.eks. sparringsstationer? Og ved FA mon, hvad det koster at få billeder computer-analyseret i USA? Og hvad det koster at have et godt fotoarkiv — eller bogarkiv for den sags skyld — som reference-arkiv? Vi har ingen udgifter til lønninger, påstår FA. Nå, hvad så med udgifter til professionelle analyser i evt. tilfælde med nærobservationer?

Og hvad i det hele taget med udgifter til kørsel som rapportoptager, udgifter til interviewbånd, udgifter til porto til at udsende rapportskemaer, udgifter til kopiering af den mængde informationer, der nødvendigvis må flyde imellem amatør-forskerne og hvad med portoen for at holde kontakten vedlige med andre amatør-forskere i udlandet. Dette er blot en lille del af en liste, der kunne gøres så lang, så lang.

Men FA vil sikkert have, hvis der indrapporteres en nærobservation af 3. grad med landing og hele molevitten, at vi skal sige »Beklager, vi kan ikke komme ud og optage rapport for det er for dyrt at køre. Måske kan vi lige få råd til at sende jer et rapportskema. Desværre kan vi heller ikke få råd til at foretage professionelle analyser af diverse prøver. Og resultatet af observations-undersøgelsen har vi ikke råd til at kopiere og distribuere. I det hele taget ville det passe meget bedre, om I kom med jeres observation næste år, hvor vi måske har bedre råd!«.

Vi håber at denne — over flere numre løbende — diskussion om UFOlogerne, har givet stof til både diskussion og eftertanke blandt UFO-NYTs læsere.

FA.

Etiske regler

fortsat fra side 44

Sektion 3: Ansvar over for ufologien

- 3.1 Informationernes frie bevægelighed må ikke hindres til fordel for personlig vindings skyld. Hvor muligt skal rapportoptageren straks gøre informationerne tilgængelige for anerkendte ufologer med passende henvisninger til kilden for informationerne.
- 3.2 Alle interviews ved sager af høj besynderlighed skal optages elektronisk, med mindre vidnet (eller anden ansvarlig person i tilfælde af mindre-årig) protesterer mod brug af optager.
- 3.3 Alle rapporter bør oplyse om de personer, der var til stede under interviewene, samt deres status.
- 3.4 Samtlige informationer, der er fortrolige på grund af årsager indeholdt i disse regler, må ikke gøres tilgængelige i den REDIGEREDE rapport. Kun den REDIGEREDE rapport bør være tilgængelig for ekstern brug. (Bemærk, at med mindre vidnet har accepteret offentliggørelse, må vidnets identitet ikke inkluderes i den REDIGEREDE rapport. For tilstrækkeligt at beskytte vidner i sensible stillinger, vil det være

ønskeligt at begrænse detaljer om tid, sted og omstændigheder ved hændelsen til de ufologer, som 'skal vide det').

- 3.5 En rapportoptager må ikke diskutere hans personlige teorier med et vidne under forløbet af en rapportoptagelse.

Dette var så de etiske regler for rapportoptagere. Det er sandsynligt, at disse regler vil danne grundlaget for et lignende sæt af regler for danske rapportoptagere. Dette vil blive diskuteret ved kurserne for rapportoptagere, under UFO-82, i organisationerne og på tværganisatoriske møder.

Kilde: BUFORA Bulletin, No. 3, marts 1982.

Men redaktionen vil også gerne høre læsernes kommentarer til de her anførte regler, for at man på kurserne også kan tage læsernes mening med ind i overvejelserne. Hvis man selv vil være med til at præge udformningen af de etiske regler for danske forhold, kan redaktionen kun opfordre til, at man deltager i SUFOIs kurser for rapportoptagere (se annoncen andetsteds i bladet).

**Bestil Deres
abonnement
på UFO-NYT
direkte på
telefon
(03) 61 87 38
— svarer normalt
i dagtimerne
indtil kl. 20.**

Rettelser

Under udarbejdelsen af sidste nummer af UFO-NYT var sætternissen desværre vågnet af sit sommerhi og spillede os et lille puds.

Rex Heflin's berømte observation fandt sted den 3. august 1965, og naturligvis ikke i 1985, som der kom til at stå i UFO-NYT. På side 6 og 7 skal de to fotos byttes om, hvilket også fremgår af billedteksterne.

I Kim Møller Hansens kommentar til anmeldelsen af Robert Sheaffers bog, var der desværre kommet til at stå, at »...han mistænker de fleste observatører og UFO-fotografer for at have grumme ansigter.« — Der skulle naturligvis have stået »hensigter« i stedet for »ansigter«.

KIG PÅ HIMLEN

Oktober/november '82

Af Tommy Christensen

OKTOBER:

Aftenhimmel:

Som den eneste planet på aftenhimlen stråler Mars endnu i 2 timer mod vest efter solnedgang. Midt i måneden går den således ned kl. 19.30 DNT.

Morgenhimmel:

Den morgenduelige læser har omkring den 17. mulighed for at iagttage Merkur ganske lavt over horisonten mod øst kort før solopgang. Da »gudernes budbringer« altid bevæger sig nær Solen, er den oftest noget vanskelig at finde på den lyse himmel. Imidlertid er den på nuværende tidspunkt både meget klar og tillige i den mest gunstige position for i år, så der skulle være gode chancer for at se den sjældne gæst fra omkring kl. 04.45 DNT.

Stjernes kud:

Den 22. kommer Orioniderne i max., og vi kan forvente en aktivitet på omkring 20 meteoror i timen. Sværmen har udstrålingscentrum i det bekendte stjernebillede Orion, der kan iagttages i øst efter midnat. Begrebet udstrålingscentrum benyttes i denne forbindelse, fordi alle stjernes kud i en sværm synes

at stråle ud fra et bestemt punkt på himlen. Dette er dog et perspektivisk fænomen, idet alle parallelle linier forekommer at løbe sammen i et punkt i det fjerne og omvendt.

NOVEMBER:

Aftenhimmel:

Den røde planet Mars aftager mere og mere i klarhed efterhånden som afstanden øges. Vi kan observere planeten på den vestlige himmel indtil kl. 19.00 DNT.

Morgenhimmel:

Efter den såkaldte konjunktion i midten af oktober, hvor Saturn befandt sig bag Solen, er ringplanet nu atter ved at gøre sig bemærket på himlen. Den går op i SØ omkring kl. 04.45 DNT midt i måneden.

Stjernes kud:

Loniderne driver deres spil på himlen med et max. den 17. Udstrålingscentret kan ses lavt i øst efter midnat og højt mod syd kl. 06.00. I 1966 registrerede man op til 300.000 meteoror i timen, og himlen var således nærmest et flammehav, men en lignende kolossal aktivitet kan vi sandsynligvis først opleve i 1999, hvor sværmen forventes at kulminere igen.

STJERNEHIMLEN

Ved midnat i denne periode vil Aldebaran i Tyren og Betelgeuze i Orion efterhånden stige op over horisonten i øst. Afstanden for de to røde kæmpestjerner er henholdsvis 64 og 470 lysår.

Den klare hvide stjerne Capella i Kusken kan ses i øst, mens hundedstjernen Sirius i Store Hund først kan iagttages i slutningen af november ganske lavt i SØ.

Syvestjernen:

I denne tid kan vi sent på aftenen observere en noget diffus lysplet højt mod SØ, nær den klare røde Aldebaran. Ved nærmere eftersyn opdager vi, at det drejer sig om en lille samling stjerner, som næsten alle kender, nemlig Syvestjernen eller Plejaderne. Med en god prisme-kikkert eller et teleskop med lav forstørrelse er hele billedfeltet udfyldt med klare stjerner, og det er således et af de smukkeste objekter på stjernehimlen.

Syvestjernen er en åben stjerne-hob, hvor de over 250 stjerner bindes sammen af gensidige tyngdekræfter. Den befinder sig i en afstand af cirka 500 lysår, og dens tilsyneladende diameter svarer til fuldmånens.

Der er tale om en meget ung stjerne-hob, idet dens alder anslås til 10 mio. år, i modsætning til universets 15—20 mia. I store teleskoper og på fotografier ser vi således tydeligt, at de klareste stjerner endnu er omgivet af gasskyer, der reflekterer stjernernes lys. Disse skyer er rester af den oprindelige gassky, som hoben blev dannet af, og netop i dette materiale synes planeter generelt at opstå.

Solformørkelsen den 20. juli 1982.

821018 B

Køber du UFO-NYT i løssalg?

Så vil vi gerne
forære dig
kr. 24,00
i 1983!

Ved at tegne et abonnement på UFO-NYT, årgang 1983, sparer du kr. 24,00 i forhold til løssalgsprisen. Og du opnår mange andre fordele:

- ★ UFO-NYT bliver bragt direkte til din bopæl hver gang det udkommer — uden forsinkelse.
- ★ Du glemmer aldrig at købe UFO-NYT og får ikke huller i din UFO-NYT samling.
- ★ Du har aldrig problemer med, at UFO-NYT er udsolgt i din kiosk.
- ★ Du kan udnytte de mange tilbud til SUFOIs medlemmer.
- ★ Du kan spare yderligere ved at tegne fællesabonnement med bladet »Det Ukendte«.

Sådan gør du:

Indbetal abonnementsprisen kr. 108,00 for UFO-NYT årgang 1983, til **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte**. Skriv »UFO-NYT 1983« på modtagerdelen. Så får du automatisk bladet.

eller . . .

Send et postkort til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv du gerne vil have et giro-kort for 1983 - så modtager du automatisk et giro-kort, hvor du kan tegne abonnement på UFO-NYT eller fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte.